Smithsonian
Institution
Libraries

Purchased from the

Cullman Endowment

SVENSKA SPINDLAR

UTI

SINA *HUFVUD-SLÄGTER* INDELTE

SAMT UNDER

NÅGRA OCH SEXTIO SÄRSKILDTE *ARTER*

BESKREFNE

OCH MED ILLUMINERADE FIGURER UPLYSTE,

PÅ KONGL. VETENSK. SOCIET. I UPSALA

BEFALLNING UTGIFNE

AF DESS LEDAMOT

CARL CLERCK.

CAROLI CLERCK

REG. SOC. SCIENT. UPSAL. MEMB.

ARANEI SVECICI,

DESCRIPTIONIBUS ET FIGURIS

ÆNEIS ILLUSTRATI,

AD *GENERA* SUBALTERNA REDACTI,

SPECIEBUS ULTRA LX DETERMINATI,

AUSPICIIS

REGIÆ SOCIETATIS SCIENTIARUM

UPSALIENSIS.

STOCKHOLMIÆ, LITERIS LAUR. SALVII, MDCCLVII.

STORMÅGTIGSTE ALLERNÅDIGSTE KONUNG!

Att för EDER KONGL: MAJ:TS *höga åsyn framte ett åmne af så ringa vigt, som här omhandlas, vore visserligen alt för våg-*

vågsamt, om ej insigt och kårlek för Vetenskaper och deras sanningar funnit rum ibland andra EDER KONGL: MAJ:TS *höga Kongeliga Egenskaper.*

Sedan EDER KONGL: MAJ:T *täckts med Nådigt Välbehag anse den ringa Samling af Svenska Insecter, som, för* EDER KONGL: MAJ:T, *år 1753, jag hade den Nåden at frambåra, drifstar för* EDER KONGL: MAJ:T *jag uti lika underdånighet nedlägga denna lilla Afhandling om de särskildta Spindelslag, som jag kring Stockholm kunnat finna.*

Om det ljus, som Natural-Historien härigenom kan tillkyndas, hälst för den delen, som angår dessa små djur i Norden, och mitt bemödande, af EDER KONGL: MAJ:T *Nådigt anses; vinner jag mitt högsta ändamål, och uppmun-*

tras

tras til fortfarande på denna ånnu nog obanade våg.

Jag framhårdar med all underſåtelig vördnad,

STORMÅGTIGSTE ALLERNÅDIGSTE

KONUNG!

EDER KONGL: MAJ:TS

underdånigſte och tropliktigſte underſåte och tjånare

CARL CLERCK.

Extract af Kongl. Vetenſk. Societet.
Upſala 1756 *den* 18 *Octob.*

H:r CLERCKS *Tractat om Svenſka Spindlar* blef uti Kongl. Vetenſk. Societeten inlåmnad och genomſedd, ſom fants innehålla noga beſkrifningar och liflige figurer på de måſta inländſke Spindlar, ty anmodas Auctor, at, til Naturkunnighetens förkofran, med förſta låta denſamma komma i dagsljuſet.

CARL LINNÆUS,
S. S. P.

Til Läſaren.

Då Herr Archiatern och Riddaren LINNÆUS, *år* 1739, *kom hem ifrån ſina utrikes reſor, började Han här i Stockholm, med föreläsningar i Natural-Hiſtorien.*

Jag hade den lyckan, at jämte andra få höra de ſamma; och ehuru jag tilförene ej ägt tilfälle, at därtil lägga någon grund, ſamt deſsutan af andra ſyſslor och förrättningar var ſtändigt hindrad; kunde jag dock ej emotſtå den luſt, ſom Herr Archiaterns undervisnings- och umgånges-ſätt hos mig til denna Vetenſkap upväckte.

Jag lämnar här å ſido Herr Archiaterns djupa inſigt, ogemena upfinnings-gåfva, kärlek för ſanningen och det Allmänna, ſamt an-

---

Ad Lectorem.

Redux a peregrinatione ſua, Archiater & Eques auratus D:nus LINNÆUS, *publicas Anno* 1739 *hic Stockholmiæ in Hiſtoria Naturali Prælectiones orſus eſt.*

Auſpicato mihi licuit, illas una cum pluribus attendere; & quamquam, ante id tempus, functiones meæ atque negotia, me & occaſionem locandi quædam ſcientiæ hujus fundamenta inſtanter præoccuparunt; alacritati tamen, qua D:ni Arch. docendi ac converſandi modus in hanc animum meum accendit Scientiam, non reſiſtere potui.

Profundam cognitionem, dona excogitandi egregia, amorem veritatis ac Societatis, aliasque D:ni Archiatri virtutes, hic prætermittendo,

andra egenſkaper. Stora Mån i Naturens Riken, hvilka redan ärkånt Honom för Lædare, haſva gjort det för mig.

Jag vil allenaſt underrätta Låſaren, at hvad i denna Skrift anföres om Spindlar, år anmärkt på Herr Archiaterns LINNÆI uppmuntran.

Ehuru litet jag i detta ämnet gjort, och ehuru mycket ännu återſtår af deſſa kråks fullkomliga beſkrifvande; år dock denna min kårta Afhandling om Svenſka Spindlar, hvilken jag Kongl. Vetenſkaps Societetens i Upſala omprófvande underſtålt, med en oförmodad heder belönt. Jag anſer den ſamma ſom en uppmuntran och förbindelſe, til at fortfara på Natural-Hiſtoriens vida fålt, med upmärkſama rön, ſom förr icke varit kunnoge, och tjåna at viſa, huru alla rum åro fulla af HErrans åra och under.

Min tanke var i början, at denna min kårta Afhandling om Spindlar ſkulle blifva i Kongl: Svenſka Vetenſkaps Academiens Hand-

---

ſummos imitor Regnorum Naturæ Viros, Qui Ipſum pridem Ductorem ſuum agnoverunt.

Volo ſaltem, ut ſciat Lector, D:no Archiatro LINNÆO exhortante, animadvertiſſe me, quidquid in hoc Scripto de Araneis adnotatum eſt.

Argumento huic evolvendo quantulus allaboraverim, quantumque in plenaria horum Inſectorum Deſcriptione adhuc deſideretur; inopinato tamen honore compenſatus eſt brevis hic de Svecis Araneis Tractatus, quem Regiæ Societatis Scientiarum Upſalienſis cenſuræ ſubmiſeram. Iſtum reſpiciens, concitatum me fateor, & alligatum ad campos vaſtos Hiſtoriæ Naturalis perluſtrandos, idque cogitate exquirendum, quod ignotum eſt, at oſtendere poteſt, quam glorioſa Domini & mirifica facta ſingulos impleverint locos.

Variis conſulto omiſſis ad allegandum idoneis, hunc Arancorum Tractatum, qua potui, brevitate conſcripſi, ratus fore, ut Regiæ Academiæ

Handlingar införd; och i det afseendet, är den skrefven kårt i mögeligaste måtto, så at åtskilligt blifvit förbigånget, med flit, hvilket varit tjänligt at anföra. Och som jag förnämligast haft til föremål, at vinna tiden, och finna Spindlarnes antal, til Slägter och Arter, samt göra dem bekanta, medelst känneteken och ritningar, på det hvar och en skulle med säkerhet kunna urskilja dem; så har jag utelämnat det, som jag i hastighet tyckt vara til detta ändamål mindre nödigt. Såsom, om det är en eller flera Spindel-arter, ungar eller fullväxte, som draga de otaliga många trådar, ofta på en enda natt eller aftonstund, öfver stora åkerfälten; om dessa deras göromål är, för deras nödvändighet til födans förskaffande; eller förebod af oväder; eller teken til jordens skickelighet at kunna sås &c. &c. Saker, som visserligen förtjäna rum och uppmärksamhet uti en fullständigare Spindel-Historia.

Men som Kongl: Svenska Vetenskaps Academien fant, det lång tid fordrades, til at införa detta i Handlingarne, och at den, som ville göra sig nöge och nytta af Spindlarnes ytterligare kännande på

---

miæ Scientiarum Sveonicæ Actis insereretur. Et quia primarium fuit propositum, lucrari tempus, Generumque ac Specierum Araneorum numerum invenire, imo characteribus atque figuris illos reddere familiares, quo a singulis cum certitudine discernerentur; subitaneo prætermisi decreto quidquid ad propositum obtinendum minus necessarium judicaveram. Scilicet, utrum una vel plures Araneorum Species, pulli vel adulti, sint, qui unica sæpe nocte aut vespera, amplissima arva innumeris perducunt filis; an alimenti necessitas hæc illis negotia faceſſat; tempestates ne præmonstrent futuras, an tellurem sementi idoneam &c. &c. Res sane & loco & notatione dignæ in integra Araneorum Historia.

Regia vero Academia Scientiarum Svecica, videns, multum temporis requirere Historiam hanc, si in Acta Ejus induceretur, eosque, qui am-

på särskildta orter, intet kunde förr göra det, än han sett hela Afhandlingen tilsamman; så vardt jag ej allenast tilskyrkt, at utgifva den samma i ett särskildt Värk; utan jämväl försäkrad om befordran til önskelig afsättning.

Jag har med all flit sökt, at få upplysning af LISTERS *och* ALBINS *Arbeten, hvilka för mig beskrifvit Spindlar; men den Senares har jag til denna stund icke sett; och den Förras förgicks under bitfarten på sjön. Omsider fick jag den förras om händer på Kongl. Bibliothequet, då jag med mycket nöge fant, at han brukat samma indelning, som jag endast tänkt förslags-vis framgifva.*

Jag undrar högeligen, hvarföre LISTER, *som varit på så många ställen i Stora Britannien, ej öfverkommit flera, än några och trettio Spindel-arter, dår jag dock allenast kring Stockholm funnit några och sextio.*

At

---

ampla Araneorum cognitione diversis in locis proficere ac delectari vellent, minime id prius facere posse, quam totum haberent Tractatum, non tantum me exhortata est ad istum separatim edendum; sed etiam fidem dedit, futurum, ut impensæ meæ promota ac optata exemplarium venditione redimantur.

Præ majori illustratione, studiose quæsivi Scripta LISTERI & ALBINI, *qui ante me Araneos descripserant. Illius vero sub transvectione mari submersa sunt: hujus ad hanc usque horam mihi non visa. Tandem, postquam Regia Bibliotheca prioris Scripta meis manibus crediderat, magna cum voluptate intellexi, illum ibi servari ordinem, quem ego ut designatum saltem exhibere decreveram.*

Impense miror, LISTERUM, *tot Magnæ Britanniæ locorum pervestigatorem, non plures Araneorum Species, quam aliquot supra triginta, invenisse, qui circum Stockholmiam solam sexaginta & nonnullas deprehendi.*

Quod

At jag ſkrifvit något, ſom Han redan i ſin tid gjort bekant, hoppas jag, ej lårer illa uptagas: ty hans Bok år ſå rar, at man med möda kan ſå låſa mindre åga den ſamma; deſſutan, når flera vitna lika i en ſak, ſtadfåſtes dårigenom ſå mycket mera ſanningen. At jag åter låmnat något af det han anfört, tror jag, ej lårer lånda mig til laſt. Min tanke år, at hår ej uptekna andras berättelſer, utan endaſt egna rön.

Dock, at lindra Låſarens möda, med denna fållſynta Boks efterſökande i Bibliothequen, har jag utdragit det märkvårdigaſte, ſom Han om dem ſkrifvit, och jag ånnu ej ſett.

„Pag. 8. Spindlar af medelmättig ålder och ſtorlek, med tråns „tilhjålp, förtro ſig åt tunna luften, och genom den ſamma ſtiga upp „til högſta ſkyarne. Det år viſſerligen ſant, at de varit högt öf„ver min ſyn, åfven då jag med flit ſett efter dem på högſta torn. „Pag. 9. Trån ſmälter ej då den ſjudes i gement vatten, ej eller „i elden förtåres, då den brännes; den fånger icke någon låga, men „be-

---

Quod nonnihil adduxerim ab ipſo tunc temporis indicatum, haud ægre acceptum iri ſpero: Liber enim ejus tam rarus eſt, ut vix occurrat oculis, multo minus in poſſeſſionem veniat: præterea, quando plures de una re ſua dicunt teſtimonia, eo magis veritas confirmatur. Nec mihi ſuccenſeri puto quod ex relatu Illius quædam tacuerim. Conſtitui hic non aliorum relatus, ſed propria experimenta, regerere.

At, ne magno tamen cum labore, rarus ille liber in Bibliothecis quæratur, a me uſui Lectorum inde breviter id excerpere volui, quod a me non viſum eſt, ibi vero attentione dignisſimum perhibetur.

„Pag. 8. Sed quod omnem fidem ſuperat; & de quo omnino nulla „mentio apud Antiquos aut Recentiores eſt, Araneolos, aut mediæ certæ „ætatis & magnitudinis, nam adultos in aëre me nunquam obſervaſſe „memini, fili auxilio ſe committere leni auræ, aſcenſumque in aërem „per ſummas nubes moliri: Illud certe verisſimum eſt, eas longe

„ex-

„„*behåller en limaktig natur, lika ſom Gummi. Pag.* 13. GOE-
„DART *berättar om Ichneumonernes krig med Spindlarne på föl-*
„*jande ſätt: Denne flugan, hvars ritning vi framgifva, är Spind-*
„*larnes hårdſke fiende, förföljer och dödar dem af ſärdeles hat. Jag*
„*har rönt, at bemälte flugor gripa an Spindlarna, och gifva dem*
„*baneſår, då de ſitta midt i nåten, och lura på at fånga de flugor,*
„*ſom flyga dit. När Spindlarne det märka, kaſta de ſig neder*
„*på marken, ledandes ſig vid en tråd; men flugorne följa efter, och*
„*ſönderbryta Spindlarnes fötter i ordning, och ſedan de tyckt ſig*
„*vunnit ſeger, ſpatſera de af glädje några gånger kring om Spin-*
„*delens kropp: det har jag tre reſor rönt, och ſedan ſett Flugan*
„*flyga ſin kos med den döda Spindelen.* BELLONIUS *hos* ALDRO-
„VANDUS *bekräftar detſamma, at det är ett ſlags Inſect, (Sphex)*
„*blod-*

„*extra conſpectum meum evectos fuiſſe, etiamſi ſupra celſisſimam tur-*
„*rem aliquoties de induſtria contemplarer. Pag.* 9. *Filum ex aqua*
„*communi coctum, non liqueſcit; ut ne igni quidem, ſi torreatur. Flam-*
„*mam non concipit; ſed gummi inſtar glutinoſam retinet naturam.*
„*Pag.* 13. GOEDARTIUS *Batavus ſic.* (*) „*Muſca hæc, cujus figuram*
„*damus, inquit ille, acerrimus eſt Araneorum hoſtis, & ſingulari anti-*
„*pathia eos perſequitur, atque occidit; cum reliquæ muſcæ Araneorum*
„*reticulis ſtrangulari ſoleant, iisque pro cibo inſervire. Expertus*
„*ſum Muſcas prædictas, dum Aranei Muſcarum capturæ ſtudent, in me-*
„*dio reticulorum ſuorum Muſcas advolaturas expectantes, eas medias*
„*arripere, & lethali vulnere afficere. Quod ubi animadvertunt Ara-*
„*nei, ſubito ſe in terram, filo quodam appenſos dejiciunt; ſed ſequuntur*
„*muſcæ & ſingulos Araneorum pedes ordine quodam confringunt, tan-*
„*dem plena jam adepta victoria, cum gaudio corpus Aranei ambiunt a-*
„*liquoties, præ gaudio quaſi exultantes. Id factum ter obſervavi,*
„*poſteaque Muſcam cum Araneo jam mortuo avolantem vidi. Hæc*
„GOEDARTIUS. *Illa autem obſervatio de Araneis retium textoribus*
„*facta eſt; at* BELLONIUS *apud* ALDROVANDUM *etiam de Phalangio ſimi-*
„*lem refert* (**). „*Animalculum eſt e Veſparum genere, quod Ichneumon*
ve-

(*) *Hiſt. Inſect. Par. I. Hiſt.* 58. (**) BELLONII *Lib.* 2. *Obſ. Cap.* 22. *apud* ALDROV.

„*blodlöft, til utſeende likt ett bi eller geting eller ſtorflygtad myra,*
„*dock mindre än en geting: gör ſit hål i jorden åfven ſom Spin-*
„*delen (Phalangium). Han öfvervinner Phalangium, då denne*
„*år gången utur ſit hål; men måſte vika ifrån honom med oförrättadt*
„*ärende, om han griper honom an i deſs hål. Det hände, at Sphex grep*
„*an Phalangium, då denne var gången utur ſt hål, och ſläpade honom*
„*med ſig, ſom myran hvetekornet; och dref konom hvart han ville, dock*
„*med mycken ſvårighet. Ty Phalangium fattade med ſina hvas-*
„*hulliga fötter i alt, hvad ſom mötte honom, och ſpjärnade mot ſå*
„*mycket han kunde. Men Sphex ſtack honom på åtſkilliga ſtäl-*
„*len med ſin gadd, den han ſatt fram ſåſom et bi. Och flög, ſå*
„*ſnart han vardt trött, hit och dit et ſtenkaſt därifrån. Sedan*
„*ſökte han ſin Phalangium på nytt; men ſom han tappat hårt*
„*ſtället, där han lämnat honom, ſå följde han hans ſporr, likſom*
„*ville han vädra den upp, ej mindre än hundarne harens ſporr.*
„*Då*

„*veſpa appellatur: bellum internecinum habet cum Phalangio; cum ve-*
„*ro eorum pugnam vidimus, ipſam commemorare libuit. Inſecti ge-*
„*nus eſt (Sphex) ſangvinis expers, forma Apis ſive Veſpæ, vel magnæ*
„*formicæ alatæ perquam ſimile, Veſpa tamen minus, in terra etiam*
„*ſuum latibulum, quemadmodum Phalangium, faciens. Superat Pha-*
„*langium quandocunque id extra ſuum latibulum invenire poteſt; at ſi*
„*in latibulo id adoriatur, ſæpenumero re infecta redit. Accidit, ut Ich-*
„*neumon veſpa Phalangum e ſuo latibulo egreſſum corriperet, atque poſt*
„*ſe traheret, quemadmodum formica tritici granum; idque quo volebat*
„*impelleret, tametſi non ſine magna difficultate. Nam Phalangium*
„*pedum uncis obvia quæque apprehendens, quantum poterat, retineba-*
„*tur. Ichneumon (Sphex) vero ſuo aculeo, quod inſtar apis exſerit, va-*
„*riis in locis ipſum pungebat. Defeſſus autem iſta pertractatione avo-*
„*lavit hac illac oberrans ad baliſtæ fere jactum: Deinde ſuum Phalan-*
„*gium requirens, nec quo reliquerat loco inveniens, ejus veſtigia ſeque-*
„*batur, quaſi illa odoraretur, non minus quam canes leporum veſtigia.*
„*Deinde inventum plus quam quinquagies aculeo pupugit, rurſumque*

„Då han råkade honom, gaf han honom mer än femtio sting med „gadden: slåpade honom hvart han ville, och gjorde där en ända „med honom. Pag. 27. LISTER säger, sig hafva retat Spindlar, „och funnit, når de velat bitas, huru de stånkt ifrån sig öfver 10 „gånger droppar likt klart vatten. Han hafver icke dristat göra „försök på sig med samma vätska, och fördenskul icke kunnat utrö- „na, om den är giftig eller ej.

Där finnas väl några flera märkvärdigheter omtalte, men ej af sådant betydande som desse anförde.

För tydeligheten skul, har jag varit nödsakad, at namngifva en eller annan del på Spindlarne, efter det begrep, jag fattat om den tjänst och nytta, de dem göra: ty eljest torde meningen kunnat såfångt eller svårligen utletas. Gillas desse namn, är det mig kärt; ogillas de, är jag nögd, at antaga dem, som til delarnas tydeligaste igenkännande hädanefter kunna påfinnas.

Ej eller vil jag påstå, at de namn (*nomina trivialia*), jag gif-

---

„pertrahens, quo voluit, perduxit, ibique plane confecit. Hæc BELLO- „NIUS. Pag. 27. LISTER. Araneos ipso morsu venenum suum demittere „ideo mihi verisimile est; quod ab una aliqua hac bestiola a me laces si- „ta, lymphæ purissimæ similes guttas exiguas decies & amplius intra „breve tempus respersas notavi; idque toties factitavit, quoties mor- „dere voluit: in corio tamen mortuo propter securitatem periculum feci, „de meo certe ludere nolui; ut an veneficus & quatenus sit ipse latex, „mihi adhuc incompertum est.

Plures quidem res memorandæ ibi obveniunt, ejus vero non momenti, ac illæ, quas commemoravi.

Perspicuitatis ergo, oportuit, ut nonnullas Araneorum particulas adpellarem nominibus, usibus & functionibus earum, meo judicio, congruis: alioquin enim, frustra aut difficulter sensus exploraretur. Adprobatis lætor; pro improbatis patior substitui, quotquot particulis optime pernoscendis fuerint excogitata.

Nec Nominum, quæ Araneis imposui, trivialium convenientiam de-

gifvit Spindlarne, äro de bäſta. Lika mycket kan det vara, med hvad namn hvar och en kallas, allenaſt ritningen och beſkrifningen noga gifva tilkänna, huru hvar och en bör ſe ut, ſom ſkal begripas under det eller det namnet.

At jag är oviſs, om en eller annan utgöra ſärſkildta Arter, eller, ſåſom ſärſkildt kön eller ålder höra til dem, hvarunder de äro ſtäldte, håller jag före vara bättre, at uprigtigt tilſtå, än gifva det ut för viſst ſom oviſst är. En och annan har jag ock värkeligen åtſkilt, efter den anledning och de ſkäl, jag tyckt, mig hafva därtil; men om ſäkrare rön framdeles göra två eller flera Arter til en, afſtår jag gärna min förra mening.

Jag hade önſkat, det tiden och lägenheten tillåtit alla Figurernas nogaſte granſkning, ſå at ej något vore ſtridigt mot Beſkrifningen; men jag fruktar, at ett qvickt och ſkarpſynt öga, på många ſtällen, blifver varſe et haſtigt eller förſumadt penſeldrag. Och faſt ritningarne icke äro gjorde med den fullkomlighet, ſom målare-reglorne och en hög ſmak fordra; ſå har jag dock varit mon om ty-

---

defendo. Nihil intereſt, quibus ſinguli nominibus nominentur, ſi modo pictura & deſcriptio formam cujusque, hoc aut illo nomine notandi, adcurate exhibent.

Quod dubito, utrum unus aliusve diſtinctas ſpecies conſtituant, aut, ſexu vel ætate diverſi, ad eos ſpectent, ſub quibus deſcribuntur, præſtat, reor, fateri, quam incertum pro certo obtrudere. Paucos reverâ diſtinxi, rationibus ductus, id poſtulantibus; ſin, certioribus olim experimentis, duæ vel plures ſpecies una determinentur, priorem meam libenter ſententiam concedo.

Optaſſem ſane, ut per tempus licuiſſet, figuras inſpectioni ſubjicere adcuratiſſimæ, ne qua ex parte Deſcriptioni repugnent; Vereor autem, ne acutus & perſpicax oculus, multis in locis lineam feſtinanter & minus adpoſite ductam facile perſpexerit. Et licet figuræ ea dexteritate, quam regulæ artis pictoriæ guſtusque mentis delicatus efflagitant, non per-

tydeligheten. Deras kåstsamhet hade då blifvit långt drygare både för Förlåggaren och Köparen.

Den method, jag i detta arbete har brukat, underkastas Låsarens omdöme: ehuru jag tyckt, den vara någorlunda fullständig och redig, håller jag den dock icke för så god, at den ju vida kan förbättras, och är altså beredd, at i Supplementet vidlöftigare utföra hvad här för kårtheten skul är utelämnadt.

Ingen bör tvifla, at flera Spindlar gifvas, än här äro beskrefne. Således, på det deras Historia, med sina tillhöriga märkvärdigheter, må, så mycket mögeligit är, blifva fullkomlig, anmodas denna Vetenskapens älskare, at, når någon ny Slägt eller Art finnes, den då må beskrifvas, med de omständigheter, som i detta arbetet tydeligen visas vara nödvändiga, samt afritad, jämte sjelfva Spindelen, til mig sändas: då jag ej ärnar betaga någon upfinnings-hedern, utan skal, tillika med Spindelens Beskrifning, uptekna Angifvarens namn i Supplementet.

FÖR-

---

perfectæ sint; de perspicuitate tamen solicitus fui. Pretium earum tum multo gravius fuisset tam Sumtuariis quam Emtoribus.

Methodus, qua Tractatum hunc elaboravi, Lectorum judicio permittitur. Istam, quam plena & plana meo fuerit arbitrio, ejus perfectionis non æstimo, quin emendatione opus habeat; quapropter ad id, quod brevitatis studiosus hic omisi, Supplemento plenius inserendum, paratus ero.

Nemo dubitet, plures, præter descriptos, Araneos dari. Ut igitur Historia eorum, cum momentis suis, in quantum fieri possit, integra evadat, Omnes atque Singulos scientiæ huic addictos rogatos volo, describant novum Genus seu Speciem, quantocius invenitur, una cum circumstantiis, quæ hoc in Libro necessariæ ostenduntur, delineent, & ad me, comite Araneo, transmittant. Nulli honor Inventori derogabitur, verum Nomen Ipsius, juxta Aranei descriptionem, commemorabitur in Supplemento.

PARS

L. Gollman del. *C. Bergquist Sculpsit*

FÖRRA STYCKET,
Om Spindlar i Gemen.

FÖRRA AFDELNINGEN.

Om hvad som är allmänt bland Spindlar.

§. 1.

Under det namnet *Spindel*, vil jag inga andra hafva begrepne, än de, hvars *Bröst och Bål sitta med et smalt fäste tilsammans, och hvilkas Hanar hafva sin afvelse-lem på armarna, men Honorna under bålen.*

§. 2.

PARS PRIOR,
De Araneis in genere.

SECTIO PRIOR,
De iis quæ omnibus Araneis sunt communia.

§. 1.

Aranei nomine nullos alios insignitos volo, quam eos, quorum *pectora & alvi tenui quadam junctura cohærent; & quorum mares in brachiis, fœminæ vero sub alvis, membra sua genitalia habent.*

§. 2.

Om Spindlarna kunna ſågas hafva *hufvud, axlar, rygg, med flera dylika delar*, lämnar jag dårhån. På det jag ej allenaſt må blifva kårt, utan ock tydelig, kallar jag deſs förſta ſtora afdelning *Bröſt*, och deſs andra *Bål*.

§. 3.

Alla Spindlar hafva *åtta ögon, åtta fötter, tvånne armar, tvånne ramar eller tilhållare, med en klo i hvardera, och ſläppa ſina trådar genom beſynnerliga dårtil förordnade rör, ſom ſitta vid åndan af bålen, ſamt föröka ſit ſlägte medelſt ägg-vårpning.*

§. 4.

De *lefva* alla *af rof*, och ſkona intet lefvande, ſom år inom deras förmåga at angripa, ja icke ens deras egna ſlägtingar, ånſkönt ſomlige af dem kunna *uthårda en otrolig ſvält.*

§. 5.

---

§. 2.

An ex *capitibus, humeris, dorſis*, pluribusque ejusmodi *partibus aranei* conſtare dicantur, non diſſero. Ut non ſolum brevis, ſed etiam facilis, ſim, ſuperiorem trunci partem, *Pectus*, inferiorem vero, *Alvum*, nomino.

§. 3.

Omnes aranei gaudent *octo oculis, octo pedibus, duobus brachiis, totidemque retinaculis, quorum utrumque ungula munitum eſt; quin per canales peculiares a natura conſtitutos atque imæ alvo aſſidentes fila demittunt, & ova pariendo genus ſuum propagant.*

§. 4.

Præda ſinguli *vivunt*, nullique, quod capere penes eos eſt, vivo animalculo parcunt, immo ne quidem cognatis ſuis, tametſi nonnulli eorum *incredibilem ſuſtinere famem poſſunt.*

§. 5,

DSI

§. 5.

De *krypa utur ſit ſkal*, ſåſom kråftan, ormen och fjårillarnes ſkråbukar, ſomliga viſt trenne gånger, och vid ſamma tilfälle, hafva den olägenheten, at Ichneumones lägga ſina ägg på dem, hvars ſkråbukar de med ſit lifs förluſt framföda.

§. 6.

Liten tid efter det ſiſta ſkalets iklådande, vinna de ſin fullkomliga ſtorlek, då ock deras *parnings-tid* förſt år förhanden.

§. 7.

Hanarne åro merendels *ſällſyntare* än *Honarna* (torde hånda, at de åro til antalet mindre) och åga den förmågan, at kunna frugtſama flera honor: Efter ſlutad parnings-tid ſtår näppeligen någon hana til finnandes.

§. 8.

Hanarne åro ock altid ſtörre til bröſtet, men mindre til bålen; däremot åro honorna mindre til bröſtet och ſtörre til bålen, ſå at *Honorna* därutaf öfveralt *vinna ett ſtörre utſeende*, än hanarne, för-

---

§. 5.

Ut cancri, angues ac papilionum larvæ, *e teſtis ſuis*, alii ter ſane, *prorepunt*. dum id malum accidit, ut Ichneumones ſua illis ova ſuperaddant, quorum larvas cum vitæ ſuæ damno educunt.

§. 6.

Brevi poſtquam noviſſimam tunicam induerunt, perfectam adſequuntur ſtaturam, primumque *coire* incipiunt.

§. 7.

Mares fœminis plerumque rariores & *pauciores ſunt*, pluresque forte valent fœcundare fœminas. Tempore coitus præterlapſo, vix ullus mas reperitur.

§. 8.

Mares ſemper ſunt majoris pectoris & minoris alvi, Foeminæ vero tenuioris pectoris & craſſioris alvi, ſine dubio, ob copioſam partus materiam,

förmodeligen af det myckna ämne, som de i sina stora bålar til äggens fullbordande hysa.

§. 9.

Hanarna och honorna *bygga icke bolag; utan med största* redlla och *varsamhet*, nalkas, at *verkställa den lust, som de* å ömsa sidor *til slägtets förökelse hos sig känna*; de förblifva ej särdeles länge tilsammans på en gång uti sin kärleks-öfning, förrän de liksom af förskräckelse hastigt skiljas åt; men de börja och snart samma lek, flera resor å nyo igen, dock med mindre krus och omsvep. Sluteligen, efter fullbordad afflelse, skynda de sig från hvarandra i största hast.

§. 10.

Honornas bålar växa anseenligt efter fullbordad parning, och når någons bål af de större Spindlar öpnas, kan där tydeligen synas ett ymnigt förråd på ägg, som ligga i ett särskildt, längs efter inråttadt rum, midt uti bålen, hvilket allena intager säkert en dryg tredje del af hela bålen.

§. 11.

---

qua ingentes earum alvi turgent; unde fit, ut *formam longe speciosiorem hæ præferant.*

§. 9.

Mares & foeminæ *nunquam cohabitant, cum summo vero timore* & cautione, *libidinem, qua, ad generis propagationem, ambo stimulantur, satiare quærunt;* Lusum amoris non diu exercent, sed quasi perterrefacti ab invicem separantur; Interruptum tamen lusum, post minus præludium, denuo & sæpius continuant, donec, facta conceptione, quam celerrime dissolvantur.

§. 10.

Alvi foeminarum post coitum *valde turgescunt*; & si cujusdam ex majoribus araneis alvus aperiatur, magna ovorum copia evidenter conspici potest, quam locus in medio alvi separatus & longus capit, quæque tertiam omnino totius alvi partem sola continet.

§. 11.

§. 11.

Frugtſamheten är hos dem ganſka *olika*; ſomliga vårpa några få ägg, ſju til åtta ſtycken i kullen; andra femtio, hundrade til etthundrade och femtio i kullen; ja ſju, åtta til tio kullar, ſå at en enda hona kan på en ſommar lägga tuſende ägg.

§. 12.

Omſorgen för äggens förvarande och ungarnes upfödande, förblifver honarnas enſak, och är ganſka olika; dock hos de meſta ej mindre, än hos de andra Inſecterne, faſt deſſa aldrig ligga på äggen, ſåſom foglarne, utan ſjelfva luftens vårma uplifvar dem, och läckar ut deras ungar.

§. 13.

Ånſkönt *deras ungar* vid ſin förſta framkomſt ej til färg och tekning ſtraxt likna ſina föräldrar, ſå hafva de dock ſamma ſkapnad til kroppens ſtällning, fötter, med mera, och *behöfva icke*, ſom ſtörſta delen andra Inſecter, *genomgå förvandling* til ſin rät-

---

§. 11.

Foecunditas non ſingulis eadem: aliæ nonnulla, ſeptem nimirum aut octo, ova, in quovis folliculo, pariunt; aliæ quinquaginta, centum, immo centum & quinquaginta in ſingulis folliculis, qui ſeptem, octo, vel etiam decem, numerantur; ita ut una fœmina millia æſtate ova componere queat.

§. 12.

Cura ovorum ac foetus, diſſimili modo, ſolis fœminis incumbit; pleriſque tamen non minus ac ceteris inſectis; licet hæc, ut aves, ovis ſuis nunquam incubent, ipſius autem aëris calor derelicta foveat, foetumque ex iis vivum in medium alliciat.

§. 13.

Quamquam *pulli* nuper editi colore & pictura parentibus ſuis non ſtatim ſimiles ſunt; ſimilem tamen, quoad corpus & pedes &c. formam habent; *nec neceſſe eſt illis*, ut inſectorum pleriſque, *transformationem ſubire*, pro

råtta ſkapnads vinnande. Fårgen och tekningen infinner ſig ſmåningom, hos en del förr, och andra ſenare.

§. 14.

Deras *ålder* har jag ej funnit ſträcka ſig längre än föga ett år, om icke på andra orter någon ſlågt kan gifvas, ſom lefver längre.

§. 15.

Om den *ſkada*, ſom några vilja påſtå, at de förorſaka människan, genom deras bitande, eller råttare ſagdt, ſpännande med deras klor; eller ock igenom det, Spindelen ſjelf eller deſs tråck ofårvarandes kan komma i människan, fordras med ſkål, åtminſtone vid våra Spindlar, ſåkrare rön. Jag har ofta blifvit af dem ſtarkt ſpånd eller knipt i fingren, men aldrig kånt den minſta olågenhet dårefter: Och ſkulle alla de människor dö dåraf, at de få Spindel eller deſs tråck ofårvarandes i ſig, finge vi beklageligen ofta nog råkna den bedröfveliga händelſen. Kycklingar och andra ſmå foglar åta dem med ſtörſta begårlighet, och dö icke dåraf.

§. 16.

---

genuina forma impetranda. Color & pictura oboriuntur paulatim, citius apud hos, tardius apud illos.

§. 14.

Ætatem eorum annum non excedere obſervavi, niſi alibi terrarum ſpecies detur diutius vivens.

§. 15.

Vtrum noſtri aranei, ut nonnulli volunt, mordendo, ſive, quod rectius dicitur, ungulis ſuis torquendo aut lacerando, *homines lædant*, vel etiam ipſi, aut excrementa ipſorum imprudenter devorata, hominibus noceant; certioribus probabitur experimentis. Meos ſæpe digitos intentius & prehenderunt & pupugerunt, nullo tamen malo inſequente. Et ſi ſinguli homines perirent, qui araneos, vel excrementa eorum, ex improviſo hauriunt, caſus ita calamitoſos haud raro deplorare, nobis contingeret. Pulli gallinacei aliæque aviculæ eos avidiſſime comedunt, & tamen non moriuntur.

§. 16.

§. 16.

Annu har jag *ingen Spindel funnit, ſom icke varit något luden*, och deſsutom de meſta mer eller mindre med borſt och pinnar ymnigt nog förſedde. Hvad med borſt och pinnar förſtås, ſkal i §. 21. förklaras.

§. 17.

Med några ord vil man nämna, at deras tråck är altid tunn, och har ett anſeende ſom orent vatten.

§. 18.

Om de tvåögde (ſå kallade) Spindlar ſkal på ſlutet ſårſkildt blifva handladt: Och bör ingen ting af denna beſkrifning lämpas til dem.

2. AFDELNINGEN,

Om Spindlarnes ſårſkildte lemmar.

§. 19.

ÖGONEN åro *åtta* (§. 3.) och ſitta på främſta åndan af bröſtet. Men ſom *deras olika ſtällning*, ſtorlek ſins emellan, och

---

§. 16.

Araneos *glabros nondum inveni*; plerosque vero ſetis & aculeis magis minusve abundantes. Quid per ſetas & aculeos intelligitur, §. 21. explicabitur.

§. 17.

Brevibus dicere lubet, excrementa eorum ſemper eſſe fluida, & aquæ cœnoſæ ſimilia.

§. 18.

De araneis (binoculis dictis) ſeparatim in fine libelli agendum erit; quapropter nihil, quod hoc tractatu continetur, iis adplicetur.

SECTIO POSTERIOR,

De diſtinctis araneorum membris.

§. 19

OCULI ſunt *octo* (§. 3.) in anteriori pectoris extremitate collocati. Quia vero *ſitus eorum diverſus*, magnitudo mutua, & color, *diſcernendis*

ge-

och färg, *tjänar til ſlägternas åtſkiljande*; ſå komma de vid hvarje ſärſkild ſlägt at i akt tagas.

§. 20.

FÖTTREN åro ock *åtta* (§. 3.) och ſitta fäſte vid undra ſidan af bröſtet. Alla föttren hafva ſex tydeligen ſkilde delar; närmaſte delen til bålen helt liten, och kallas af mig *fotfäſtet*. Den därnäſt den tjockaſte, ſom må kallas *låret*; Sedan en liten hölſa, ſom jag kallat *knå*, hvaruti antepenultima är fäſtad, ſom ock är ſmalare än låret, och kallas *benet*; Penultima *foten*; Ultima, *tån*; hvarvid tvånne ſmå ſvarta klor ſitta fäſte. *Föttrens olika längd* ſins imellan, ſamt deras mera och mindre täckning af hår, borſt och pinnar, *kommer vid hvarje ſlägt och art at omtalas*.

§. 21.

Som alla *Spindlar åro ludne*, faſt olike; ſå har jag kallat de kårtaſte och finaſte håren *Fjun*, de ſtörre *Hår*, de än gröfre *Borſt*, de gröffta, ſom de aldeles intet likna ſig til hår, utan faſt mer

---

generibus inſerviunt, in cujusque diſtincti generis deſcriptione notandi veniunt.

§. 20.

PEDES *octo* (§. 3.) imo pectoris lateri juncti ſunt. Singuli ſex diſtinctos articulos habent. Articulus pectori proximus pertenuis eſt, & *Junctura pedis* a me nominatur. Hunc excipit craſſisſimus, qui *Femur* dicatur. Deinde ſequitur nodulus, quem pro *Geniculo* ſumſi, cum quo antepenultima juncta eſt, quæ quoque femore tenuior *Os* audit. Penultima, *Pes*. Ultima, *Digitus pedis*, cui duæ nigræ ungulæ inſident. *Pedum, tam longitudo haud proportionata*, quam major & minor pilorum, ſetarum & aculeorum, abundantia, *in ſingulorum Generum ac Specierum deſcriptionibus, commemorabuntur*.

§. 21.

Quoniam omnes *aranei ſunt piloſi*, etiamſi diſſimiliter; breviſſimi ac tenuiſſimi pili, *lanugo* dicti ſunt; majores, *pili*; alperiores, *ſetæ*; alperri-

mer til *pinnar* eller taggar på Hagtorn och Stårkbårs buſkar, C. L. Spec. Plant. pag. 477: 8. 475: 10. ſå har jag gifvit dem namn dåraf: *Pinnarne* finnas måſt på Spindlarnes fötter, åro ock tvånne Sorter, *ſpetſiga* och *trubbiga:* de förra åro allmånna, de ſenare ſällſynta.

§. 22.

Armarne åro *tvånne* (§. 3.) ſitta ſnedt under ögonen, fram för föttren, beſtå til det minſta af tre leder, altid ludne: Skulle af den, ſom ej nogare gifvit akt dårpå, kunna hållas för fötter, emedan Spindelen, då han går, ſå rörer dem, likſom en månniſka fläktar med armarne, då hon ſpringer. Deſſa armar åro på Spindlarne ganſka *märkvårdiga*, *de åtſkilja* ej allenaſt *könet*, utan ofta göra god tjänſt vid arternas åtſkiljande. *Hanarne hafva tvånne aflelſe lemmar, en på hvardera armen fäſter*, ſom gör, at armarne på åndan få nu en nu annor ſkapnad eller utſeende, ſom vid hvarje art ſårſkildt, ſå mycket man kunnat utröna, ſkal genom ritning och beſkrifning meddeldt blifva. Honornas armar åro dåremot, altid enda fram, jåmne ſom en pinne.

§. 23.

---

rimos, quia nullatenus pilis, multo vero magis oxyacantharum & prunorum ſpinoſarum aculeis adſimilari queunt, C. L. Spec. Pl. pag. 477: 8. & 475: 10. horum nomine inſignivi: *Aculei* in araneorum pedibus abundantius reperiuntur, ſuntque duplices, *acuti & obtuſi*; Illi communes, hi rari.

§. 22.

Brachia *duo* (§. 3.) ſub oculis, ante pedes, oblique poſita, in omnibus piloſa, conſtant ad minimum tribus articulis. Pro pedibus facile haberi poſſunt, ab iis, qui minus attente eos inſpexere, ſiquidem araneus, inter ambulandum, eos ita motat, ut homo in curſu brachia vibrans. Hæc brachia in *araneis ſunt notabilia. Sexus enim non modo diſtingvunt*, ſed etiam ſpeciebus dilcernendis eximium uſum conferunt. *Mares duo habent membra genitalia, unum quovis brachio junctum*, unde extremitates brachiorum diverſimode formantur; quod in ſingulis ſpeciebus ſeparatim, quantum obſervari potuit, per deſcriptiones, figuris illuſtratas, communicabitur. Omnibus fœminis recta contra brachia ſunt, & cujusmodi perticæ teretiuſculæ-

§. 23.

TILHÅLLARENA eller *Ramarne*, åro väl nya namn, som jag gifvit de tvånne midt under ögonen mäst lodrätt ståldte, rörliga lemmar, som alla hårtils fundne Spindlar ägt. De sitta nära intil hvarandra, åro något tjockare ofvan närmaste Bröstet, och smalare mot yttre ändan, dåräst de hafva en mörkbrun eller svartaktig klo, som af LISTER år kallad för spjut. Med desse *Ramars utvidgande och klornas inspännande, fasthålles och dödas ej allenast rofvet, utan ock tilhålles til den dårunder sittande munnen*, som på Pl. 6. Tab. 4. Fig. 2. Lit. A. tydeligen finnes upritad.

§. 24.

MUNNEN *består af tvånne rörliga käftar*, som sitta innanföre och under tilhållarena, *i hvardera käften sitta små hakar eller tänder*, i en half-cirkel ståldte, hvarmed Spindelen targar och klämmer det med tilhållarena dittryckte rofvet, se Lit. C. FRISCH tyckes varit på god väg at se detta; dess beskrifning och ritning Tom. 7. pag. 7. Tab. IV. kan min benägna läsare sjelf döma om.

§. 25.

---

§. 23.

RETINACULA, nomen quidem novum est, quo duo sub oculis linea perpendiculari sita & mobilia membra nominavi, quæ omnes aranei hactenus habuerunt. Arcte conjuncta sunt, supra, prope pectus aliquantulum crassiora, at extremitates versus tenuiora, quibus subnigræ aut nigricantes ungulæ insident, quas *tela* LISTER vocavit. His *retinaculis sive telis*, dum expanduntur, & ungulæ infiguntur, *tenetur non solum & necatur præda; sed etiam Ori infra sito adplicatur atque ingeritur*: quod in Pl. 6. Tab. 4. Fig. 2. Lit. A. luculenter ob oculos ponitur.

§. 24.

Os *duabus maxillis* infra ac intra retinacula *se motantibus, constat. Utraque maxilla parvis uncis, sive denticulis munita est*, ad figuram semicirculi dispositis; quibus prædam retinaculis adplicatam araneus mandit & conterit: Vid. Lit. C. FRISCHIUS hoc observare conatus est, de cujus descriptione & figura Tom. 7. pag. 7. Tab. IV. ipse pro candore suo lector existimet. §. 25.

§. 25.

SVALGET, ſom *ſitter dårunder* och på Lit. D. finnes utmårkt, emottager den ſaft, ſom med kåftarnas hopklåmmande af rofvet utpråſſas.

§. 26.

BRÖSTET *kallar jag nu det ſtycket, ſom alla deſſe föreſkrefne delar åro fäſte vid*, och år på de måſta litet ſmalare fram åt, flatt inunder, tvårt på främſta åndan; ofvanpå hos ſomliga mer eller mindre kupigt eller ryggformigt ſom en takäs, på andra åter nog platt och hoptryckt, med hår på många ymnigt öfvertåckt, på andra ganſka ſparſamt; på dem ſom åro mindre ludne ſynes en ſänkning eller fogning, ſom tåmeligen kan liknas vid Romerſka ſifran 5 (V). Om bröſtets inra beſkaffenhet kan jag denna gången intet med viſshet utlåta mig. Giſsnings vis förmodar jag, at den mottagne ſpiſen der förvandlas och kringſprides, til de öfriga lemmarnas underhållande.

§.27.

---

§. 25.

GULA, *quæ infra os conſpicitur* & Lit. D. expreſſum cernitur, accipit ſuccum, qui e præda maxillis exprimitur.

§. 26.

PECTORIS *nomine truncus venit, cui ſingulæ particulæ jam deſcriptæ junctæ ſunt.* Is plerisque in anteriori parte paulo tenuior, at obtuſus, in ſubteriori vero planus, eſt. Superior pars, ut tecti trabecula, magis minusve aliis acuminatur; In aliis contra plana & depreſſa adparet. Pilis, quibus apud plurimos hæ partes abundant apud alios parcius conſitæ ſunt. In his inciſura ſive junctura, Romanorum literæ (V) ſimilima occurrit. De interna *Pectoris* conſtitutione nunc certi quid ſtatuere nequeo. Conjectura proſpicio, receptum alimentum hic verti, & ad reliquorum membrorum ſuſtentationem digeri.

§. 27.

BÅLEN är, om föttrens längd undantages *det förſta ſtycket* på ſpindelen, i ſynnerhet hos Honorne, och gifver dem deras prydnad, medelſt ſå många ombyten af färg och tekning, ſom arterne åro. *Bröſtet och bålen åro med ett ſmalt band tilſammans bundne. Bandets fäſte vid bröſtet ſitter i medelpuncten på deſs bakre ända; men vid bålen är det fäſt, i ſynnerhet hos våfvare Spindlarne, på undra ſidan, vid paſs på främſta tredje delen.* På undra ſidan af bålen, mot öfra åndan ſitter Honans födſlolem (märket), ſom under parnings-tiden tydeligen ſynes, och ſkal vid de Arter, jag funnit paras, omſtändeligen blifva utfördt.

§. 28.

ÄGGEN, ſom Honorne *aldrig* lägga *blotta*, utan altid med mer eller mindre ſpånad omgifne, åro ej bland alla Arterne lika. Somliga hafva kantiga, ſomliga runda, ſomliga med hvarannan ſå hopkliſtrade, at de icke kunna ſkiljas utan annars ſkadande, hvilket vid ſit ſtälle ſkal tilkånna gifvas; här vil man allenaſt de-

---

§. 27.

ALVUS, ſi pedum longitudo excipiatur, *maximam araneorum partem conſtituit*, præcipue fœminarum, quarum ſingulas ſpecies variantes ejus colores ac picturæ ornate diſtingvunt. *Pectus & Alvus tenui inter ſe vinculo aptiſſime cohærent. Cum centro pectoris, poſteriora verſus, una vinculi extremitas jungitur; altera tertiæ propemodum alvi parti inferiori, præſertim in araneis retiariis, coaptatur.* In ſubteriori alvi latere, anteriora verſus, membrum fœminæ genitale ſedet, quod tempore coitus lucide adparet, & cujus deſcriptio in earum ſpecierum hiſtoriis, quas in coitu deprehendi, explicite tradetur.

§. 28.

OVA, quæ fœminæ *nunquam inoperta* componunt, ſemper vero majori aut minori tela involvunt, non omnibus Speciebus ſunt ſimilia: aliis angulata; rotunda aliis, atque ita conglutinata, ut ſine ruina diſſolvi nequeant; quod ſuo loco indicabitur. Hic in tres Claſſes tantummodo diſpeſcantur; ſcilicet in *Magna* Ova, *Parva* & *Mediocria*. Non dura ſolidaque

dela dem i trenne ſörter, *ſtora, ſmå, och mellan Sorten.* De haſva intet något hårdt eller faſt ſkal kring om ſig, låſom foglarnas ägg, utan allenaſt en tunn och genomſkinlig hinna, ſå at färgen på det inra ſynes tydeligen igenom; ja, om jag ej far vild, tekningen af ſjelfva ungen, några dagar för kläckningen. Efter ungens utkrypning krymper hinnan tillammans til et litet fnadd.

§. 29.

Några tippar ſitta på ytterſta ändan af bålen hos bägge könen, *hvarigenom Spindlarna* verkeligen *utſläppa de ändar* eller trådar, *ſom de til ſina nåts utſpännande* eller eljeſt *behöfva:* Och ſom deſſe tippar eller ſpinſpetſar åro hos åtſkillige nog olika; ſå kommer, hvad jag om dem har kunnat utröna, på ſitt ſtälle at i akt tagas. På ſlutet, uti beſkrifningen om Vattuſpindelen, får jag tilfälle at viſa, *det Spindlarne, genom deſſe, åfven bruka andas.*

§. 30.

Midt emellan deſſe ſpinſpetſar ſitter den öpning hvarigenom de renſa ſig.

§. 31.

---

que, quali avium ova, teguntur membrana; aſt molli ſaltem tunica, atque tam pellucida, ut color inteſtini foetus per eam diluceat: Immo, niſi fallor, pectura pulli, brevi antequam excludetur. Pullo excluſo, in veſicam corrugatam tunica redigitur.

§. 29.

Tubercula aliquot in poſtrema alvi parte utriusque ſexus prominent, *per quæ fila* vere *emittuntur ad extendenda retia* neceſſaria: & quia tubercula hæc apud plures variant, ſuo loco, quidquid de iis experiri potui, narrabitur. Circa finem, in deſcriptione aranei aquatici, occaſio datur, oſtendendi, *quod quoque per ea araneorum ſpiritus exit & recipitur.*

§. 30.

In medio tuberculorum foramen delitescit, quo ſe ab excrementis aranei purgant.

§. 31.

Skalet, ſom Spindlarne afklåda ſig, år ſom ett genomſkinligt horn, dock bråſkaktigt eller ſprött, och viſar tydeligen Spindelens förra ſtorlek, både til bröſtet, föttren och ögonens ſtållning, ja armarne och tilhållarena, deſs klor icke undantagne: Men det, ſom betäcker bålen, år ett ſkinn, ſom icke behåller ſin form, utan krymper aldeles tilhopa. När Spindelen ſkal afklåda ſig det gamla ſkalet, ſöker han ett, efter ſitt tycke, lämpeligt rum, ſitter något dufven, ſpånner ſig faſt uti något nåt. Bröſtets öfra ſkorpa, jämt med föttren, armarne och tilhållarena, ſpricker då lös, från alla nysnämnde delar; men blifver litet faſt ſittande vid bakdelen af bröſtet, reſandes ſig något med främſta åndan i vädret; vid detta tilfället år Spindelen ſå matt, eller i en ſådan Ekſtaſi och orklöshet, ſå han ej förmår ſkaka en mygga af ſig. Åndteligen frånar han vid, börjar med ganſka ſmå knyckar, efter ſin ſvaga förmåga, at ſparka och draga: hvilar ſig imellan hvarje förſök, börjar åter på, och fortfar dårmed ſå länge, til deſs han aldeles kommit utur ſitt gamla

---

§. 31.

Testa (epidermis) qua ſe aranei exuunt, corneola & pellucida eſt, attamen cartilaginea, & priorem aranei ſtaturam ſpectatoribus exhibet, tam quoad Pectus, pedes, & oculorum ſitum, quam brachia & retinacula, ungulis minime exceptis: Alvi vero tegumentum pellicula eſt, quæ, formæ non retinens, in rugas tota contrahitur. Araneus, priorem exuturus corticem, locum ſibi aptum quærit, ubi torpens reticulo implicatur. Exterior totius pectoris cruſta tum a pedibus brachiis & retinaculis rupta ſejungitur, poſteriori tamen pectoris parti parumper adhæreſcit, anteriore ſurſum inclinata. Hac occaſione eo ecſtaſis & languoris araneus redigitur, ut non unicum a ſe culicem depellere valeat: demum ad ſe redit, & quantum vires debilitatæ concedant, calcitrando ac vellicando agilitatem prodere qualemcunque incipit; Inter quodlibet tentamen ſe reficit, deque novo inchoatum continuat, usquedum veteri cruſta ſe totum expediverit. Summa

la ſkal. Hans ſtora matthet, ſom ännu påſtår, tillåter honom knapt komma ſå långt från ſitt gamla ſkal, ſom hans kropp är lång til, utan blifver ſå länge qvarhångande, til deſs luften tillräckeligen torkat och hårdat hans nya yta. Då han efter en fullkomlig uthvilning, börjar i ſitt nya ſkal ſitt gamla lefnads ſätt.

II. STYCKET,

Om Spindlarnes indelning i ſärſkildta ſkarar, flockar, ſlägter och arter.

I. CAP.

SPINDLARNE lynas naturligen dela ſig i *tvänne ſkarar*

LUFT-SPINDLAR, eller ſådane ſom vi dageligen ſe prof af.

VATTU-SPINDLAR, eller ſådane ſom lefva i ſjelfva vatnet; deſſe åro nog ſällſynta och få.

LUFT-

---

ma, quia etjamdum laborat, virium defectio, ad menſuram corporis, ab exuviis diſcedere prohibet; quapropter in retiolo pendulus remanet, donec aër recentem ejus cuticulam aridam ſatis & ſolidam reddiderit. Valetudine ſufficienti quiete reſtituta, ſolitum vivendi genus reſumit ſubreptitiam (novam) indutus glumam.

PARS POSTERIOR,

De Araneorum in diſtincta Agmina, Claſſes, Genera & Species Diviſione.

I. CAP.

ARANEOS natura videtur diſpeſcuiſſe in *duo Agmina*:

AËREORUM, quorum ſpecimina quotidie cernimus.

AQUATICORUM, qui vivunt in aquis, & rariores ſunt.

ARA-

LUFT-SPINDLARNE dela ſig ock oſtridigt i *tvånne* F*lockar.*

GILLRARE, eller ſådane ſom ſåtta på åtſkilligt ſått nåt ut för rofvets fångande.

HOPPARE, ſom aldrig gillra, utan medelſt ett hopp, likſom katten ſpånner råttan eller hôken dufvan, håfva ſig på det dem för nåra kommande yrſå.

GILLRARE flocken, ſynes mig nyttigt at dela i *trenne ſlag:*

VERTICALA, eller ſådana ſom utſtråcka *runda* nåt.

IRREGULIERA, eller ſådane, ſom hafva hvarken runda eller tåta nåt; utan af *hårs och tvårs hopfåſte ändar.*

LINNEVÅFVARE, eller ſådane ſom ſtråcka *tåta nåt lika ſom ett flor.*

HOPPARE flocken år af LISTER delad i *trenne ſlag:*

LUPI. PHALANGIA. CANCRIFORMES.

2.

ARANEI AEREI in *duas* quoque *Claſſes* facile diſtribuuntur.

RETIARIORUM, qui prædis capiendis, reticulos diverſimode tendunt.

SALTATORES, qui nunquam irretiunt animalcula ad ſe propius advolantia, aſt, quemadmodum feles murem, & accipiter columbam, aſſultim prehendunt.

RETIARIORUM Claſſem in *tria Genera* diſtinguere, neceſſarium duco:

VERTICALIUM, qui retiola orbiculata extendunt.

IRREGULARIUM, quorum reticuſi nec orbiculati neque denſi ſunt, ſed ex filis compoſiti transverſim divaricatis.

TEXTORUM, denſa retiola, ſpiſſis multitiis ſimilia, tendentium.

SALTATORUM Claſſem in *tria Genera* LISTERUS diſtinxit:

LUPORUM, PHALANGIORUM & CANCRIFORMIUM.

2.

2. Cap.
Om GILLRARE-Flockens Förſta Slag, *ſom kallas VERTICALA.*

§. 1.

Mig tyckes bôra bôrja med deſſe Spindlar, emedan deras Spirale (trillade) våfvar komma oſs fôrſt och alleſtädes fôr ôgonen. De anſtålla hâlſt ſin våfnad eller nâtſtâllning, om de hafva fritt utrymme, *nâſtan lodrâtt, hvaraf jag tagit mig anledning, at kalla dem Verticala.* De kunna ock vâl under Reguliera, Orbiculata eller Circel-runda nâtbyggare igenkânnas.

§. 2.

På alla tider af dagen anſtâlla de ſitt gillrande, bôrjandes med nâgra lânga trâdars utſtrâckande, ôfver det rum, de tânka intaga; de veta af Naturen, ſnâlt och mâſterlig at fôrdubla de ândar, ſom mera magt och tyngd kommer at hvila på, ſamt genom fôrband eller på tvâren ſtâldte ſpânningar ſâ paſſa, at ingen tråd ſkal ſitta ſlapt, eller mera ſpândt ân den andra.

§. 3.

---

2. Cap.
De Retiariis primi Generis, ſive VERTICALIBUS.

§. 1.

Oportet, reor, ut ab his initium fiat, quippe quorum texta ſpiralia (volubilia) inprimis & ubique oculis noſtris obveniunt. In locis patentibus telas ſuas libentius inſtituunt, linea propemodum *perpendiculari, quod anſam mihi præbuit eos Verticales nominandi.* Etiamſi ſub Regularium ſive Orbiculatorum reticulorum textorum nomine æque facile cognoſcentur.

§. 2.

Texturam toto die exercent, ſtamina aliquot longiora, per ſpatium, quod occupare conantur, in initio diſtendentes. Fila graviora quævis onera ſuſtentura ſcienter ac artificioſe geminare, eos natura docuit, quin ligamentis ita præſtringere, ut ſingula ſtamina æqualiter paſſa currant.

§. 3.

När de upſpänt ſitt utkaſt, ſätta de en fjun-tutt på ett tjänligit ſtälle, eller dår de vilja göra nåtets medelpunkt, förökandes ſedermera ſpirornas eller ekrornas antal emellan medelpunkten och omkretſen, til den myckenhet, ſom de finna nödigt: De ſtälla dem ej ſtraxt ſå tått, ſom de åro, når nåtet år fårdigt; utan hålla ſig gårna midt emellan de förr uppdragne ſpirorne, altid ökandes och indragandes de nya tvårbanden nårmare och nårmar emot medelpunkten, hvarigenom de ſiſta ſpirorne, ſom de til nåtets tåthet finna nödiga at tillåtta, ej behöfvas ſå långa.

§. 4.

Sedermera ſtåller Spindeln ſig utan på buken af ſitt halffårdiga nåt, eller ſå, at han hånger under det ſamma på ſina klor, börjandes utan aktning, om det år från höger eller vänſter, at ſåtta den Spirale eller ſnäckvis löpande träden öfver alla ſpirorne.

§. 5.

---

§. 3.

Tela expanſa, maculam loco deſtinati centri opportuno lanuginoſam figunt. Deinde radiorum numerum complent inter centrum atque ambitum, quoto opus habent: Radios non illico tam denſe coaptant, ut in texto conſummato videntur eſſe, ſed inter diſtentos, negotioſi, nova ligamenta, quæ transverſa inſerunt, centro tenus continue ſupplent; Unde inſertitii, quæ ad condenſandum reticulum neceſſarii ſunt, radii minus producti requiruntur.

§. 4.

Porro, ad exterius ſive ſubterius infecti retioli latus, ſe, ungularum ope, araneus adplicat, ubi pendulus factus, absque reſpectu dextræ aut ſiniſtræ, ſpiralia vel conchata ſtamina omnibus inſternere radiis cœpit.

§. 5.

§. 5.

Faſt jag ännu icke blifvit varſe någon, ſom börjat därmed från medelpunkten, utan altid från omkretſen; ſå motſäger jag icke den, ſom det förra rönt, utan förtäljer, huru jag funnit Spindelen förrätta det ſenare.

§. 6.

Nu ſom vid ytterſta ändan af ſpirorne, där Circlarne börjas, är längre mellanrum, än Spindelen kan räka ſig öfver, ſå går han den ena ſpiran litet eller ſå långt inåt, at han kan hinna öfver at fatta i den andra ſpiran, på hvilken han ſedan utgår, ſå han med en ogemen noghet ſtår i Linea mot det ſiſta gjorde tvärfäſte på den lemnade ſpiran, omfattandes med klona på ytterſta foten, den utur ſpinſpetſarne framſläpte ändan, ſom af ett kårt tilhållande, til den nya ſpiran, utan knytning, haſtigt och ſå ſtarkt faſttorkar, at den ej utan nätets förſtörande kan frånſkiljas. Fortfarandes ſåledes ſpira från ſpira, til dels han hunnit varfvet kring, ſom då ſå mycket ſig uti en Spiral eller ſnäc-

---

§. 5.

Licet nullos a centro, ſingulos vero ab ambitu, araneos, ſua ordiri retiola, viderim; quibus tamen contigit de priori ordiendi modo fieri certis non me oppono, poſterioris ſaltem certitudinem expertus urgens.

§. 6.

Quoniam prope ambitum, unde radii ſimulac orbes excurrunt. ampliora intervalla ſunt, quam ut illa araneus tranſcendere queat, in uno, centrum verſus radio prodeambulat, donec vicinum reperiat adſcenſu faciliorem. Hunc exinde ſequitur, usque dum ſe adcuratus noverit ſitum e regione maculæ derelicto radio nuper intextæ. Filum e tuberculis miſſum tum ultimi pedis ungula prehendit, & novo radio brevi adplicat, quod actutum, ſine ullo nexu, ita adglutinatur illi, ut ariditate ſolidatum, illæſo retiolo, fruſtra avellatur. Idem opus perſequitur araneus in quolibet radio, donec toto ſpatio ſemel circulatus fuerit, dum circulo ad modum conchæ circumducto tantum redux centroque propior in orbem convolvit,

ſnåcke gång indragit, ſom deſs Natur och krops ſtållning hos dem, faſtſtåldt: Detta arbetet fullföljes varf efter varf, til deſs alt til Spindelens nöje och tjänſt blifvit fård gt.

§. 7

Om inga ſtora ſkador ſke på nåtet, ſå lappar han det, ſom dock aldrig blifver ſå vackert och ſnörrett, ſom det nya; blifver ſkadan för ſtor, ſå bygger han heldre ett nytt, än han lappar ett illa medfarit, gammalt, nåt.

§. 8.

Hvarken på ſpirorne eller ſnåckgångarne håller Spindelen ſig til något inſkränkt antal. Jag har råknat ſnåckvarfven i ſomliga nåt til fyratio åtta.

§. 9.

Deras ungar kunna af Naturen ſtraxt våfva ſina nåt, utan de åldres lårdom och tilhjelp.

§. 10.

Hanar och Honor bygga lika nåt, och imellan ungarnas och de åldres nåt år ingen annan ſkilnad, än ſtorleken på vidden och finheten på åndan.

§. 11.

---

quantum natura & corporis conſtitutio permittit: Nec in continuato ceſſat, antequam, ad ſui uſum ac delectamentum, iſtud circulari textura abſolvit.

§. 7.

Diſciſſos minus reticulos reſarcit, quoad ſeriem tamen ac elegantiam integris poſteriores; ſin major ſciſſura fuerit, novum contexere, quam vetus & diſcerptum retiolum reparare, mavult.

§. 8.

Radii orbesque ad numerum determinatum non conſtituuntur: in nonnullis retiolis quadraginta octo circulos conchatos numeravi.

§. 9.

Pullos retiola ſua tendere natura docuit, ſine parentum inſtitutione & auxilio.

§. 10.

Reticulos mares ac fœminæ uniformes conſtruunt, a quibus pullorum retiola non differunt, niſi latitudine & tenuitate.

§. 11,

§. 11.

Så fort ſom Spindelen går, ſå likſom rinner åndan utur någon af ſpinſpetſarne, om han på något ſtålle år blefven med ytterſta åndan fåſt, annars icke.

§. 12.

Samma tråd år lika ſeg, då han med våld af människo hand utdrages, ſom når Spindelen ſjelfvilligt framſlåpper den ſamma.

§. 13.

Jag vet ånnu intet, om någon vågat giſſa, på hvad ſått Spindelen drager den utſlåpte åndan uti ſig tilbaka igen, mindre med ſannolikhet gifvit ſkål dårtil. På ſlutet under beſkrifningen om Vattuſpindelen har jag tilfålle at utlåta mig dårom.

§. 14.

Når de hvila i ſitt nåt, hånga de altid inunder nåtet i medelpunkten, med hufvudet neder och ſtjårten uppåt.

§. 15.

Detta ſlågtets Honor, ſå många jag kunnat få rått på, hafva dödt ſtraxt efter ågg-vårpningen.

§. 16.

---

§. 11.

Si alicubi figitur fili extremitas, ex aliquo tuberculo aranei ambulantis ſua ſponte quaſi filum exit, alioqui non.

§. 12.

Filum hoc, ſive humanis manibus vi protrahatur, ſive ab araneis ultro emittatur, ejusdem continuitatis eſt.

§. 13.

Dubito quempiam auſum eſſe ſuſpicari modum, quo emiſſum filum araneus in alvum retrahat, multo magis veriſimilibus eundem rationibus ſtatuere. Ad finem libelli, in Deſcriptione aranei aquatici, de iſto breviter agere liceat.

§. 14.

Dum in reticulis requieſcunt, e ſubterioris lateris centro pendent, caput deorſum, anum vero ſurſum vertentes.

§. 15.

Brevi poſt partum, quotquot obtinere licuit, fœminæ mortuæ ſunt.

§. 16.

Deſſa Spindlars Säkra Kännemärken *blifva följande:*

1:mo. Fyra *näſtan lika ſtora ögon i en fyrkant midt i pannan*, de andre fyra ögonen, af hvilka tvänne ſitta på hvarje ſidan, åro något ombytelige, ſå til ſtorlek ſom ſtållning, och blifva vid hvarje art beſkrefne.

2:do. *Äro deras främſta fötter de längſta, det andra paret därnäſt, därpå det fjerde, det tredje paret är altid det ſtäckſta.*

Spec. I. Araneus ANGULATUS.

Midt i Junii fants en Hane; I hopp at finna Honan, födde jag Honom til den 26. Men ſom han på par dagar började ſitta dufven, ſkyndade jag mig at låta rita af honom, ſe Pl. I. Tab. I. Fig. I. Den 27 om morgonen afklädde han ſitt gamla ſkal. Sedermera föddes han til den 20 Auguſti. Den 21 fants han dôd. Under hela denna tiden fants ingen hona ſom kunde paſſa åt honom, ej eller fants någon dublet. Til ſin tek-

---

§. 16.

Notæ *horum araneorum* Veræ *ſequuntur*:

1:a. Quatuor oculi, æqualis fere magnitudinis, figura quadrata, in media fronte. Ceteri quatuor, ex quibus duo utroque latere ſedent, quoad ſitum & magnitudinem aliquantulum variantes, in ſingulis ſpeciebus deſcribentur.

2:da. *Pedes primi longiſſimi, ſecundi deinde, poſt quarti, tertii ſemper breviſſimi.*

Spec. I. Araneus ANGULATUS.

Medio Junii marem offendebam, quem ad diem 26 alebam ſperans fœminam quoque repertum iri. Sed, quia biduum mas langueſcebat, depingi illum quam maturrime curabam Vid Pl. I. Tab. I. Fig. I. Die 27, mane, veterem pelliculam exuebat, & poſtquam alui cum ad d. 20. Auguſti, mortuus d. 21. reperiebatur. Toto hoc tempore, nulla dabatur fœmi-

tekning åndrade han ſig intet efter ſkinnets ombytning, ej eller bytte han ſkinn flera reſor.

Ögonen, bekſvarta, jåmn-ſtora, ſå når ſom de tvånne ytterſta ſido-ögonen, ſom voro litet mindre; de ſuto på ſmå utväxter, ſåſom på trattåndar. Åtta ſtycken beſynnerligen långa och krokuta hår ſuto ymſom emellan ögonen, ſvarta nårmſt bröſtet, och bleka mot ſpetſarne.

Föttren, mörka; de tvånne fråmſta paren mattare, de tvånne ytterſta paren ſtarkare med ringar mårkte, öfver alt ludne, och deſsutom ymnigt med pinnar beſatte, hvilka voro en del ſvarta, en del mörkbruna nårmaſt bröſtet, och mot åndarne antingen bleka eller hvita.

Bröstet, hjårtformigt, ganſka platt, brunaktigt; med fina orent hvita fjun tått öfverhölgdt, och en ſmal karm nårmſt föttren af en liten mera hvitlått fårg.

Bålen, åggformig, luden, vågig, med ſotiga och rödliga flammor; Bröſtets fåſte ſatt vid pals på tredje delen dårinunder;

---

mina, quæ illi reſpondere poterat, nec alius hujus ſpeciei mas. Poſt mutatam ſemel pelliculam, pictura eadem manſit, ut & pellicula.

Oculi, nigri, magnitudine æquales, præter binos in lateribus extremos, qui paulo minores erant, & e tuberculis prominebant. Octo pilorum ſtamina longa admodum & curva inter oculos mixtim ſita adparebant, nigra proxime pectus, & qua apices livida

Pedes, nigri, quorum quatuor priores paucioribus, totidem vero poſteriores, pluribus, circulis diſtincti ſunt. Singuli lanugmoſi & crebris conſiti aculeis, partim nigris & partim ſubnigris, proxime pectus, verſus extremitates autem albicantibus vel etiam albis.

Pectus, ad figuram cordis; planum admodum, ſuffulculum, molli & vix ſemicana lanugine abundans. Fimbria tenuis proxime pedes magis albicat.

Alvus, ovata, lanuginoſa; pictura undiflua fumigatis & ſubrufis flammis diſtincta. Junctura, qua pectori jungitur, infra in tertia alvi parte deſi-

der; vid öfverſta brådden var en liten virfvel af mjölkhvita hår, dårnåſt midt åfvanpå, en hvit fläck, ſom en ſockertåpp, med ſpetſen fram åt, och botten mot bakåndan; Upp i ſpetſen ſuto trenne ſmå ſvarta prickar, en mot ſpetſen, och de andra tvånne i bredd mot botten; dårinunder, och inom denna ſtora hvita fläcken mot botten, ſatt en bekſvart fläck nåſtan trekantig, det breda upp och kanten ner: Inunder hela denna beſkrefne ſiraten, ſatt et aflångt hvitt ſtreck, ſåſom ett ſkaft eller fot, under den förra, ſå at detta med det förra hade ett anſeende ſom ett vackert växt och välputſadt grantrå i luſt-trågårdarne, fårgen undántagandes. Hela denna beſynnerliga ſiraten intog ej ſtörre långd, ån en tredjedel af bålens öfra ſida. I Linea med denna ſiraten ſyntes ett kantigt hörn på hvarje ſidan, ſå at öfra tredjedelen af bålen hade ett tycke af en trekant.

Armarne, knottriga, klotrunda, dår och hvar med långre och kårtare hår påſtrödde.

Til-

ſinit; Ad ſupremum latus obvenit gyrus pilorum lacteorum; Medium partis ſupremæ ſignat macula alba, cono ſimilis, cujus apex ad caput, baſis vero ad anum, vergit; Apex tribus punctulis nigris notatur, uno prope apicem, ceterisque duobus æqua ſerie circa baſin; Infra hæc & intra majuſculam illam albam maculam, baſin verſus, nigra macula ſedet, triangularis fere, ſurſum vertens baſin & apicem deorſum: Deſcriptæ huic figuræ linea alba oblonga ſubpoſita eſt, veluti anſa vel pes; Ita ut hæc, cum præcedentibus, ſpeciem præbeat pulcerrimæ & in hortis cultiſſimæ pinus abietis C. L. ſp. Plant. p. 1002: 10. ſi color excipiatur. Tota hæc figura, quoad longitudinem, tertiam ſuperioris alvi lateris partem ſaltem occupat. In utroque hujus figuræ latere, & quidem linea recta, angulus cernitur; Unde tertia pars ſuperioris alvi videtur triangularis.

Brachia, tuberoſa, globoſa, longis & brevibus pilis interciſe conſperſa.

Re-

Tilhållarena, mörkbruna.

Den 1 Septemb. fants *Honan*, Pl. I. Tab. I. Fig. 2. ſittande midt i ett lodrätt nät: *Fau. Sue.* 1213. Den 9 vårpte hon en ägg-klimp, ongefär ſtor, ſom en böna; äggen voro något ſamman-kliſtrade, men kunde med varſamhet ſkiljas. De hade en blek ägge-gulas färg, voro tämmeligen ſtora, och inemot femtio til antalet. Rundt i kring dem var ett ſvart ſträft traſel dårnäſt några ſotiga, och ſiſt några gliſa och orent hvita trådar omlindade, ſom alt var fäſtadt vid väggen af Honans härbärge. Den 10. fants hon hardt når döden, och den 11. död.

Spec. 2. *Araneus DIADEMATUS.*

Den 22. Julii, var denne Spindel-arten, Pl. I. Tab. 4., i begrep at para ſig. *Fau. Sue.* 1214. De finnas hela den blida ärstiden igenom; dock af olika ſtorlek. Sjelfva färgen och ſmå ſiraterne äro ej altid hos de fullväxte beſtändige. De krypa utur ſitt ſkal tre gånger. Jag hade aldrig tänkt, at Ichneumones ſkulle lägga ſina ägg på Spindlarnes kroppar; men två

Retinacula, ſubnigra.

Die 1. Septemb. reperiebatur *fœmina*, Pl. I. Tab. I. Fig. 2., in medio retioli perpendicularis ſedens (*Fau. Suec.* 1213). Die 9. maſſulam ovorum, fere inſtar fabæ, pariebat. Ova paululum conglutinata, cum prudentia diſſolvi poterant. Sublutea erant, admodum magna, & circiter quinquaginta: Tricis involuta nigris & aſperis, quas proxime fuliginea quædam, circum vero rara & ſemicana ſtamina, obligabant, parieti cellulæ fœminæ adfixa videbantur. Die 10. deprehendebatur moribunda, & d. 11. mortua, fœmina hæc.

Spec. 2, *Araneus DIADEMATUS.*

Die 22. Julii ad coitum parata erat hæc ſpecies, Pl. I. Tab. 4. Per totum ſerenius anni tempus offendi queunt, magnitudine tamen diſſimiles Fau. Suec 1214. Color & figuræ adultorum ſubinde mutantur. Teſtis ſe ter exuunt. Dubitaſſem Ichneumonas araneorum corporibus ova ſua ſuperaddere, ſi non hæc ſpecies me de ea re bis conviciſſet. Contra pruinas

två gånger har jag, af denne arten, blifvit öfvertygad därom. De förvara ſig mot höſt-nätternas köld och våta i täta ſpheriſka kojor, på hvilka ingången ſitter ner inunder.

Ögonen, ſom ſitta på ſidorne, voro i ett ögonhål tilſammansväxte.

Föttren, med mörka och ljuſa ringar ſkiftvis ſirade, ſamt af ojämnt långa hår, borſt och pinnar, täckte.

Bröstet, hjärtformigt, platt, ljus-brunt, och med ſmått hvitt fjun tunt beſtrödt.

Bålen, äggformig, brunaktig, ſom ibland mer af gult eller rödligt upblandades; luden af fint fjun, och långa hår, ſom ſig öfver alt utſtucko; med ett af orent hvita prickar teknadt diamant-kors, och på ſidorne med mörkbruna vågor i en ſned ſtällning ſirad; Teknad under bålen kring märket, på ömſa ſidor, med ett aflångt ſvart ſtrek.

Armarne, med ojämnt långa hår, borſt och pinnar.

Tilhållarena, ſvarta, med litet hvitt fjun öfverſt.

Den

---

nas & tempeſtates autumnas, in cellulis ſpiſſis ſphæralibus, quarum infundibula ſubteriori ſunt parte, ſe conſervant.

Oculi, utriusque lateris, in una eademque cavatura concreti.

Pedes, circulis noctuinis, & albidis alternatis, ornati, pilisque, ſetis & aculeis diſſimiliter longis tecti.

Pectus, ad formam cordis, planum, ſuffuſculum, tenuique alba lanugine parcius conſperſum.

Alvus, ovata, ſuffuſcula, luteo vel etiam ſubrufo colore apud alios adſperſa: Alba lanugine, pilisque longis undique prominentibus obſita: Punctulis ſemicanis, ad figuram crucis adamantinæ, undisque ſubnigris utrinque oblique poſitis, quin ſubtus, circum membrum genitale, nigra & oblonga linea, notata.

Brachia, pilis, ſetis atque aculeis diſſimilis longitudinis.

Retinacula, nigra, ſupra lanugine alba rara.

Die

Den 30. Auguſt. fants en enda Hona, Pl. I. Tab. 5., ſom til alla ôfriga delar var fôreſkrefne lik, undantagno bålens ôfra tekning, hvilken ej var ſå tydelig, ſom på Tab. 4; men mera gulaktig. Prickarne, ſom ſkulle gôra ſiraterne på korſet, voro ganſka ſmå, otydeliga, och ej i ſamma ordning. Om denna blifver en ny art, må han kallas PELEG.

Spec. 3. *Aran.* QUADRATUS.

Fôrſt i Septemb. fins denna arten, Pl. I. Tab. 3., fullvåxt, ſamt ymnigt på buſkar och ſmå ſkog vid kanterne af ôpna fåldt: ſpinner ſtarka åndar och vidſträkta nåt, ſitter ſjelf gårna fôrdold, i ett tått våfvit hus, med ingången under ifrån, och har en ſpånter ſträng vid ſin bakfot från nåtets medelpunkt; hvarigenom Spindelen ſtraxt kånner, om något rof faſtnat i nåtet.

ÔGONEN, bekſvarta och tydeliga.

FÔTTREN, med hår, borſt och pinnar tåckte: håren hvita, men pinnarne måſt ſvarta, dock ſomliga hvita på åndarne.

Brô-

Die 30. Auguſti unicam fœminam offendebam, Pl. I. Tab. 5., omnibus partibus priori ſimilem, præter ſuperioris alvi picturam, quæ non ita expreſſa erat, ut in Tab. 4. Punctula, quæ crucis figuram adornarent, hic minima erant, inadſpicua fere, aliaque ſerie diſpoſita. Hæc, ſi ad novam referatur ſpeciem, PELEG dicatur.

Spec. 3. *Aran.* QUADRATUS.

Ad calendas Septemb. adulta & frequens, in arbuſculis circa campos patentes hæc ſpecies, Pl. I. Tab. 3., cernitur: Craſſa ſtamina amplosque reticulos tendit: in cellula ſpiſſata araneus plerumque reſidet, ſupra infundibulum, ſtamen a centro reticuli extenſum uni ex poſterioribus pedi alligatum habens, quo ſe certiorem facit de præda retiolo implicata.

OCULI, nigri & adſpicui.

PEDES, piloſi, ſetoſi & aculeati. Pili albi; aculei vero plerumque nigri ſunt, præter nonnullos, quorum extremitates albicant.

Brôstet, åggformigt, blekt, nog platt; med en ſotig ſtrima åndlångs, och ſmått hvitt ſjun.

Bålen, åggformig, glånſande; med ſmått ſtackot ſjun och långa hår något gliſt ôfverſtrôdd. Håftet, hvarmed den fogas tilhopa med brôſtet, ſitter nåſtan på hålften af bålens undra ſida: hafver åndlångs en rad af ſmå hvita punkter med rôdbruna karmar i kring. Tvånne ſtora hvita flåckar på ômſa ſidor om fôrenåmnde Linea, nåſtan i en fyrkant, hvaraf de två nederſta, åro litet ſtôrre, och vidare från hvarandra ſkilde, ån de ôfre, utgôra denne artens oryggeliga kånneteken: De ôfriga ſmå ringar eller flåckar åro ej hos alla lika många. Bålens fårg år brun, gul, rôdlig, och hos ſomliga med ſå mycket hvitt iblandad, at han år aldeles likſom môglig.

Armarne, nog långa, bleka, ludne; med ringar, och långa ſvarta pinnar rikt fôrſedde.

Tilhållarena, lodrått ſtåldta, bleka, och ofvan litet ſjuniga. Liſt. de Aran. f. 8.

Spec.

Pectus, ovatum, albidum, latis planum, linea fuliginea, ad longitudinem deducta, & molliter lanuginoſa, diſtinctum.

Alvus, ovata, nitida, tenui lanugine, at pilis longis, parce conſita. Junctura, qua pectori jungitur, in ſubteriori latere fere media ſedet. Linea, quæ ex albis punctulis, marginum ſubruforum, conſtat, ad longitudinem exporrigitur. Duæ albæ maculæ majuſculæ, in utroque lineæ deſcriptæ latere, figura quadrata, ſitæ, ex quibus inferiores binæ, paulo majores, ampliori intervallo inter ſe diſtant, notæ ſunt, quibus hæc ſpecies diſtincta redditur. Ceteræ maculæ non in ſingulis totidem numerantur. Alvi color ſubniger, luteus, ſubruber, ita, in nonnullis albicat, ut muſcoſus omnino videatur.

Brachia, longiora, albida, circulis fuſcis, pilis & aculeis longis nigrisque abundant.

Retinacula, perpendicularia, albida, ſupra parum lanuginoſa. Liſt. de Aran. f. 8.

Spec.

Spec. 4. *MARMOREUS.*

Den 22. Auguſti, fants en enda Hona upp i ett trå, i ſitt nåt. Pl. I. Tab. 2.

Ögonen, bekſvarta, tydeliga, på ſmå upphögningar ſtåldte.

Föttren, med ringar ſirade, ſamt af hår, borſt och pinnar, nog täckte.

Bröstet, hjärtformigt, platt, blekt; med ſmått och tunt fjunt.

Bålen, åggformig, håftad vid bröſtet på ſin tredjedel, glånſande, och af ſmått fint, hvitt, fjun, ſom ett ſammet, luden, ſtöder på aſkgrå färg; med ett otydeligt, eller illa teknadt kors af hvita puncter midt ut åt. Öfverſt på ſidorne, åro tvånne ſtora hvita fläckar, ſom hvardera grenar ſig i tvånne vågiga Linier ånda in mot bakåndan: den ena ſammanhångande, den andra afbruten. På ſidorne, närmare under, paplig. Underbålen, från märket til bakdelen, bekſvart. Öfra delen af märket med tvånne ovala gula ſtrimor omgifven.

Ar-

Spec. 4. *MARMOREUS.*

Die 22. Auguſti unica in reticulo ſummitati arboris cujusdam intexte foemina deprehendebatur. Pl. I. Tab. 2.

Oculi, nigri, in tuberculis adſpicui.

Pedes circulis ſignati, piloſi, ſetoſi & aculeati.

Pectus, ad figuram cordis, planum, albidum, parum lanuginoſum.

Alvus, ovata, extremitati junctura in tertia parte juncta, tenui lanugine, ſerico ſimili, ex cinereo candeſcenti conferitur, & cruce minus adſpicua, albisque punctulis formata, ſuper mediam alvum, ſignatur. Supra, utroque latere, binæ albæ maculæ majuſculæ in binos ramuſculos obliquos excurrunt; quorum unus cum ano cohæret, alter vero abruptus videtur. Pars alvi inferior, utrinque diſcolor, nigrans autem inter anum & membrum genitale, cujus pars ſuperior duobus ovatis radiis luteis notabilis eſt.

Armarne, af ojämnt långa hår, borſt och pinnar, ludne.

Tilhållarena, bleka, lodrätt ſtåldte, med hvitt fjun påſtrödda, ſvarta mot klona.

Vid ſlutet af Auguſti, funnos många Honor af denna arten, Pl. I. Tab. 6., ſittjandes på lur i ſina kojor bredevid nåten: ſomliga af dem hade litet mattare färg och otydeligare tekning.

Ögonen, ſvarta, och likſom på ſmå upphögningar ſtåldte.

Fötterna, bleka, med bruna fläckar vid lederne, och af hår, borſt och pinnar, täckte.

Bröstet, hjärtformigt, ljusbrunt, och med fjun öfverſtrödt.

Bålen, äggformig; vid bröſtet fäſtad på tredjedelen; mycket rödlig, och af ſmått fjun luden ſom ett ſammet. Hade längs efter fyra långliga lyſnor, tvänne på hvarje ſidan. Vid undra kanten af deſſe fyra lyſnor, ſyntes en liten hålighet, med en ſvart punct uti; de tvänne öfverſta hålorne, vore ej ſå ſtora, ſom de tvänne nederſta. Längs efter deſſa puncter, på ömſa ſi-

---

Brachia, pilis inæqualiter longis, ſetis & aculeis, obſita.

Retinacula, ſubalbida, perpendicularia, alba lanugine inveſtita, ungulas verſus nigra.

Sub finem Auguſti plures hujus ſpeciei, Pl. I. Tab. 6, deprehendebantur fœminæ, in cellulis ad reticulos ſubſidentes; quarum nonnullæ minus lucide coloratæ & figuratæ erant.

Oculi, nigri & e tuberculis prominentes.

Pedes, ſubalbidi, maculis ſubnigris, pilisque, ſetis & aculeis, conſtrati.

Pectus, ad formam cordis, ſuffuſculum, lanuginoſum.

Alvus, ovata, cohærens cum pectore junctura tertiæ parti adfixa, atque ut ſericum lanuginoſa, rubet. Duæ longiuſculæ faculæ utrinque lucent, quarum infimi margines cavaturis punctatis nigreſcunt, ex quibus binæ ſuperiores inferioribus paulo minores ſunt. His punctulis, ad longitudinem, utrinque, primum nigra, tenuis, alba, poſt lutea latior, ultimo tenuis ni-

ſidor,' var fôrſt en ſmal ſvart, ſedan en ſmal hvit, dârnåſt en bred rôdgul, ſiſt en ſmal ſvart, våg, rand eller vattring. Imellan deſſe, mot bakåndan, voro några môrka tvår-ſtreck. Mot ſidorne, under bålen, ſyntes papliga, inedt ſtåldte, vattringar, ſvarta på brandgul grund.

ARMARNE, af ſamma fârg, ſom fôttren; med hår, borſt och pinnar, tåckte.

TILHÅLLARENA, bleka, lodrått ſtåldta, och af ſmått hvitt fjun litet ludna.

Ehuru olika deſſe tvånne arter i fôrſta påſeendet ſynas vara; ſå har jag dock mycken anledning at tro, det den fôrra år en ſtark vanvåxt från den ſenare. Men om framdeles kan viſas, at deſſe åro ſårſkildta arter, må den ſenare kallas Babel.

Spec. 5. *UMBRATICUS.*

Den 13. Junii, fants en Hona, bakom en påla, mot ett plank, i en môrk ſkrubb, under det jag drog fram åtſkilligt byſsje, at finna gråsuggor (Fau. Sue. 1257). Hon ſåg i bôrjan

---

nigra, unda ſive linea, ſuccedit. Inter eas, anum verſus, lineolæ nonnullæ ſurvæ transverſæ adparent. Latera verſus, infra alvum undæ variegatæ ex luteo nigreſcentes, obliquantur.

BRACHIA, ejusdem coloris ac pedes, piloſa, ſetoſa, aculeata.

RETINACULA, ſubalbida, perpendicularia tenuique alba lanugine parum obducta.

Licet hæ ambæ ſpecies, primo intuitu valde diſſimiles videantur; ſufficienti tamen ratione nixus, priorem ſaltem a poſteriori multum variare, reor. Sin diſtincta ſpecies hæc probetur, nomen ipſi Babel conveniat.

Spec. 5. *UMBRATICUS.*

Die 13. Junii, unicam in rima pæli ſepimentum ſuſtinentis caliginoſa fœminam, oniſcos ſub paleis inveſtigaturus, offendebam. Quæ in initio cre-

jan nog dôd-lik ut, men viſte dock ſnart, at Hon var liflig. Efter några dagars fôrlopp, märkte jag, at hon ſkydde dagen i hôgſta mâtto, och brukte våfva om nâttren, eller i fôrſta gryningen om mornarne. Hon ſkôtte ej mycket om flugor; Phalener (natt-fjârillar) voro ſmakligare. Jag blef dârfôre mon om, at finna flera af denna arten. Inan ſlutet af månaden, fant jag tvânne til. Den 24. Julii, vardt jag fôrſt varſe deras râtta ſått at våfva. De ſitta i fôrſât under ett tått gjordt hus, brede vid ſit nât, och lura på rof. Om dagen, lâckas de icke ut af hvad ſom faſtnar i nâtet; men natten och morgonſtunden nyttja de ſå mycket flitigare. Pl. I. Tab. 7.

Ögonen, ſom ſitta på ſidorne, voro tvânne i ett ôgonhål.

Fôttren, af långa hår, borſt och pinnar, ymnigt hôlgde; låren ſvartaktige; det ôfriga môrkgrått och ljusbrunt flâckvis papladt.

Brôstet, nâſtan fyrkantigt, ganſka platt, litet ſmalare fram åt ân bakât, ſvart-brunt, litet glânſande; dock med hår ôfver

credebatur moribunda, ſtatim vivida cernebatur. Paulo poſt, lucem eam fugere, & nocturno tempore, vel primo diluculo, texturam exercere, comperiebam. Muſcarum minus appetenti phalenæ erant in deliciis: Operam itaque pluribus impendi hujus ſpeciei reperiendis. Præterlapſo nondum menſe duas offendi. D 24. Julii, modum texendi earum videbam, & quales in ſpiſſatis cellulis ad retiola poſitis inſidiantur prædæ. Quodcunque de die reticulo implicatur, eas non allicit, quæ noctem & diluculum ſtudiolæ lucrantur. Pl. I. Tab. 7.

Oculi laterales, duo in una cavatura.

Pedes longiuſculis pilis, ſetis & aculeis abundant. Femora nigricant; reliquum ex ſubnigro & ſemicano variegatur.

Pectus, ferme quadratum, planius, anteriora verſus paulo acuminati-

verſtrödt, och en ſmal orenthvit rand på ömſa ſidor närmſt föttren.

Bålen, oval, men ganſka platt, af ſmått fjun luden. Ett bredt fåldt, midt utåt, med en Sicſac omgifvit. Hvit mot ſidorne; midt åfvan på ſvart. Fåldtet var med gulaktiga prickar påſtrödt, och närmſt kroppen fyra inſänkningar: de tvånne öfre litet mindre, än de tvånne nedre. Hela undra ſidan af bålen mörk, ſå når ſom kring märket, hvilket var omgifvit af tvånne hvita halfmånar.

Armarne, papliga ſåſom föttren, ſamt med hår, borſt och pinnar, förſedde.

Tilhållarena, ſvarta, lodrätt ſtåldta, och med hår påkaſtade.

Äggen hade en blek ägge-gulas färg, och voro tilſammans ſittjande, i en maſſa, ſom en ſtor trägårds ärt, inom tvånne ſlags traſel.

Un-

---

tius, ſubfuſcum, parum candens, piloſum, linea tenui, ſemicana, proxime pedes cinctum.

Alvus, ovata, planior, molliter lanuginoſa; in medio latum habet ſpatium linea multangula circumdatum; Alba latera verſus; ſupra in medio nigra. Spatium ſufflavis punctulis interſtinguitur; & proxime pectus inciluræ quatuor, quarum binæ ſuperiores paulo minores, adparent. Pars alvi inferior fuſca, membro genitali excepto, quod duabus albis lunulis dimidiatis cingitur.

Brachia, variegata veluti pedes; item, piloſa, ſetoſa & aculeata.

Retinacula, nigra, perpendicularia, raripila.

Ova, ſublutea, conglutinata, geminisque involuta tricis, maſſulam inſtar piſi hortenſis majuſculi, conſtituebant.

Ungarne, fågo alla ſvarta ut, når de förſt kommo fram, ſom ſkedde den 22. Julii. Efter några dagar förbytte de ſitt ſkal. Vid ſlutet af Auguſti, voro de nåſtan halfväxte. Liſt. de Aran. f. 9.

Spec. 6. PYRAMIDATUS.

Förſt i Auguſti, funnos tre Honor af denna arten; Pl. I. Tab. 8. De föddes til midt i Septemb:; under hela denna tiden var jag ej ſå lycklig, at jag fant någon Hane, ſom paſſade åt dem. Den ena af Honorne bytte ſkal några dagar efter deſs fångſt.

Ögonen ſuto på en liten gulaktig upphögning: de tvånne öfverſta i fyrkanten litet tåtare: hvardera paret af ſido-ögonen hade ſin ſårſkildta upphögning, hvaruti de ſuto, litet ſnedt ſtåldte, och ej ſammanväxte.

Föttren, bleka, med mörka ringar, fulle af hvita hår och ſvarta pinnar.

Brö-

Pulli nuper editi nigrabant; quod die 22. Julii videbam. Brev ipoſt partum teſtam mutabant: Sub Auguſti vero finem dimidiam adſequebantur ſtaturam. Liſt. de Aran. f. 9.

Spec. 6. PYRAMIDATUS.

Tres hujus ſpeciei fœminæ, Pl. I. Tab. 8, ineunte Auguſto, deprehendebantur, adque Med. Septemb., alebantur. Aſt ego voti impos eram, nullum enim eo tempore marem offendere poteram, qui illis reſponderet. Una fœminarum cruſtam mutabat brevi poſt capturam.

Oculi, e tuberculo ſufflavo prominebant: bini ſuperiores minori intervallo. Singuli bini laterales, non concreti, in proprio tuberculo, oblique collocati erant.

Pedes, ſubalbidi, circulis furvis, pilis albis & nigris aculeis.

Pe-

Brôstet, åggformigt, platt, blekt, med hvita fjun ymnigt mot ögonen förſedt.

Bålen, åggformig; fäſtad vid brôſtet på tredjedelen; hade ett mörk-brunt Enhörnings-horn, på en krit-hvit grund teknadt. Omkring hornet ſyntes en gulaktig ſkymlighet. Midt öfver, gent mot brôſtet, voro tvänne ſmå inſänkningar, ſvarta i botten. På ſidorne, närmare under, ſyntes bålen ſotig, och med gulaktige, ſnedt ſtäldte, vågor ſirad; men inunder, mellan märket och bakändan, bekſvart; dock ſyntes, på ömſa ſidor kring märket, de gula halfmånarne, med inåt vände horn. Denne honas fôdſlolem (märket) ſom nu i deſſe dagar väntade på Hanan, fant jag helt noga, vara ſådan, ſom FRISCH Germ. Tom. 7. pag. 7. Tab. 4. Fig. 3. den beſkrifvit och afritat; men ſom han antingen icke ſett Spindlarnes parnings-ſätt, eller ock ej gifvit rätt noga akt därpå; ſå hafver han miſs-tagit ſig, och kallat Honan för Hane.

Ar-

Pectus, ovatum, planum, ſubalbidum, alba lanugine, oculos verſus abundantiori, tectum.

Alvus, ovata, junctura centro tertiæ partis inferioris adfixa cum pectore cohærebat. Cornu Monocerotis in alba baſi ſubnigro, & circum ex ſubluteo variegato, notabatur. Duæ nigræ inciſuræ e regione pectoris ſupra medium transverſæ videbantur. Ad utrunque latus fumigata lineis ſubluteis & oblique ductis interſtinguebatur. Infra, inter membrum genitale & anum, nigrabat, lunulis dimidiatis luteis cornicula introrſum vertentibus utrinque decorata. Membrum hujus fœminæ maremeo ipſo tempore deſiderantis, genitale, certe tale comperiebam, quale FRISCH Germ. Tom. 7. pag. 7. Tab. 4. Fig 3. delineatum eſt. Hic Auctor, quia coëuntes araneos aut non vidit, aut probe minus obſervavit, maris nomine foeminam adpellando, errat.

Armarne, bleka, med ojämnt långa hår, borſt och pinnar förſedde.

Tilhållarena, bleka, med ſmått hvitt fjun påſtrödde.

Spec. 7. OCELLATUS.

Midt i Junii fants en Hona, ſom, några dagar efter, vårpte i en vrå, uti ett traſel, en ägg-Maſſa, ſtor ſom en vanlig ärt. Vid paſs åtta dagar dårefter, vårpte hon, på ſamma ſätt, i andra vrån, en dylik kull; och åter, andra åtta dagar, i tredje hörnet, den tredje kullen. Efter vårpningen vardt bålen mindre. Pl. I. Tab. 9.

Ögonen, ſom ſitta på ſidorne, voro tvånne i ett ögonhål ſammanvåxte; det ytterſta nog litet.

Föttren, med hår, borſt och pinnar rikt beſtrödde.

Bröstet, äggformigt, platt, ljus-brunt, med hvita hår mot ögonen tåtaſt beſtrödt.

Bå-

Brachia, ſubalbida, pilis, ſetis, & aculeis, diſſimiliter productis, munita.

Retinacula, ſubalbida, tenui alba lanugine conſtrata.

Spec. 7. OCELLATUS.

Foemina medio Junio capta paulo poſt ovorum maſſulam inſtar piſi vulgaris in angulo partam tricis involvebat. Sequenti octavo, tantandem in altero deponebat angulo, & poſt octiduum, in tertio. Facta ovatione alvus gracileſcebat. Pl. I. Tab. 9.

Oculi laterales, quorum ultimus tenuior, in una concreti cavatura erant.

Pedes abundabant pilis, ſetis & aculeis.

Pectus, ovatum, planum, ſuffuſculum, albis pilis oculos verſus denſius obſitum.

Al-

Bålen, nåſtan klotrund, dock litet ſpetſig mot bakåndan; fåſt vid bröſtet på tredjedelen; ſom ett lammet luden; ſtarkt rödlig, med ett ſvart-brunt dubbelt frugthorn teknad: på hvarje ſidan om frugthornet med fem rödliga fläckar, de ſtörre framåt, de mindre bakåt, och en hvit karm på ömſa ſidor, utſirad, alla fläckarne tilſammanshångande. Midt öfver frugthornen ett ſtort rödligt fåldt, med tvånne inſånkningar uti. Tvånne dylika inſånkningar ſuto i kanten af detta röda fåldtet och ſvartbruna frugthornet, ſom voro litet ſtörre: båtten på alla fyra inſånkningarne var ſvart. Bålen inunder mörkbrun, och med tvånne bleka halfmånar kring märket (födſlo-lemmen) teknad.

Armarne, med hår, borſt och pinnar rikt beſtrödde.

Tilhållarena, ſvarta, och lodrått ſtåldta.

Åggen, af en höggul-ägge-gulas färg, inom ett ſegt traſel vårpte, ſå faſt och tått ſammanhångande, at de ej utan ſkadande kunde åtſkiljas. De ſuto ſå tått tillammans, at hopfogningarne voro riktiga ſex kanter.

Un-

Alvus, fere globoſa, anum verſus, paulum acuminata; junctura, qua pectori jungitur, infra, in tertia alvi parte deſinit; ut ſericum lanuginoſa; admodum rubens: ſubnigro cornu copiæ, quinque maculis ſubrufis, contiguis, alba fimbria excultis, anteriora verſus majoribus, utrinque diſtincto, ornata. In medio cornu ſpatium ſubrubrum, binæ inciſuræ ſecabant, totidemque paulo majores, cornu disterminabant a ſpatio. Singularum nigrabat inciſarum baſis. Pars alvi ſubterior ſubnigra erat, & circum membrum genitale duabus lunulis dimidiatis ſignata.

Brachia, pilis, ſetis, aculeis, abundant.

Retinacula, perpendicularia, nigra.

Ova, lutea, in tricis contiguis parta, ſex pagmentis tam arcte coaptata erant, ut absque detrimento non ſeparari poſſent.

Ungarne klåcktes den 16. och 23. Julii: hade ljusbruna bröst, skymliga fötter, och samma tekning på ryggen, som Honan, fast ganska matt och med möda kånbar.

Spec. 8. *PATAGIATUS.*

Midt i Junii fants denne arten. Pl. I. Tab. 10.

Ögonen, på sidorne, tilsammans i ett hål.

Fötterna, med ojämnt långa hår, borst och pinnar täckte.

Bröstet, åggformigt, något platt, brunt, och med något hvitt fjun ofvan påströdt.

Bålen, åggformig; bröstets fäste satt på undra sidan af bålen vid pass på tredjedelen; mörkbrun; teknad närmst kroppen med en spetsig trekant af mögel-färg, samt en brandgul lysna innanföre. Något båttre ner, och åt sidorne, en af mögel kantad *ringkrage*, med ett mörkbrunt dubbelt frugthorn midt uti sig, som hafver tvånne brandgula linier, hvilka åro skil-

---

Pulli diebus 16. & 23. Julii excluſi, habebant ſubnigra pectora, pedes variantes, tergaque materno ſimilia, picturis tamen notu difficilioribus.

Spec. 8. *PATAGIATUS.*

Hæc circa medium Junii reperiebatur ſpecies. Pl. I. Tab. 10.

Oculi laterales in eadem cavatura.

Pedes, pilis, ſetis, & aculeis non æque longis, armati.

Pectus, ovatum, leviter planum, ſuffulculum, albaque lanugine inſtratum

Alvus, ovata; tertia parte pectori ſubtus alligata; ut ſericum lanuginoſa; ſubnigra; triangulo acuminato muſcoſo, faſcia lutea intrinſecus illuſtrato, notabilis. Paulo inferius & ad utrumque latus patagium conſpicitur muſco fimbriatum, & hujus in medio cornu copiæ ſubnigrum, duabus luteis lineis ſupra diſcurrentibus, infra vero coëuntibus, & ab aliis binis ſub-

ſkilde ofvan, men môtas mot bakåndan, med tvånne tvårſtrek ôfver ſig, af ſamma brandgula färg, det undra ſtackot, det ôfra långre och afbrutit midt på. Inunder år bålen, närmſt brôſtet, ofvan åt, med en gul half-circel omgifven kring fåſtet. Mårket år med tvånne flata, orenthvita half-circlar teknadt. Kring ôpningen på bakåndan fem ſtackota ſpintippar.

Armarne, med hår, borſt och pinnar fôrſedde.

Tilhållarena, ſvarta, lodrått ſtåldta, ſjuniga.

Spec. 9. CORNUTUS.

Midt i Junii fins denna arten nog; de åro uti ſin tekning ej ſårdeles beſtåndiga; ſomliga ljusbruna, andra ſvartaktiga, andra åter nog hvitlåtta; det beſtåndigaſte kånneteknet var det ſvarta långs efter bålen, hvilket hos alla fants lika, och hade ett tycke af tvånne mot hvarandra ſtåldte frugthorn. Pl. I. Tab. II.

Ögonen, ſvarta; ſido-ôgonen ſå godt ſom hopvåxte: det ena af dem litet ſtôrre, och det andra litet mindre, ån de fyra medlerſta.

Fôr-

ſubluteis, quarum ſuperior longior eſt, atque in medio abrupta, transverſim ſectis, ſignatum. Subter, proxime pectus, ubi junctura ſedet, ſemicirculo alvus cingitur. Membrum genitale, duo plani ſemicani ſemicirculi conſtituunt. Anum quinque breviora tubercula cingunt.

Brachia piloſa, ſetoſa, aculeata.

Retinacula, nigra, perpendicularia, lanuginoſa.

Spec. 9. CORNUTUS.

Hæc ſpecies circa medium Junii frequens occurrit. Pictura variat: dantur enim tam ſuffuſculi, quam nigricantes & albicantes. Signum communiſſimum, & apud plerosque idem, in alvo, ad longitudinem, nigrat, & ſpeciem duorum copiæ cornuum præfert ſibi oppoſitorum. P. I. Tab. II.

Oculi nigrant; laterales, quorum unus paulo tenuior, alter aliquanto major quatuor mediis, in una concreti cavatura ſunt.

Pe-

Fôttren, med hår, borſt och pinnar tåkte.

Brôstet, med litet och ganſka ſmått hvitt fjun midt utåt, men ymnigaſt fram mot ôgonen, tåkt.

Bålen, jåmnt luden likt ett ſammet: teknad ſom rittningen viſar. Inunder och i kring mårket tvånne bleka halfmånar.

Armarne, af hår, borſt och pinnar ymnigt ludne.

Tilhållarena, lodråtta, ſvarta, ludna.

Äggen vårptes den 24. Junii, ſuto alla tillammans i en maſſa, ſtor ſom ſtôrſta trågårdsårt, och kunde icke ſkiljas, utan annars ſkadande. Nårmſt kring åggen, var en tåmelig god, lång och redig ånda, men utom bara traſel.

Spec. 10. *SERICATUS.*

Midt i Junii fins denna. Fôr deſs ſtora olikhet i teknigen, vågar jag ſåtta denna under egen numer; men om nya och ſåkra rôn framdeles viſa, denna vara ett med fôregående, ſkal ſådant icke mishaga mig. Pl. 2. Tab. I.

Ögo-

Pedes, piloſi, ſetoſi, aculeati.

Pectus, qua in medio, ad longitudinem, leviter conſperſum eſt, oculos verſus, alba lanugine, abundat.

Alvus, tota, ut ſericum, lanuginoſa, quodque figura indicat, notata ſigno. Sub & circum membrum genitale duæ lunulæ ſubalbidæ adparent.

Brachia, pilis, ſetis, aculeis, abundant.

Retinacula, perpendicularia, nigra, piloſa.

Ova, quæ poſt ovationem, d. 24. Junii, in maſſulam, inſtar piſi hortenſis majuſculi, concreta, non ſine læſione ſeparari poterant, proxime longiori ac ſimplici filo, deinde vero ſolis tricis obligabantur.

Spec. 10. *SERICATUS.*

Ad medium Junii reperitur. Hanc ob variantem picturam, ſub propria ſpecie comprehendere audeo, non ægre ferens, ſi certis & novis experimentis contrarium ſucceſſu temporis probatum fuerit. Pl. 2. Tab. 1.

Ocu-

Ögonen, ſvarta: de ſom ſitta på ſidorne ſå godt ſom tilhopavåxte; det inre litet ſtörre, ån det yttre.

Föttren, af bleka hår och ſvarta pinnar ymnigt omgifne, ſamt med bleka fläckar ſkiftvis teknade.

Bröstet, åggformigt, ſvart, platt, med hvit karm på yttra kanten, och ſmå hvita hår öfveralt betåkt, ſå at det däraf likſom grånade.

Bålen, åggformig, ſvart, med egen och beſynnerlig tekning, näſtan ſom ett utkaſt til löfverk på en damaſt-väfnad; hvilket ritningen båttre utviſar. Bröſtets fäſte ſatt på undra ſidan af bålen, vid paſs på tredjedelen. Inunder omgafs märket af gula half-circlar.

Armarne, af ojämnt långa hår, borſt och pinnar täkte.

Tilhållarena, lodråtta, ſvarta, litet ludna närmſt ögonen.

Midt i Junii, fants en Hana i ſitt nät mot en bårgs-brant. Pl. 2. Tab. 2. Det, ſom ſyntes beſynnerligit på honom, voro de *bekſvarta tvärſtreken öfver bålen*, och de *tvånne* hörnen eller *kantren*, vid öfra delen af bålen. Jag kan icke ſåga, om denne ut-

---

Oculi nigri: laterales fere concreti; Interior ulteriore parum major.

Pedes, maculis ſubalbidis alternatis ſignati, pilis ſubalbidis nigrisque aculeis abundant.

Pectus, ovatum, nigrum, planum, albo margine, pilisque albis tenuibus, totum quaſi caneſcit.

Alvus, ovata, nigra, pictura foliacea in tela ſerica adumbrata, quam figura melius exprimit, notabilis, cum pectore jungitur in tretia ſui parte. Semicirculi lutei membrum genitale ſubtus ambiunt.

Brachia, pilis diſſimiliter longis, ſetis & aculeis, tecta.

Retinacula, perpendicularia, nigra, oculos proxime leviter hirſuta.

Sub medium Junii mas deprehenſus fuit in reticulo ad montis præcipitium. Pl. 2. Tab. 2. Lineæ nigræ, per alvum transverſe ductæ, binique anguli, in parte alvi ſuperiore illum peculiariter diſtinxere.

utgör en ny art, eller om han hörer til någon af de förr beſkrefne Honorna (ſom jag dock tviflar). Imedlertid blir han här allenaſt beſkrifven utan någon numer, och kallas, tils vidare, VIRGATUS.

Ögonen, mycket ſmå, de tvånne ytterſta ſido-ögonen ån mindre, och ſå godt ſom ſammanväxte med de nårgråntſande.

Förtren, af ſvarta och orenthvita ringar ſkiftvis bältiga; med ojåmnt långa hår och borſtar, ſamt många pinnar, förſedde.

Bröstet, åggformigt, platt, ljusbrunt, och ymnigt med hvitt fjun öfverklådt.

Bålen, åggformig, faſt deſs öfra ånda och ſida hade tvånne ſtarka hörn, ſom gjorde deſs anſeende nåſtan trekantigt, och ſtupade med ett flatt fåldt fram åt. Midt imellan bägge hörnen, var en tjock och bekſvart linea dragen, ſom hade en hvit prick midt på ſig. Snedt utföre mot ſidorne ſyntes ljuſare vågor. Bröſtets fåſte ſatt på tredjedelen af bålens undra ſida.

AR-

Non certe dicere auſim, ſingularem ne ſpeciem conſtituat, an ad quandam ex deſcriptis (quod tamen dubito) ſpectet. Interim hic ſine numero ſaltem deſcribitur, & nominatur VIRGATUS.

Oculi admodum tenues. Extremi bini laterales tenuiores, & cum vicinis fere concreti.

Pedes, circulis nigris atque ſemicanis alternatim cincti, pilisque minus æqualibus & ſetis tecti, aculeis abundant.

Pectus, ovatum, planum, ſuffuſculum, alba lanugine craſſe inveſtitum.

Alvus, ovata, licet duo anguli conſpicui, in latere ſuperiori planitiem formantes, triangularem illi figuram dent. Angulos interlabitur craſſior nigriorque linea, albo punctulo in medio notata. Undæ albæ utrumque latus verſus in obliquas declinari videntur. Junctura pectoris adalligatur alvo in tertia parte.

Bra-

Armarne, ſvarta, åndade på Hanarne med aflelſe-lemmen, ſom är ägg-formig, ſamt med ojämnt långa hår och borſtar öfver alt förſedde.

Tilhållarena, ſvarta, ludna, lodrätt ſtåldta, och med mörkbruna hakar förſedda.

Spec. 11. *SCLOPETARIUS.*

Denne fins midt i Junii, Pl. 2. Tab. 3. Fig. 1.

Ögonen, hvilke ſitta på ſidorne, ſå godt ſom ſammanväxte.

Föttren, ludna, och med grofva ſvarta pinnar ymnigt förſedda. *Fotfäſtet* bekſvart: *Låren* orenthvita eller opalfärgade, dock på nedra ändan ſvarta; det öfriga af föttren med orenthvita och bruna bålten.

Bröstet, ljusbrunt, ganſka platt, med en ſmal hvit karm närmſt föttren, och hvitt fjun ymnigt mot ögonen.

Bålen, ägg-formig, luden, ſvart, med oren-hvit vattring mot ſidorne: Hade ſin egen beſynnerliga tekning, ſom af ritningen bättre, än beſkrifning, göres kånbar.

Ar-

Brachia, maris nigra, ovata, & diſſimiliter hirſuta, in partes genitales deſinunt.

Retinacula, nigra, piloſa, perpendicularia; uncis ſubnigris.

Spec. 11. *SCLOPETARIUS.*

Circiter Medium Junii obvius. Pl. 2. Tab. 3. Fig. 1.

Oculi, laterales propemodum concreti.

Pedes, hirſuti aculeis nigris majuſculis abundant. Junctura nigrat. Femora ſemicana, vel etiam lactea, nigrant genicula verſus. Pars pedis reliqua falciis ſemicanis & ſuffuſculis cingitur.

Pectus, ſuffuſculum, planius, fimbria tenui alba proxime pedes, excultum, alba lanugine oculos verſus abundat.

Alvus, ovata, lanuginoſa, nigra, ad utrumque latus undulata caneſcit. Picturam ejus ſingularem, figura melius quam deſcriptio, exhibet.

Armarne, Hanans, Fig. 2. Lit. A, åro på det ytterſta ledet ljus-bruna och ludna, hafva lika ſom en ſkålighet, hvaruti B gömer ſig något, men genom tryckning gifver ſig ut, och år deſs aflelſe-lem. C år armens penultima-led, blek, luden, ſamt med två ſynnerligen långa borſtar, och två mindre, förſedder. Ett ögonkaſt på ritningen gör ſaken tydeligare, ån många ord.

Tilhållarena, ſvarta, ſmått ludna, och lodrått ſtåldta.

Äggen, tretio vid lag.

Ungarne, viſa ſig i början af röt-månaden.

Spec. 12. *CUCURBITINUS.*

Både uti Julii och Auguſti, fins denne arten hälſt uppe i löftrån. Ritningen Pl. 2. Tab. 4. år litet för ſtor.

Ögonen, på ſidorne, ſitta i ett hål tilſammans.

Föttren, orent gröna, ſamt med hår, borſt och ſvarta pinnar beſtrödde.

Brö-

Brachia maris, Fig. 2. Lit. A., ultimos articulos ſuffuſculos & lanuginoſos habet, in quorum cavatura B quaſi deliteſcit, quod contrectatum prominet, & membrum genitale eſt. C Penultimum brachii deſignat, ſubalbidum, hirſutum & ſetis duabus longioribus, totidemque brevioribus, munitum. Figura obiter inſpecta rem clarius dilucidat, quam verborum prolixitas.

Retinacula, nigra, parum lanuginoſa & perpendicularia.

Ova, circiter triginta.

Pulli, ineuntibus diebus canicularibus, prodeunt.

Spec. 12. *CUCURBITINUS.*

Tam Julio quam Auguſto arbores plerumque frondoſas frequentant. Figura, Pl. 2. Tab. 4., formam parum excedit.

Oculi, laterales una continentur cavatura.

Pedes, viridantes, pilis, ſetis, nigrisque aculeis gaudent.

Pe-

Brôstet, ljusbrunt, med litet grônt ôfverſmuddradt, platt och fjunigt.

Bålen, ågg-formig, grôn, med gula rånder och ſvarta puncter ſirad, ſåſom ock med ſvarta hår ôfverſtrôdd.

Armarne, med hår, borſt och ſvarta pinnar ôfvertåkte.

Tilhållarena, bleka och lodrått ſtåldta.

Äggen, tillammanhångande, vid paſs fyratio i en klimp, ſtor ſom en årt, och i grônt ſtråft traſel inſvepte. Fau. Sue. 1224.

Spec. 13. *SEGMENTATUS.*

Fôrſt i September fins denne arten ymnigt. Pl. 2. Tab. 6. De hålla ſig gårna utom nåtet, med en ſpånd ſtrång vid foten. Ej fant jag någon få flug, at den bygde ſig koja, ſom en del af de redan beſkrefne.

Ögonen, ſvarta och tydeliga.

Fôttren, ljusbruna, med ojåmnt långa hår och ſvarta pinnar tåkte.

Brô-

Pectus, planum & lanuginoſum, ex ſuffuſculo vireſcit.

Alvus, ovata, virens, luteisque lineis & punctulis nigris comta, pilis nigris obleritur.

Brachia, pilis, ſetis & nigris aculeis teguntur.

Retinacula, ſubalbida & perpendicularia.

Ova, circiter quadraginta una cohærent maſſula, ad piſi magnitudinem, & tricis rigidis, viridantibus involvuntur. Fau. Sec. 1224.

Spec. 13. *SEGMENTATUS.*

Ad calendas Septembris crebri occurrunt, ſuum quivis extra retiolum licio paſſo pedi alligato. Pl. 2 Tab. 6. Providum nidificare nullum vidi, ut pars ſolent ex araneis deſcriptis.

Oculi, adſpicui nigrant.

Pedes, ſuffuſculi, pilis diſſimiliter longis, nigrisque aculeis, rigent.

Pectus, ovatum, ſuffuſculum, nitidum, ſine lanugine.

Bröstet, äggformigt, brunaktigt, glänsande; men inga fjunkunde märkas på det samma.

Bålen, äggformig, af ganska smått fjun som ett sammet luden. Hanans bål var gredlin-färgad, Fig. I. Honans rödgul, vattrad, med en strima längs efter, och lysnor åt ömsa sidor. Fyra små svarta puncter syntes på Honans öfra sida. Fig. 2.

Armarne, bleka, ludne: Hanans ses Fig. 3. med en liten klot-rund luden knapp på ändan, och en mörk-brun tuppsporre under. Honans lång-runde och litet svartaktige på ändarne.

Tilhållarena, brunaktige, glänsande, lodrätt ståldta.

Spec. 14. *LITERA X. NOTATUS.*

Midt i Septemb. funnos åtskilliga Honor af denna arten; de spunno reguliera nät; och när de skrämdes af människo-hand, drogo de föttren tilsammans, lade sig på ryggen, och lågo som döda; dock ej länge. De suto hållt utom nätet, med en från medelpuncten spänd sträng vid foten. Pl. 2. Tab. 5.

Ögo-

Alvus, ovata, molliſſima lanugine, ut ſericum, tegitur. Maribus ſunt alvi rubeo-cæruleæ, Fig. I.; fœminis autem luteæ, undulatæ, quas unicus, ad longitudinem, radius, & faculæ ambo latera verſus, comunt. Quatuor punctula nigrant parte fœminæ ſuperiori, Fig. 2.

Brachia, ſubalbida, piloſa: maris, Fig. 3.. in nodulos globoſos, nigros, deſinunt, ex quorum utroque calx pendet ſubnigra gallinacea. Fœminæ teretiuſcula in extremitatibus nigricant.

Retinacula, ſuffuſcula, nitida, perpendicularia.

Spec. 14. *LITERA X. NOTATUS.*

Hujus ſpeciei fœminæ ad medium Septembris offendebantur. Retiola texebant regularia; & quando humanis terrebantur manibus, ut mortuæ ſupinabantur, pedibus contractis: at vero non diu. Extra retiolum libentius quælibet ſubſidebat, filum e centro deductum pedi adligans. Pl. 2. Tab. 5.

Ocu-

Ögonen, ſvarta och tydeliga.

Fötterna, bältiga, af hår, borſt och pinnar, ludne.

Bröſtet, ägg-formigt, litet kullrigt, blekbrunt, ſå når ſom det Romerſka V., hvilket var ſvart; med ganſka ſmå hvita fjun gliſt beſtröddt.

Bålen, näſtan klotrund, ſvartaktig; ſom ett ſammet luden; fiſkarnes aſtronomiſka teken, eller ett otydeligit x, af orenthvitt främſt ofvanpå; inunder åtſkillige, i föga ordning, ſtrödde puncter, hvilke mot åndan voro mer och mer bårtſmuddrade.

Armarne, af hår, borſt och pinnar, täkte.

Tilhållarena, bruna, på yttre åndarna litet utſpårrande, och med ſvarta klor våpnade.

3. Cap.

Oculi, adſpicui nigrant.

Pedes, piloſi, ſetoſi & aculeati, falciis cinguntur.

Pectus, ovatum, rotundum fere & ſuffuſculum, præter notam V., quæ alba lanugine tenuiſſima rare conſperſa, nigrat.

Alvus, propemodum globoſa, ut ſericum lanuginoſa, nigricat. Nota piſcium aſtronomica, ſive x minus expreſſum & ſemicanum, variis punctulis, anum verſus conſuſis, & quaſi magis magisque obliteratis, ſuffultum, ſuper anteriora cernitur.

Brachia, piloſa, ſetoſa & aculeata.

Retinacula, ſuffuſcula: quorum divaricatæ extremitates nigris unguis armantur.

3. Cap.

3. Cap.

Om GILLRARE-Flockens Andra Slag, *som kallas IRREGULIERA.*

§. 1.

Vid förſta påſeendet ſynes deſſa Spindlars våfnings-ſätt icke mycket behageligit; men når det nogare betraktas, har man ſvårt at ſåga, om de förras ſkal vara konſtigare, ån deſſas.

§. 2.

De ſträcka ut åtſkilliga långa åndar, imellan öpningar af ſtadigare qviſtar eller grenar, både på buſkar och trån, upfyllandes ſedermera en efter deras förmågo tåmelig rymd med hårs och tvårs hopſatte ſtackota åndar, ongefår af en verk-tums långd, ſå tått, at ingen mygg igenom de ſmå kantiga öppningarne kan flyga, utan at ſnårjas. Detta nåtet år ej eller ſå ſvagt, at icke den ſtörre yrfånaden åfvenvål kan faſtna dåri. Til ſin omkrets, få deſſe nåten, ån en kulas, ån en tårnings, ån

en

---

3. Cap.

De Secundo Retiariorum Genere, ſive IRREGULARIBUS.

§. 1.

Diſplicet primo viſu ſpectatoribus horum texendi ratio. Qui vero iſtam intime animadvertunt, difficulter adſerere poſſunt, quod ſuperiorum aut horum artificioſior ſit.

§. 2.

Inter ſolidiores arborum & arbuſcularum ramos, longiora extendunt fila, ſpatium, quanti capaces eſſe poſſunt, peramplum, brevibus & ad longitudinem pollicarem transverſim connexis ſpiſſatisque filis, ita implentes, ut ne culex quidem, per anguſta illa & angulata intervalla, volare poſſit, quo minus irretiatur. Hoc retiolum præterea tam firmum eſt, ut etiam majuſcula inſecta eo implicentur. Ambitus reticuli nunc globolam, &

tel

en mångkantig, utom åtſkilliga aflånga, ſkapnader, faſt innanredet år ſig altid likt.

§. 3.

Spindelen ſtår ſjelf uti något hôrn eller ånda af nåtet, och vid myggans vidrôrande kånner en darrning under ſina fôtter, i anledning hvaraf, han ſtraxt lôper ut, at ſe efter rofvet.

§. 4.

Detta ſlågtets Honor, ſå många jag kunnat få råtт på, haſva lefvat ſå långe efter åggvårpningen, til deſs deras ungar blifvit klåckte, och ſå ſtarke, at de kunnat ſjelfva fôrſkaffa ſig fôdan.

§. 5.

Deſſas ôgons ſtållning, och fôtters långd ſins imellan, åro fôreſkrefne ſlågtets aldeles lika.]

Spec. 1. *Aran. CASTANEUS.*

Fôrſt i Septemb. funnos åtſkillige Honor af denna arten, Pl. 3 Tab. 3.

Ögonen, ſvarta och tydeliga.

Fôt-

---

teſſellatam, nunc multangulam & oblongam, formam refert, tametſi textum interius ſemper eſt uniforme.

§. 3.

In angulo quodam ſive termino retioli araneus ipſe ſubſidet, & quantocius culex reticulum leniter palpat, quod ex motu ſub pedibus præſumit, exſilit ſpeculaturus prædam.

§. 4.

Hujus Generis fœminæ, quot deprehendere licuit, poſt ovorum partum vixerunt, usque dum pulli excluſi tamque adulti fuerint, ut ſe ipſi potuerint alere.

§. 5.

Oculorum ſitus & pedum longitudo nuper deſcriptorum omnino æquant.

Spec. 1. *Aran. CASTANEUS.*

Ipſis Calendis Septemb. hujus ſpeciei fœminæ reperiebantur. Pl. 3. Tab. 3.

Oculi, adſpicui nigrant.

Fötterna, ſotiga, med ſvarta fläckar vid lederna, och af ojämnt långa hår, borſt och pinnar ludne.

Bröstet, nog litet, ljus-brunt, glänſande, af trubbig äggform, nog platt, med några få ſmå ſvarta fjun fram mot ögonen ſiradt.

Bålen, näſtan klotrund, kopparbrun, glänſande, af ſmått fint fjun ſom ett ſammet luden, med en hvit punctering längsefter, hvilken mot bakändan hade två ſmå tvär-linier öfver ſig. På ömſa ſidor en i vågor gående dylik punctering; På ſidorne, utan för denne, och närmare inunder, vardt bålen nog mörk, men aldeles inunder, hade den ſamma brunhet ſom ofvanpå. Kring märket ſuto två hvita trekantiga fläckar.

Armarne, bleka och af ojämnt långa hår ludna.

Tilhållarena, bruna, med ſvarta klor på ändarna.

Äggen, af medelſtorleken: åtſkilde, runda, näſtan hvita, vid paſs femtio, ſamt i ett traſel inveklade.

Un-

Pedes, fuligineis pilis diſſimiliter longis, ſetis & aculeis, obducti, nigras maculas in articulis habent.

Pectus, exile, ſuffuſculum nitidum, ovatum, obtuſum, planum, tenui ac nigra lanugine, oculos verſus, rare conſitum.

Alvus, fere globoſa, coloris cypriaci, nitida, tenui mollique lanugine, ut ſericum, tecta, alba ad longitudinem, punctorum ſerie, duabus lineolis transverſis ad anum diſſecta, inſignitur. Parilis utroque latere ſeries obliquatur; ſubter qua alvus videtur ſatis obſcura, donec ima pars eodem, quo ſumma, coloretur cyprio. Binæ albæ triangulares maculæ cingunt membrum genitale.

Brachia, pilis diſſimiliter longis inveſtita ſubalbent.

Retinacula, ſuffuſcula, ungulata.

Ova, modicæ magnitudinis, ſeparata, rotunda, ſubalbida, & circiter quinquaginta, tricis involvuntur.

Pul-

Ungarne viſte ſig midt i Sept. de voro vid ſin förſta framkomſt helt hvita.

Spec: 2. *HAMATUS.*

Midt i September fants en enda Hona, Pl. 3. Tab. 4., ſom ſpunnit ſig in i ett litet och tått hus på en Enbuſke-qviſt. C. L. Sp. Plant. 1040. 8.

Ögonen, ſvarta, och ſvåra at ſe.

Fötterne, nog-kårta, ſotiga, med borſt och pinnar täkte.

Bröstet, ägg-formigt, litet kullrigt, ſvart, ſmå-fjunigt.

Bålen, näſtan klotrund, gredlin-färgad glänſande, af ſmått fjun ſom ett ſammet luden, med en hvit linia långsefter, hvilken år tjockare närmſt bröſtet, men ſmalare mot bakändan. På hvardera ſidan af detta ſtreket åro fyra hvita krokar; de närmaſte til bakändan mindre krökte än de främſta; ſkåligheten af krokarne vände ſig åt Bålen. Inunder deſſe krokar, ett litet ſtackot tvår-ſtrek. Utåt ſidorne en orent-hvit vattring.

Ar-

Pulli medio Septembris prorepentes, albent.

Spec. 2. *HAMATUS.*

Sub medium Septembris, unica deprehendebatur fœmina in ſpiſſa cellula juniperi (C. L. Spec. Plant. 1040. 8.) ramuſculo intexta. Pl. 3. Tab. 4.

Oculi, vilu difficiles nigrant.

Pedes, perbreves, fuliginei ſetoſi, aculeati.

Pectus, ovatum, leviter rotundum, nigrum, parum lanuginoſum.

Alvus, fere globoſa, rubeo-cærulea, nitida, ſericata, albaque, ad longitudinem, linea anum verſus, tenuori, ſpectabilis. Quatuor rami, quorum anteriores magis uncati ſunt, & curvaturæ alvo obvertuntur, utroque lineæ latere albent. His ſuccedit lineola transverſa; in latera vero ſemicana declinatur & undulata varietas.

Armarne, ſotiga, med hår, borſt och pinnar täkte.
Tilhållarena, ſvarta.

Spec. 3. *LUNATUS.*

Den 1. Julii fants en enda Hona. Den 4. dito vårpte hon en ägg-kull, och innan den 18. Septemb. hade hon vårpt nio kullar. Efter hvarje vårpning vardt hon nog liten, men växte til ſin ſtorlek igen näſt för följande vårpningen. Pl. 3 Tab. 7.

Ögonen, ſvarta, ſido-ögonen näſtan ſammanväxte.

Fötterna, ſmala, långa, ljusbruna, af ojämnt långa hår och få borſtar ludne. NB. Anſkönt på ritningen ej flera än fyra åro afritade (ſom för tydelighetens ſkul ſkedt), ſå åro de dock åtta.

Bröstet, nog klent, äggformigt, platt, ſvart-brunt, och med ſmått fjun påſtrödt.

Bålen, påronformig, kullrigheten upp, ſpetſen neder åt, canelbrun, glänſande, med ſmått hvitt fjun tått öfverſtrödd, tek-

---

Brachia, fumigata, piloſa, ſetoſa, aculeata.
Retinacula, nigra.

Spec. 3. *LUNATUS.*

Die 1. Julii unica fœmina obtinebatur, quæ d. 4. ejusdem unam ovorum maſſulam, & intra 18. Sept. novem, pariebat. Hæc poſt quemque partum valde gracilis ad ſolitam, paulo ante ſequentem, graveſcebat magnitudinem. Pl. 3 Tab 7.

Oculi, nigri laterales protenus concreti.

Pedes, tenues, longiuſculi, ſuffuſculi, pilis diſſimiliter longis, paucisque ſetis, rigent. Licet quatuor ſaltem delineati ſint in Tab., octo tamen in araneo obveniunt.

Pectus, perexiguum, ovatum, planum, ſubnigrum, tenuique lanugine conſperſum.

Alvus, ad formam piri, ſphæram ſurſum conumque deorſum, vertentis, badium, nitidum, albida tenui lanugine obſitum, duabus lunulis albis,

teknad med två hvita halfmånar, ſom ofvanpå näſtan möttes med öfra ſpetſarne; på bakſidan i vinkelen ſuto två ſmå hvita prickar, men ofvan eller framföre, två ſtora, ſom Fig. 2. föreſtäller; fram mot bröſtet, upplyſtes bålen af en hög bleumerant färg. Fåſtet ſatt midt på deſs undra del.

Armarne, ljusbruna, af ſmå hår ludna.

Tilhållarena, bruna, och mycket litet ſjuniga.

Äggen, lågo i en tät vadd, hvilken ſåg ut näſtan ſom en torr och ſkrynklig tobaks-blåſa, ſtor ſom en vanlig ärt. De voro åtſkilde, trinna, hvita, etthundrade ſtycken i hvarje påſen: Alla påſarne hängde i nätet tätt jämte honan.

Ungarne kommo fram vid paſs tre veckor efter hvarje vårpning; de voro ſin moder helt lika, höllo ſig hos hånne, ſå länge de voro ſom ſpådaſt, och lefde imedlertid af hånnes fångſt; men når de märkte, ſig vara ſtarka nog, flydde hvar på ſitt håll.

Spec.

ſupra controverſis ſignatur. In angulo lateris poſterioris, duo punctula alba, ſupra vero vel in anterioribus totidem majuſcula, Fig. 2. proponit. Pectus verſus ex cæruleo albeſcit alvus, cui junctura pectoris in medio ſubtus alligatur.

Brachia, ſuffuſcula, piloſa.

Retinacula, ſubnigra, paululum lanuginoſa.

Ova, texto ſpiſſo, veſicæ aridæ ac rugoſæ non abſimili, inſtar piſi vulgaris, involvuntur: Centum ova ſeparata, alba, rotunda, unoquoque continentur folliculo, in retiolo proxime fœminam ſuſpenſo.

Pulli tertia poſt partum ſeptimana excluſi, matri aſſident & adhærent, prædis ipſius ad tempus victitantes; Ut vero ſe ſatis adultos vident, in ſuum quisque tractum diffugiunt.

Spec: 4. *SISYPHIUS.*

Både uti Julii och Auguſti månader, fins denne arten ymnigt. Pl. 3. Tab. 5. De göra ſig hus af barr, eller ſnudd, ſom falla af löftråns knoppar, hvilke de med ſin våfnad ſå ſammanfilta, at det blifver både ſtarkt och tått. Innantil är huſet eller kojan helt ſlåt och len af våfven eller filten, ſom håller barren eller ſnuddet faſt, hvilket ſitter utomkring. Hela kojan ſer ut ſom en klåcka. Är den gjord af barr, blifver hon gårna litet ſpetſigare, och ſer artigare ut, ån når hon göres af löfknopparnas ſnudd; hvarföre de ock hålſt hålla ſig på gran och en. C. L. Sp. Plant. 1002: 10. 1040: 8. På tall (C. L. Spec. Plant. 1000: 1.) har jag ej funnit någon ånnu. Under denna klåcka, ſuto Honorna ſtåndigt, och hade ſitt åggbo i ſammen, och ånſkönt åggboet var ſtörre, än ſjelfva Spindelen, våltrade hon det dock, utan möda och återvåndo, imellan ſina fötter och armar dageligen.

Ögo-

Spec: 4. *SISYPHUS.*

Crebra obvenit hæc ſpecies, Julio & Auguſto menſibus. Pl. 3. Tab. 5. Nidos ſuos conſtruunt ex particulis e gemmis arborum frondearum cadentibus, quas in textum ita intrudunt, ut firmum & ſpiſſum fiat. Cellula, quam particulæ iſtæ extrinſecus conſpiſſant, leni mollique texto interior conſtat, ſpeciemque campanulæ refert. Quæ ex particulis pini & juniperi (C. L. Spec. Plant. 1002: 10. 1040: 8.) conficitur paulo acuminatior & ſpecioſior ſit; unde in ejus generis arboribus libentius nidificant. In pinis ſylveſtribus (C. L. Sp. Pl. 1000: 1.) nullum ad huc deprehendi nidificantem. Fœminæ ſub campanula ſemper reſident, ſuas ovorum maſſulas amplexibus continentes. Quas, licet ingentiores ipſis araneis ſint, fœminæ facile ac indefinenter brachiis pedibusque ſuis perdiæ provolvunt.

Ocu-

Ögonen, på denna arten, måtte jag tilstå, vara de svåreſta, at få riktig råkning på. Efter några och fyratio ſtycken Spindlars nogaſte granſkning, fant jag ändteligen en, ſom någorlunda gaf teken til, at ſido-ögonen voro ſamman-växte i ett hål. I haſtigt påſeende och hos de måſta ſynas ej flera än Sex, ſom för likheten (Analogien) eller ſammanhanget (Syſtemet) ſkul, ej väl kan jakas.

Föttren, af hår, borſt och pinnar ludne.

Bröstet, äggformigt, platt; med några hår.

Bålen, ej ſtörre, än ett pepparkorn, eller liten ärt, näſtan klotrund, af ſmå fina hår öfveralt ſom ett ſammet luden. Den var ljus-brun, men gulnade litet mot bakändan, och hade en rödlig kil, med hvit fyllning längs-efter, ſamt trenne ſnedt ſtäldte, helt hvita linier utåt ömſa ſidor: gulnade litet mot ſidorne.

Armarne, af ojämnt långa hår och borſtar täkte.

Tilhållarena, ljus-bruna.

Äg-

Oculi horum certo determinare numero, difficilimum fateor. Inter quadraginta araneos, quos intentisſimus perſcrutatus fueram, unicus ſaltem indicio erat, laterales eſſe una cavatura concretos. Obiter inſpicienti non plures ac ſex obveniunt, quod, propter analogiam ſive ſyſtema, ægre adfirmari poteſt.

Pedes, piloſi, ſetoſi, aculeati.

Pectus, ovatum, planum, raripilum.

Alvus, inſtar grani piperis, aut piſi minoris, fere rotunda, ſericata, ſuffuſcula, anum verſus ſublutea, cuneo ſubrubro, & albo margine, ad longitudinem, tribusque lineis albis, transverſis ad ambo latera, notata, utrinque parum flaveſcit.

Brachia, pilis diſſimiliter longis, & aculeis armata.

Retinacula, ſuffuſcula.

Öga

Äggen lågo i ett falt-grönt trafel, ſom dock var ſlått och rundt; de voro rått ſmå, löſa, runda, hvita, men litet ſtödande på gult; omtrånt åttatio.

Ungarne framkommo i rötmånaden. Deras bröſt voro hvitaktige; men bålarne fotige eller brunaktige, med ett ganſka matt utkaſt af tilkommande tekningen: Föttren hvita ſom tagel. Ungarne kunna i början icke förſörja ſig ſjelfva, utan viſtas i kläckan hos ſin moder, hvilken dödar allahanda yrfän ſom faſtna i nåtet, och ſlepar dem til brädden af kojan, då ungarne gifva ſig ut, och fåſta ſig rundt i kring rofvet, targlandes och ſugandes ſig måtte däraf, ſå godt ſom de kunna. FRISCH Germ. Tom. 10. p. 21. t. 18.

Spec. 5. FORMOSUS.

Den 10. Septemb. fants en enda och präktig Hona i ett litet nåt, med två ſmå ägg-bon jämte ſig. Pl. 3. Tab. 6.

Ögonen, bekſvarta; ſido-ögonen nog ſvåra at ſkönja.

För-

Ova, plus minus octoginta, perexigua, ſeparata, rotunda, ex albo leviter flaveſcentia, tricis ſubviridibus, levibus, orbiculatis, involvuntur.

Pulli, diebus eduntur canicularibus. Pectora albeſcunt; alvi vero fuligineæ vel etiam ſuffuſculæ lineamenta deſtinatæ picturæ minus lucida ſiſtunt. Pedes albent, ut ſetæ equinæ. Tenerrimi ſe nutrire ipſi nequeunt, in campanula vero converſantur cum matre, quæ omnigena inſecta reticulo irretita necat, adque cellulæ latus trahit, dum illi prorepunt, ſeque præda defigunt, conterentes & exſugentes eam, pro viribus, ad ſatietatem, FRISCH Germ. Tom. 10. p. 21. t. 18.

Spec. 5. FORMOSUS.

Die 10. Septemb. unica deprehendebatur fœmina, eaque ſpecioſisſima, in reticulo, una cum duabus ovorum maſſulis. Pl. 3. Tab. 6.

Oculi, nigri, laterales minus adſpicui.

Pe-

Fôttren, ljus-bruna och ſvart-bältiga, ſamt med ojämnt långa hår och få-pinnar täkte.

Brôstet, äggformigt, något platt, bekſvart, med en liten håla midt på. Dår och hvar ſyntes några ſmå hår.

Bålen vore klotrund, om den ej ſpetſade litet mot bakåndan. Brôſtets fäſte ſatt nåſtan på hälften af bålen, hvars kullriga ånda vette upåt och ſpetſiga nederåt. Svart fram åt, inunder och något på ſidorne; mot bakåndan blek-gul. Den främſta hälften af bålen, ſom var ſvart, ſkilde ſig från den eſterſta, hvilken var blek-gul, med två hvita halfmånar, de dår hade två ſmå hvita ſtrek, bak-åt under ſig. I kilen, dår halfmånarnas ſpetſar möttes, var en aflång ſvart fläck, ſom närmſt in hade två ſmå hvita fläckar. I hvardera bukten på halfmånarne, ſatt en röd oval fläck. Åfvan för dem på ſvarta fåldtet, två ſtora hvita fläckar. Hela bålen var fjunig och glänſande. Spinſpetſarne fem.

Armarne, ſvartaktiga och fjuniga.

Tilhållarena, ſvarta, litet fjuniga, lodrått ſtåldta.

Äg-

Pedes, ſuffuſculi, nigris faſciis, pilis disſimiliter longis, paucisque aculeis, circumdati.

Pectus, ovatum, planum, nigrum, in medio leviter cavatum, raripilum.

Alvus, globoſa eſſet, ſi non anum verſus paululum acuminata. Pectori centrum alvi jungitur, cujus latus obtuſum, ſurſum, acumen vero deorſum vergit. Anteriora verſus, ſubter & ad latera nigra, anum verſus ſufflava. Binæ albæ lunulæ, quibus totidem lineolæ albæ in poſterioribus ſuccedunt, anteriorem alvi partem nigram a poſteriori ſublutea disterminant. Macula oblonga, ubi duo punctula albent, in cuneo nigrat, controverſis lunulis formato. In lunularum curvaturis punctula ovata rubent. Duæ maculæ albæ majuſculæ in planitie nigra ſupra hæc ſunt viſu digna. Quinque præterea tuberculis inſtruitur alvus, quæ penitus lanuginoſa & nitida eſt.

Brachia, lanuginoſa nigricant.

Retinacula, nigra, parum lanuginoſa, perpendicularia.

Äggen lågo i små påsar utan något trasel i kring sig, hvarutur kommo öfver fyratio ungar, ej noga räknade, på hvilka, ehuru små de voro, kunde, med glasets tilhjälp, tydeligen skönjas samma tekning, som på modren. De voro ogement täcka. Fig. 2 år Spindelens naturliga storlek.

Spec. 6. OVATUS.

Den 8. Septemb. funnos 10 a 12 st. Honor af denna arten (Pl. 3. Tab. 8.) alla på hagtorns buskar (C. L. Sp. Pl. 477. 8.) aktandes sina äggboen, som voro i ett blågrått trasel, inom hopkramlade löf, tillika med mödrarne, innesluine.

Ögonen, mycket små, svarta; sido-ögonen nästan sammanväxte.

Fötterna, ganska långa, smala, bleka, ludna; med små, mörka fläckar, vid lederne sirade.

Bröstet, äggformigt, platt, ljusbrunt, glänsande; med en mörk rand längs utåt.

Bå-

Ova, servant folliculi sine tricis, e quibus pulli circiter quadraginta, & supra, ob elegantem picturam gratissimi, prorepserunt. In his, tenerrimis licet, ope microscopii conspici potuere matris lineamenta. Fig. 2. magnitudinem aranei naturalem proponit.

Spec. 6. OVATUS.

Die 8. Septemb., 10 vel 12 in oxyacanthis (C. L. Sp. Pl. 477. 8.) cernebantur hujus speciei fœminæ (Pl. 3. Tab. 8.), ova custodientes tricis glaucis frondibus obrutis secum inclusa.

Oculi, tenuissimi, nigrant: laterales propemodum concreti.

Pedes, admodum longi, graciles, subalbidi, hirsuti; quorum articuli punctulis glaucis decorantur.

Pectus, ovatum, planum, suffusculum, nitidum, glauca linea, ad longitudinem, perductum.

Al-

Bålen, lik aflång ägg-form, luden, gulaktig; med en carmin-rôd ſpetſig oval-fläck midtutåt.

Armarne, ludna och blekbruna.

Tilhållarena, bleka och lodrått ſtåldta.

Äggen, åtſkilda, trinna, hvit-bleka, vid lag etthundrade inom en årts ſtorlek.

Spec. 7. REDIMITUS.

Den 27. Auguſti fants en enda Hona med ett äggbo jåmte ſig, i ett blågrått traſel inveklad (Pl. 3. Tab. 9.). Hon ville ingen ting åta, och dôdde den 6. Septemb. Med två nålar gjorde jag ett litet hål på traſlet, då en ſtor mångd ungar utkrôpo, de dår ej ånnu hade ſamma fårg, ſom deras moder.

Denna Hona liknade de nåſtſkrefne til alla delar, utom tekningen på bålen, hvaråſt hon var med en roſenrôd ſpetſig oval krants teknad, hvilken inuti fyldes af orenthvitt, ſom ſtôdde

---

Alvus, oblonga, ovata, hirſuta, ſublutea, macula ovata, acuminata, rubra, in medio ad longitudinem, diſtincta.

Brachia, hirſuta, ſuffuſcula.

Retinacula, ſubalbida, perpendicularia.

Ova, ſeparata, rotunda, albida; circiter centum ſimul ſumta piſi magnitudinem æquant.

Spec. 7. REDIMITUS.

Unica illa, quam die 27. Auguſti offendebam glaucis tricis, una cum folliculo, involutam, fœmina oblata nolebat alimenta, ſextoque die Septemb. moriebatur (Pl. 3. Tab. 9.). E tricis, duabus aciculis perforatis inſignis prorepebat multitudo pullorum, colore matris nondum adſumto.

Hæc, nuper deſcriptam omnibus partibus, fœmina æquabat, præter alvi picturam, quæ corollam referebat, rubeam, ovatam, acutam, in medio

de litet på gult. Liſt. de Aran. f. 12. FRISCH Germ. 10. p. 6. t. IV.

Spec. 8. *LINEATUS.*

Den 1. Sept. funnos åtſkilliga Honor af denna arten på hagtorns buſkar inom hopkramlade löf (P. 3. Tab. 10.), de dår aktade ſina åggboen, ſom voro inom lurfvigt blågrått traſel förvarade.

Ögonen, ſvarta och tydeliga.

Föttren ganſka långa: det förſta paret nåſtan tre gånger långre ån hela Spindelen: blekbruna, med ſmå mörkaktiga fläckar vid lederne ſirade, ſamt aflånga hår ludne.

Bröstet, åggformigt, platt, ljus-brunt, glänſande, med en mörk rand långs efter.

Bålen, af långlig åggform; Bröſtets fåſte ſatt på fjerde delen af bålens undra ſida: Skiftade en matt ſvafvelgul färg, något til hvitt, och var med hvita hår öfverſtrödd: Långs efter ſyntes ett ganſka fint ſvart ſtrek, ſom råkte allenaſt på halfva bå-

---

ex ſemicano leviter flaveſcentem. Liſt. de Aran. f. 12. FRISCH Germ. Tom. 10. p. 6. t. IV.

Spec. 8. *LINEATUS.*

Die 1. Septemb. reperiebantur hujus ſpeciei fœminæ (Pl. 3. Tab. 10.) in contruſis foliis oxyacantharum (C. L. Sp. Pl. 477: 8.) ova ſua villoſis tricis glaucis cuſtodientes.

Oculi, adſpicui nigrant.

Pedes, admodum longi, ſuffuſculi, punctulis nocturnis articulis ſignati, pilisque longiuſculis donati ſunt. Primi ter excedunt menſuram totius aranei.

Pectus, ovatum, planum, ſuffuſculum, nitidum, linea, ad longitudinem, tenebricoſa diſtinctum.

Alvus, ovata, longiuſcula, infra ad quartam partem cum pectore cohærens, albisque pilis conſperſa, ex ſulphureo albicat. Lineola nigra ſubtiliſſima, per dimidium ſaltem longitudinis exporrecta, inciſuris nonnullis par-

bålen, och hade några små inſänkningar eller tvär-skrynklor öfver ſig, hvilkas botten lyſte ſvart. Mot bakändan viſte ſig åter å nyo det ſvarta ſtreket, men rått litet. På ömſa ſidor voro ſex tydeliga ſvarta prickar, i en ſnedd efter ſidan. På öfra ſidan kring bakändan voro fyra ſtörre ſvarta fläckar. Inunder, imellan ſpinſpetlarne och märket, en bred ſvart linia.

Armarne, ludna, ſamt af ſamma färg ſom bröſtet och föttren.

Tilhållarena, ljus-bruna, lodrätta, med mörkbruna klor på ändarne.

Äggen i en påſſa, ſom en lagom ärt, etthundrade ſtycken, åtſkilda, trinna, bleka, eller näſtan hvita.

Ungarne, trifdes inom äggpåſſarne, ſedan de blifvit kläckte; men huru länge, kan jag ej ſäga; de voro af den minſta ſorten, jag hårtils ſett.

Spec.

---

parvis, ſive rugis transverſi, quarum baſis nigra ſuccedere videtur. Atra anum verſus linea, porro aſſ difficulter conſpicitur. Sex nigra adſpicua in utrumque latus obliquantur punctula. Superiorem ani partem quatuor majores maculæ nigræ cingunt; Linea vero nigra latiori notatur inferior inter anum & membrum genitale.

Brachia, lanuginoſa ſunt, ejusdemque coloris ac pectus & pedes.

Retinacula, ſuffuſcula, perpendicularia, ungulis ſubnigris.

Ova, centum in folliculo, inſtar piſi modici, ſeparata & rotunda ſubalbicant.

Pulli, omnium, a me viſorum minimi, in facculis excluſi vigent; Aſt quamdiu, non dicere poſſum.

Spec. 9. *CELLULANUS.*

Den 30. Septemb. fants en enda Hona, uti ett mörkt och fuktigt källarhål, bland något skräp, som af händelse kom at rifvas fram, Pl. 4. Tab. 12.: Hon hade en stor hop små ungar jämte sig; några och tjugu af dem hant jag samla, och säkert så många kommo på flykten. Hännes sätt at bygga nåt fick jag icke reda på; men af Analogien kan man med säkerhet sätta hänne ibland detta Slägtet.

Ögonen, bekfvarta, något otydeliga.

Fötterna, långa, smala, ljusbruna, och endast med långa hår tätt beströdde.

Bröstet, äggformigt, ljus-brunt; med en svart tekning, som ett blomsterlöks glas, samt med ganska litet och smått fjun sirad.

Bålen, ägg-formig, gul, färig, med grofva svarta hår, i synnerhet på färornas ryggar ömnigt besatt: hade två ovala fläc-

---

Spec. 9. *CELLULANUS.*

Die 30. Septemb. deprehendebatur unica fœmina in tenebricoso & humido cellæ angulo, inter utensilia, quæ ex incidenti protrahebantur. Pl. 4. Tab. 12. Complures apud se habebat pullos, quorum aliquot supra viginti colligebam, totidemque se excipiebant fuga. Modum retiola condendi quamvis hujus non intelligerem; ob analogiam tamen haud dubie referatur ad hoc Genus.

Oculi, adspicui minus, nigrant.

Pedes, longi, graciles, suffulculi, pilis tantummodo longiusculis dense conspersi.

Pectus, ovatum, suffusculum, nigra pictura, ut vitrum porri florei, quin rariori ac tenuiori lanugine, colitur.

Alvus, ovata, lutea, sulca, duabus lucidis maculis ovatis, ad latera, toti-

fläckar, en på hvarje ſidan, och ännu två ſmårre närmſt öfver bakåndan, den öfra trekantig, den undra påron-formig.

Armarne, ljus-bruna, och ludna.

Tilhållarena, ljusbruna, lodrätta, viſa föga ſporr til några fjun.

Spec. 10. *BUCCULENTUS.*

Den 1. Auguſti fants en enda Hona upp i ett trå, hvars rätta våfnads-ſätt jag väl icke vet, men förmodar, det hon med rätta hörer til detta ſlägtet. Pl. 4. Tab. 1.

Ögonen, på ſidorne nog ſammanväxte.

Föttren, endaſt aflånga hår ludne, och i lederne litet mörkaktige. 1. 4. 2 och 3. efter annan kårtare.

Bröstet, äggformigt, platt, ljusbrunt, ludet.

Bålen, näſtan klotrund, med ſmå trubbiga Spinſpetſar. Hela bålen tycktes vara glänſande, och hade ett utſeende ſom kin-

---

tidemque minoribus ſupra medium anum, ſuperiori triangulari, inferiori pyramidali diſtincta, aſperis abundat pilis ſuper liris præſertim nigrantibus.

Brachia, ſuffuſcula, piloſa.

Retinacula, ſuffuſcula, perpendicularia vix veſtigia lanuginis produnt.

Spec. 10. *BUCCULENTUS.*

Die 1. Auguſti unica in arbore fœmina deprehendebatur, quam, etſi propriam ejus texendi methodum ignoro, ad hoc Genus legitime ſpectare ſuſpicor. Pl. 4. Tab. I.

Oculi laterales multum concreti.

Pedes, majuſculis ſaltem pilis tecti, & in articulis paulum noctuini. 1. 4. 2. & 3. brevitate ſe excipiunt.

Pectus, ovatum, planum, ſuffuſculum, piloſum.

Alvus, fere rotunda, & tuberculis obtuſis inſtructa, tota nitida videtur, malæque anguinæ ſimilis, tametſi pilis abundat. Linea furva ad longi-

kinbenet på ormarne, men var dock med hår rikt beſtrödd. Längs efter bålen var en mörk linia, tjockare mot bröſtet och otydeligare mot bakdelen. Denna linia hade på öfra åndan ett ſtackot tvärſtrek eller punct, ſedermera två ſtora grenar, en på hvarje ſidan, därnäſt ett par ſmårre, och ytterſt ett par helt ſmå. Spetſarne af deſſe grenar ſtupade mot bakåndan. På hvardera ſidan om denne greniga linia ſyntes fem ſvarta puncter, hvilke voro ſmårre närmſt bröſtet, men ſtörre mot bakåndan. Utom deſſe, voro ånnu två ſtora ſvarta puncter, på ömſa ſidor kring bakåndan: tilſammans fjorton puncter.

ARMARNE, ljus-bruna och af hår tämeligen ludna.

TILHÅLLARENA, ljus-bruna, lodråtta, och med ſvarta klor våpnade.

Spec. 11. *MONTANUS.*

Midt i Junii hade jag det nöjet, at i nogaſte måttan flera reſor i akt taga denna artens, Pl. 3. Tab. 1. Fig. 1. parnings-ſått, både til deſs början och ſlut. Sedan de redan bekanta för-

---

gi udinem notatur, exſtantiori pectus verſus, ad anum vero inadſpicua. Apex lineolæ, alia brevi transverſa, vel punctulo, deinde, uno magno ramo, ad utrumque latus, poſt, binis minoribus, & denique, duobus minimis, quorum apices anum verſus declinantur, excipitur. Utroque ramolæ hujus lineolæ latere quinque adparent nigra punctula, proxime pectus minora, majora vero anum verſus. Præter hæc duo majuſcula circum anum utrinque punctula nigrant; quæ comput ta faciunt quatuordecim.

BRACHIA, ſuffulcula, & admodum piloſa.

RETINACULA, ſuffulcula, perpendicularia, nigrisque ungulis armata.

Spec 11. *MONTANUS.*

Horum Pl. 3. Tab 1. Fig. 1. coëundi modum, ab initio ad finem, attentiſſime ſpectandi jucunda mihi medio Junio pluries occaſio dabatur. Omni

förſigtighets mått, ſom våfvare Spindlarne bruka, och *Cammarherren Välborne Herr* CARL DE GEER, i ſitt tal, vid Præſidii aflåggande i Kongeliga Svenſka Vettenſkaps Academien, den 26. Jan. 1754, pag. 11., omſtändeligen beſkrifvit, åfven hos deſſe voro i akt tagne, och fullbordade, ſtälte de ſig ſkaffötes, eller hufvuden mot hvars andras ſtjärtar vände, ſå långt öfver hvarandra, ſå Hanan med beqvämlighet, räckte med ſina armar under Honans bål, hvaråſt utur en liten öpning viſte ſig en ſpåd blekfärgad tub, ungefär af en linias långd, den Hanan, med ſina vid armarne fäſte, och nu utſpårrade eller öpnade, lemmar, ån den ena, ån den andra ſkiftevis, tått och ofta, omfattade, och på ett ganſka varſamt ſätt, likſom klåmde, ſtrök eller mjölkade. Detta deras kårleks-ſpel ſtod ej ſärdeles länge på förr, ån de hade någon hvila nödig. Inom en timas förlopp, ibland förr ibland ſenare, började de å nyo igen, ſom förſta gången, ſin förtrolighet och parning, dock med mindre rådſla och mera bekantſkap. Slutteligen, efter fullbordad parning, ſkildes de utan ſynnerlig rådſla från hvarannan.

Til

Omni prudentia, qua Retiarii utuntur, & quam *Cubicularius Regius Generoſiſſimus Dom.* CAROL. DE GEER, in oratione, pro deponendo præſidio, palam Reg. Acad. Stock. Scient. publice recitata, d. 26. Jan. 1754, p. 11, expoſite deſcripſit, prius adhibita, præpoſteri coibant, unius ano cervici alterius ita adplicato, ut mas apte & commode inferiorem fœminæ alvum brachiis ſuis attingere poſſet. E apertura alvi minuta, tenuis quædam, ſubalbida, & lincolam fere longitudine æquans, prominebat tuba, quam membris ſuis genitalibus, brachiis inſidentibus, tum vero ſtrictis ſive nudatis, mas alternatim, crebro & ſæpe, amplectens, ſumma cum cautione, quaſi comprimebat, palpabat & mulgebat. Luſus hic amoris non diu exercebatur, ante quam opus erat requie. Intra horæ ſpatium interdum prius, ſubinde ſerius, intermiſſam libidinem denuo uſurpare incipiebant, ſingulis tamen vicibus, cum metu minori & doctiori conſvetudine. Tandem re peracta absque ſingulari pavore diſſolvebantur.

Til deras gagn, hvilka icke ånnu torde vara ågare af bemälte märkvärdiga tal *om Inſecternas alſtring*, och åfven ſtadde på den ort, där det ej lätteligen kan bekommas, vil jag däraf införa det, ſom til denna ſakens uplysning och beſtyrkande tjenar. Anſkönt Cammarherren Välb:ne Herr CARL DE GEER ſjelf ſett Spindlarnes parning, och funnit följande rön rigtigt, har han dock trodt, ſig göra båſt, "om han anförde Herr LYON-"NETS beſkrifning därom ord ifrån ord, i hans lärda noter til "Herr *LESSERS Theologie des Inſectes, Tom. I. pag.* 184. angå-"ende de knutar, man finner ytterſt på armarna, eller (ſom "han kallar dem) Antennerne hos Han-Spindlar. *Deſſe knutar, ſäger Herr LYONNET, äro märkvärdigare, än de ſynas. Kan ſke tror man mig icke, om jag ſäger, at de äro Hanans värktyg at afla. Jag kan likväl förſäkra, at jag det ſett mer än en gång, och at viſſa ſlags Spindlar dymedelſt para ſig. Deſſa Hanar hafva bröſtet mindre och benen längre än Honorna. Alt för löjeligit at ſe dem älſkas. Bägge på ſina väf-tapeter nalkas hvarandra med*

In gratiam eorum, qui prædictam notatione dignam orationem, de generatione Inſectorum, non adhuc poſſident, & in locis verſantur, ubi illa non facile acquiri poteſt, inde hic inſerere volo, quod ad rei illuſtrationem & confirmationem facit. Licet Cubicularius Regius Generoſiſſimus D:nus CAROLUS DE GEER araneos ipſe coëuntes viderit, & ſequens experimentum comperierit probabile, ſatius tamen duxit "adducere *notas* ſoli-"diores *D:ni LYONNET ad Theologiam Inſectorum LESSERI ad-"jectas*, quibus nodulorum, brachia terminantium, ſive (ut ab illo vocan-"tur) marium araneorum antennarum, deſcriptio continetur. *Hi noduli, inquit D:nus LYONNET, notabiliores ſunt, ac adparent. Fides forte mihi non adhibetur, dicenti, inſtrumenta marium genitalia iſtos eſſe. Veruntamen aſſerere poſſum, quod id pluries vidi, quodque ceterorum generum aranei eorum ope coëunt. Hi mares minora pectora, at pedes longiores habent, ac fœminæ. Jucunda ſatis contemplatio amoris eorum.*

Su-

med förſigtighet och utmåtna ſteg; de ſträcka ut benen, ſkaka litet väfven, och famla på hvarandra med fotändarne, likſom de ej torde röra hvarandra. Stundom betagas de jämväl af räddhoga, låta ſig falla med ſnabbhet, och bliſva en ſtund hängandes på ſina trådar. Modet kommer ſedan tilbaka, de ſtiga up igen och fullföljа ſom de begynt. Sedan de länge trefvat på hvarannan med lika mistroende på bägge ſidor, börja de gå hvarannan närmare och lefva på en bekantare fot; Vidrörandet ſker af bägge oftare och driftigare: all fruktan upphörer, och ändteligen från den ena friheten til den andra, är Hanan tilreds at afgöra ſaken. En af knapparne på hans armar öpnar ſig på en gång likſom på en fjäder: han viſar en hvit kropp, armen böjer ſig i krok, och fogar ſig til Honans bål, litet nedan för bröſtet, och gör den ſyſlan, hvartil naturen honom ämnat. Viſte man icke, at Spindlarne naturligen hata och utrota hvarandra vid alla andra tilfällen, än då de behöfva paras; hade man orſak at undra på deras beſynnerliga älſkogs ſätt; men då man det vet, finner man ingen ting tokugt, utan bör man berom-

---

Super textis ſuis ambo conveniunt, providi, gradibusque limitatis: pedes extendunt, texta leviter quatiunt, pedumque extremitatibus ſe invicem adtrectant, quaſi mutuam horreant motionem. Interdum metu ſe præcipites dant, ſiuntque paulisper in filamentis penduli. Animis deinde reſumtis, denuo adſcendunt, & rem perſequuntur inceptam. Poſtquam ſe invicem diu contrectarunt, ſimili ambo cautione, propius accedere, & converſari familiarius, incipiunt. Palpatio utriusque tum crebrior & audacior. Omnis ceſſat metus, & mas ad rem peragendam paratus eſt, fœmina copiam ſui largiente. Unus ex nodulis brachiorum maris ut elater recluditur, album prodens corpus: brachium incurvatum, alvoque fœminæ adclinatum infra pectus, negotium perficit, cui illud deſtinavit natura. Si ignotum eſſet, quod aranei, omnibus aliis occaſionibus, quando coitus non neceſſitat, ex inſtinctu naturali, odio & exitio ſe invicem proſequantur, ſui nobis admirationem non ſine

rómma deras aktſamhet, at ej blindvis öfverlämna ſig åt en böjelſe eller oförſigtigt ſteg, ſom kunde göra deras fördärf. Det är en påminnelſe, ſom de gifva den gunſtiga låſaren.

Ögonen, de två nederſta midt uti litet ſmårre, än de två öfra; de ytterſta af ſido-ögonen ockſå mindre än de främſta, och med hvarannan ſammanväxte; deras ſtorlek och ſtällning ſes Fig. 3.

Fötterna, ludne, matt-bältige, och med ſvarta pinnar förſedde.

Bröstet, äggformigt, litet ſmalare och kölaktigt framåt, bredare och platt bakåt, mörkbrunt, och ganſka litet eller intet med fjun beſtrödt.

Bålen, har ett tycke af en Snäcka, mer eller mindre mörkbrun, med en mer eller mindre flammig lyſna på ſidorne, och med fint fjun, i ſynnerhet mot bakändan, ymnigt beſtrödd.

Ar-

---

cauſſa injiceret ſingularis eorum amandi modus. Certioribus vero de iſto factis nullatenus abſurdus videtur, ſed laudabilis refrenatio inclinationis temerariæ, ſive auſi præcipitis; unde interitus eorum alioquin oriretur. Illa monitum, quod lectori benevolo aranei intendunt, omnino involvit.

Oculi bini infimi in media fronte, binis ſupremis paulo minores. Laterales ultimi etiam minores anterioribus, & concreti. Magnitudinem & ſitum oſtendit Fig. 3.

Pedes, piloſi, fibulis obſcuris, nigrisque aculeis. inſtructi.

Pectus, ovatum, ſubnigrum, paulo tenuius & carinatum anteriora verſus, alvum verſus latius & planum, rariſſima, vel etiam nulla, lanugine obſeritur.

Alvus, conchata, magis minusve ſubnigra, faculis magis minusve ſinuoſis utroque latere diſtincta, alba lanugine, præcipue anum verſus abundat.

Bra-

Armarne, Hanans ſe Fig. 2, huru de litet tryckte under microſcop föreſtållas. A är det ytterſta ledet af armen, öfver alt på yttra ſidan med hår beſtrödt, och något ſkåligt på inra ſidan. F föreſtåller en ſtor hola, hvaråſt Hanans födſlolem haf-ver ſitt fäſte, och til en god del inrymmes. B och C åro de vårktyg, hvarmed Hanan frugtſammar Honan. De kunna efter behag, under parningen leda, vika och öpna ſig. B ſkilde ſig från C under ſjelfva parningen, och tillika med C omfattade och aldeles inneſlöt Honans lilla utſtukna bleka tub. B var på ſin yttra ända ſvart och krokot, ſom ett horn, och likſom med ett band på yttre delen fäſt vid A, förutan det inre fäſtet. Den inre delen af B ſyntes vid den ljuſa linien klar och genomſkinlig, ſom en hinna. På yttra ändan af C, ſyntes en liten knapp i en ſkålighet, den, jag ej vet, om man med ſäkerhet kan kalla mandelen. D och E åro de två andre lederne af armen, något ludne. Honans armar åro långrunda, och af ojämnt långa hår och pinnar ludne.

Til-

Brachia: Maris vide Fig. 2., quale leviter depreſſum, microſcopio proponitur. A ultimum brachii articulum deſignat, in exteriori latere totaliter piloſum, interiori aliquantum concavum. F Cavernam majuſculam ſiſtit, quo membrum maris genitale, quoad magnam partem, inſidet. B & C ſunt inſtrumenta, quæ ſub coitu, flecti & aperiri, fœminasque fœcundare, poſſunt. C ſub actu ſeparabat ſe a B, & una cum C amplectebatur delineatam illam parvam & ſubalbidam fœminæ tubam, inque ſeſe totam abdebat B in extremitate nigrum, atque ut cornu inflexum, quaſi ligamento cohærebat cum A exteriori parte, præter juncturam interiorem. B erat, quoad interiorem extremitatem, prope lineolam lucidam, ut tunica, clarum & pellucidum. In extremitate C videbatur tuberculum curvatura inſidens, quod neſcio, an teſticulus dicatur. D & E reliquos duos brachii articulos piloſos aliquantulum denotant. Fœminæ brachia teretiuſcula pilis diſſimiliter longis atque aculeis rigent.

Tilhållarena, ſvartaktiga, trubbiga, lodrått ſtåldta, glänſande, dock med ſmått fjun gliſt beſtrödde, och med kårta klor i åndarne våpnade.

Åggen läggas af Honorne, under en liten och tunn filt, underſtundom i en, ibland i två eller tre högar, i ſkuggrika rum, mot någon vägg, dår Honan har ſitt nät fåſt. Hon ſitter ſtåndigt hos åggen, och likſom aktar dem; men når flugor faſtna i nåtet, ſpringer hon ſom haſtigaſt ut, at fånga dem, til ſin nytta. Aggen åro hvar från annan ſkilde, ſmå, trinna och gula.

Ungarne kläckas midt i Julii, och hinna det året ej til ſin fulla växt.

Denna Spindel-arten ſträcker ſina nåt nåſtan ſå täta, ſom linnevåfvarena, och ſtåller dem åfven horizontelt, ſå at man, i anſeende dårtil, ej hade ſvårt före, at flytta dem i deras ſlågte. Men ſom deſſa hafva, utom det horizontela nåtet, åfven ock mer eller mindre vertical ſtåldte trådar, hvilka ſpånna det horizontela nåtet ibland i beſynnerlig ſtållning nog; Utom det, at

---

Retinacula, obtuſa, perpendicularia, nitida, tenui & rara lanugine conſperſa, brevibusque ungulis in extremitatibus armata, nigricant.

Ova, in unam duas vel tres maſſulas redacta, tenuique involuta centone, retiolo ad parietem loci opaci adtexto, fœminæ componunt. Illis continue ut cuſtodes aſſident, donec muſcas reticulis irretitas in ſui uſum capturæ exſiliant. Flaveſcunt ova hæc, ſeparata, parva, orbiculata.

Pulli, medio Junio excluſi, perfectam eodem anno formam nulli adſequuntur.

Retiola ſua hæc ſpecies æque ſpiſſa tendit ac textores, tamque planis lineis inſtituta, ut eo reſpectu ad horum Genus facile referri poſſet. Aſt, quia, præter planum retiolum, ſtamina quoque magis minusque perpendicularia, ſpeciem ſatis ſingularem, reticulo ſubinde contribuentia, hi aranei divaricant,

at deſſas ſkapnad och utſeende aldeles ſtrider emot linnevåfvarenas; ſå tror jag, det de hår med rätta behålla ſitt rum.

Spec. 12. *TRIANGULARIS.*

Förſt i Septemb. parar denna arten ſig, Pl. 3. Tab. 2. Vid förſta påſeendet ſkulle denne och föreſkrefne lnart hållas för en art, ſå för deras ſtora likhet ſkul, ſom våfnads ſätt; Men detta tyckes, af följande dår och hvar anmärkte omſtåndigheter, med ſkål kunna beſtridas.

Ögonen, de två nederſta ſom ſitta midt uti, åro litet ſmårre och tåtare tilſammans ån de tvånne öfra: de tvånne ſido-ögonen ſå ſammanvåxte, ſå de föga viſte något ſporr dårtil, at tvånne borde vara i ett ögonhål.

Föttren, klara, ſmala och nog långa, fjuniga, och med ſvarta pinnar förſedde. Hanans fötter voro litet långre ån Honans.

Bröstet, ågg-formigt, litet ſmalare och kölaktigt framåt, bredare och platt bakåt, och ganſka litet eller intet med fjun beſtrödt. Bå-

---

cant, horumque forma & textorum ſibi omnino contrariant; minime dubito, quin hunc locum jure obtineant.

Spec. 12. *TRIANGULARIS.*

Initio Septembris coëunt. Pl. 3. Tab. 2. Hi & ſuperiores pro una eademque ſpecie facile haberentur, tam ob magnam formæ ſimilitudinem, quam texendi rationem, niſi argumenta hinc inde eruta illud probabiliter impugnare viderentur.

Oculi, infimi bini intermedii paulo minores & conjunctiores ſunt, quam bini ſuperiores. Laterales duo ita concreti, ut vix in una cavatura ambo diſcernerentur.

Pedes, lucidi, graciles, ſatis longi, lanuginoſi, nigrisque inſtructi aculeis. Maris fœminæ pedibus longiores.

Pectus, ovatum, anteriora verſus paulo gracilius & carinatum, ad poſteriora latius & planum, leviterque vel non lanuginoſum.

At-

Bålen, glånſande, har ett anſeende ſom en ſnäcka, helt hvit ofvanpå, med en gulaktig rand på ömſa ſidor mot nedra kanten. Ofvan på uti det hvita fåldtet, voro tre nåſtan trekantiga, ſammanhängande, rödliga fläckar, långsefter, öfver hvarannan ſtåldte. Den är utom deſs med ganſka ſtackot och fint fjun ſparſamt beſtrödd.

Armarne, ludne af långa hår och mörka pinnar. Hanans fick jag ej tilfälle at betrakta med microſcop.

Tilhållarena, ſmala, långa, nog framåt pekande, vidt utgrenande, med ovanligt långa klor.

Deſſas nät är uppå de hårs och tvärs både ofvan och under ſtåldte Verticala ſtumpar och trådar ſå ymnigt, at det horizontela nätet, ſom ſtryker midt igenom, och deſsutom är nog tunt, ej kan tilägna ſig företrädet för dem, och i följe däraf, icke vinna rum bland linnevåfvarenas, eller följande Slägtet. Det imellanlöpande horizontela nätet ſitter ſällan eller aldrig i ett ſlätt planum, utan får, af de omtalte Verticala tvärſpänningar, en tämelig bukt, ſom ett af våder utſpändt ſegel; då buken

på

Alvus, nitida, conchata, & acuto albo ſuperior perducta, lineola ſublutea, inferiora verſus, utrinque ſignatur. Tres maculæ ſubrubræ, triangulares fere, & continuæ, ſuperiorem albam planitiem, ad longitudinem, ſequaci ordine occupant, molli & perbrevi lanugine parce conſperſam.

Brachia, pilis longiuſculis & aculeis furvis muniuntur. Maris non licebat ſpectare microſcopio.

Retinacula, gracilia, longa, ſatis prominentia, multum divaricata, ungulis præter conſuetudinem longis armantur.

Retiola, ſtaminibus perpendicularibus, ſupra & infra, confuſis & transverſis, ita abundant, ut texum planum, quod trameat, & alioqui pertenue eſt, nec illis præponere, neque artifices ipſos textoribus, ſive ſequenti generi accenſere, conveniat. Textum planum percurrens raro vel nunquam

på det horizontela nåtet måſtadels våndes uppåt: Ibland blifver det i flera ſmå bukar indelt och utſpåndt. Den förra Spindel-arten N:o 11., eller Montanus kallad, har mycket få tvårband, och konſtlar ej eller ſå mycket med ſpånningen på ſitt horizontela nåt, hvilket han ock gör nog tåtare ån den ſenare. Af deſſe bågge arterne ſkulle man väl med goda ſkål kunna göra ett nytt Slägte; om det ånnu ej ſyntes öfverflödigt: dock hemſtälles detta til Efterkommandernas nogare utrönande.

4. Cap.

Om Gillrare-Flockens Tredje Slag, ſom kallas LINNEVÄFVARE.

§. 1.

Så mycket ſom deſſa Spindlars nåt, vid förſta påſeendet, tyckes vara mindre märkvårdigt, ån de två förra ſlagens, ſå mycket

---

quam planitiem referre vilum eſt, prædicta vero expanſione verticali & transverſa, ut vela ventis, valde ſinuatum, ſinibus plerumque convexis. Alia pluribus minutis flexibus texta expanſa obliquantur. Species araneorum II:ma pauciora transvertunt ligamenta, nec textum ſuum planum tam multimoda pandiculatione diſtendunt, licet id melius, quam hæc ſpecies, conſpiſſent. Novum haud temere Genus hæ ambæ ſpecies conſtituerent, ni adhuc duceretur ſupervacaneum. Hoc tamen ad ulterius Poſterorum examen defero.

4. Cap.

De Retiariorum Tertio Genere, ſive TEXTORIBUS.

§. 1.

Retiola horum araneorum, quanto minus notabilia, quam ſuperiorum duorum Generum, primo intuitu, occurrant, tanto magis noſtra re-

ket mer har man orſak, at vôrda Skaparens allviſa inråttning, ſom genom ſårſkildta lagar och lefnads ſått, de minſta kråk imellan, gjort dem alla, till ſins namns åro, för månniſkan ſkilgaktige och kånbara. Når deſſa Spindlars tåta nåt, ſamt hål-ſpindelens många fôråndringar af olika circlar, coner, omſvep och irrgångar nogare betraktas, må man ſtadna i ſtôrſta fôrundran. Jag har ſett Labyrinth-gånger från ſjelfva marken, mot tåppen af hôga ôrter, til tre a fyra fots hôgd i ett befynnerligit ſammanhang af coner och hvalf-gånger, ſom vidare på ſitt ſtålle ſkal omtalas.

§. 2.

Om man behagar kalla detta Slågtet horizontela nåtvåfvare, ſå kunde de ockſå dårigenom nåſtan från alla andra urſkiljas och kånnas, efter deras nåt, utom den belynnerliga tåthet de hafva, åfven måſt ſtå i en horizontel ſtållning.

§. 3.

---

fert, ſapientiſſimum ordinem venerari a Creatore inſtitutum, Qui, ad ſui Nominis gloriam, minutiſſima animalcula dignoſcere & diſtinguere, homines docuit, leges illis particulares & vivendi modos præſcribendo. Dum ſpiſſos horum & multiformes, circulares, pyramidales, divaricatos ac perplexos cavatorum araneorum reticulos attentius ſpectamus, in maximam eorum rapiamur admirationem. Flexus vidi labyrinthicos a radicibus herbarum, tres aut quatuor pedes altarum ad ſummitates, ſingulari conorum & lacunarium connexione ſurgere; qui infra ſuis locis commemorandi ſunt.

§. 2.

Si hujus Generis araneos retiolorum planorum Textores adpellare placet, a ceteris fere poſſunt diſcerni: quia iplorum reticuli, præter ſingularem ſpiſſitatem, ſitum etiam planum habent.

§. 3.

§. 3.

Deſſas *nät åro* i haſtigt påſeende *ej olika ett linne eller flor*, faſt deras ådar ej åro, ſom våfvens, korsvis inom hvarandra faſtlåſte, utan på hvarandra dår och hvar tått faſtkliſtrade.

§. 4.

Deſſe Spindlar *haſva ett helt annat utſeende*, ån de tvånne fôrra ſlagen i denna flocken, ſom vid fôrſta påſeendet låtteligen mårkes.

§. 5.

Oaktadt deſſe åro *verkeliga Gillrare-Spindlar*, ſå *afvika* de dock aldeles *från de två fôrra ſlagens ſyſtematiſka kånne-teken, och ſå ſôljande.*

1. *Två långa ſpintippar*, ſom ſpetlar, utom bakåndan.
2. Är deſſas *ſiſta fot-par det långſta*; de ôfriga tre paren fôråndra ſig ſins imellan, ſom vid hvarje art ſkal blifva utmårkt.
3. Ögonen ej ſammanvåxte.

Spec.

---

§. 3.

Retiola obiter inſpecta multitiis non abſimilia ſunt, licet eorum fila, ut texti, non cancellatim nodalis complicentur, verum ſubſtratis transverſe adglutinentur.

§. 4.

Hi ſpeciem longe aliam referunt, quam ſuperiora duo hujus Claſſis Genera, quod primo obtutu facile percipitur.

§. 5.

Etſi vere Retiarii ſunt, notis tamen ſuperiorum duorum Generum ſyſtematicis omnino carent, & adipiſcuntur ſequentes.

1. Duo longiuſcula tubercula, ultra anum acuminata, prominent.
2. Sunt ultimi pedes longiſſimi. Ceteri inter ſe variant, quod in ſingulis ſpeciebus notabitur.
3. Oculi non concreti.

Spec: 1. *Aran. DOMESTICUS.*

Så godt ſom hela året igenom, finnes denna arten i fönſtren, ſamt vinklar och vrår i huſen; Pl. 2. Tab. 9. Midt i Julii fångade jag tio ſtycken i ett rum, ſom hade två fönſterluſter. De hade alla byggt ſina nåt i hörnen af fönſtren, föga ett quarters längd imellan ſomliga. Deras nåt voro horizontela, med en tratt på ändan, längſt in i hörnet, hvaruti Spindelen altid ſatt, vände ögonen framåt, och aktade på rof. Alla hade lika lefnads- och våfnads ſätt, och håller jag dem för ſamma, ſom i C. L. fau. Suec. ſub N:o 1215 åro beſkrefne. Vid deras granſkande, vardt jag rått brydd, efter ingen var den andra, i alla delar, hvad tekning och färg angick, på en gång fulleligen lik; dock voro föttren hos dem alla af enahanda indelning til ſina ſärſkilta längder ſins imellan. Den lilla ſkilgaktighet, ſom hos en eller annan fants på ögonens ſtällning, kunde icke åſtadkomma någon ny arts inrättning. Deſſe krypa ockſå utur ſitt gamla ſkal, hvaråa jag fick fyra öfvertygande hela och oſkadde öfverlefvor.

Ögo-

Spec. 1. *Aran. DOMESTICUS.*

Per totum fere annum in feneſtris & ædium angulis hæc ſpecies obvia eſt. Pl. 2. Tab. 9. In una, ſub medium Julii, camera, quæ duo habet feneſtrarum feramina, decem capiebam. Retiola ſua in angulis feneſtrarum ſinguli conſtruxerant, vix quadrantis ulnæ intervallo inter ſe diſtantia. Plana videbantur, inque extremitatibus, angulis proximis, infundibulis inſtructa, ubi ſubſidebat ſemper araneus, & prædam ſibi proſpiciebat. Similis vivendi & texendi methodus unicuique erat, quapropter, hos pro illis habeo, qui in C. L. fau. Suec. ſub num. 1215 deſcripti ſunt. Horum examen me in admirationem inducebat; nulli enim, pictura & coloribus, ſimul ac omnino ullus comparari poterat, tametſi pedes cujusvis ordine æquales brevitate ſe excipiebant. Oculorum ſitus, quo pauci parum differebant a reliquis, novam non videbatur ſpeciem conſtituere. Veterem quoque teſtam hi exuunt, de quo quatuor integræ atque illæſæ exuviæ me convincebant.

Ocu-

Ögonen, ſvarta, alla lika ſtora, ſtåldte, ſom puncterne i Fig. 3. föreſtållas.

Fötterne, 4. 1. 2 och 3 efter annan kårtare: de långſta ongefär två gånger ſå långa ſom hela Spindelen, ſmala, med ojämnt långa hår och få borſtar klådde; på ſomliga blef man många pinnar varſe. Alla hade ſmå ringar på fötterne af hvitt och ſvart, faſt två Spindlars fötter voro nog mörka, och de hvita ringarne föga ſyntes; två nog bleka, at de ſvarta knapt ſyntes; en ſynnerliga tydelig: de öfrigas midt imellan.

Bröſtet, åggformigt, något platt, på ſomliga nog mörkt, hos andra mera ljuſt, och några med en ſtarkare lysna närmſt fötterne. Den afritade var måſt mörk, och hade en ljus våg åt hvarje ſida. Alla voro af ſmått ſjun ludna och glånſande. Ibland ſjunet framſtucko ſig många, långa och ſvarta hår, vid ögonen.

Bålen, åggformig, luden; bröſtets fäſte ſatt något under. På några var färgen litet åt mörkt, på andra litet åt ljuſt, och utan tek-

---

Oculi, nigri, æqualiter magni, ut Fig 3. oſtendit, collocati.

Pedes, 4. 1. 2 & 3. brevitate ſe exceperunt: graciles, pilis inæqualiter longis paucisque ſetis inveſtiti; longiſſimi totum araneum longitudine bis exceſſerunt. Nonnulli fuerunt aculeati. Albi & nigri circuli omnes cinxere, licet duorum araneorum pedes tam furvi fuerint, ut albi circuli vix adparuerint; duorum ſatis ſubalbidi, nigros pene inadſpicuos reddiderint; Unius diſtincte clari; reliquorum mediocriter.

Pectus, ovatum, aliquantum planum, in aliis ſatis tenebricoſum, nonnullis lucidius, apud alios lucidiori facula proxime pedes illuſtratum fuit. Delineati pars maxima noctuina, unica unda luxit utroque latere. Tenui lanugine tecti nituerunt omnes. Pili, multi, longi, nigri, e lanugine prope oculos prominuerunt.

Alvus, ovata, piloſa, juncturam pectoris infra quadantenus habuit. Aliorum alvus leviter furva; aliorum parum lucida ſine pictura; nonnul-

tekning; ſomliga åter med matta appelkaſtade fläckar; och en ſådan, ſom ritningen viſar, med ſju gulaktiga fläckar, något ſammanhängande, omkring en mörk afdelning; och ſtörre framåt. Bålen ſkiftade litet af gult och rödt mot bakdelen, hvaromkring ſyntes två långa, två kårta, och två helt ſmå ludna ſpintippar. Inunder bålen voro ſomliga litet vattrade, ſomliga intet; kring märket två bleka fläckar.

Armarne, Hanans Fig. 2. hade en liten påron-formig knöl, på ſin ganſka långa ſpets, ſom flöt armen, och var ej längre, än knapt tredjedelen. Honans armar långrunda. Bågges med ojämnt långa hår och borſtar rikeligen förſedde.

Tilhållarena, mer och mindre mörkbruna, ſamt med långt och fint ludd ymnigt påſtrödde, lodrätt ſtäldta, och på ytterſta ändarne litet utſpårrande.

Äggen, nog ſmå, åtſkilda, runda, hvita, och i ett traſel inveklade.

Un-

---

lorum vero minus lucide guttata, & unici alvus, quam figura exhibet, ſeptem maculis ſubluteis, anteriora verſus majoribus, aliquantulum contiguis, ſegmentum tenebricoſum, ad longitudinem, cingentibus, notabilis. Alvus ex ſubluteo ſubrubuit anum verſus duobus longiuſculis, tot brevibus, totidemque pertenuibus ac piloſis, tuberculis circumdatum. Subterior Alvus aliis Araneis leviter undulata, aliis non. Membrum vero Genitale binæ ſubalbidæ maculæ cinxerunt.

Brachia, maris (Fig. 2.) deſierunt in acumen longiſſimum, nodulo pyramidali, vix quoad tertiam partem, conſpicuum. Fœminæ brachia teretiuſcula. Utriusque pilis inæqualiter longis & aculeis abundarunt.

Retinacula, magis minusque ſubnigra, longiuſcula & tenui lanugine plena, perpendicularia, in extremitatibus paululum divaricata.

Ova, perparva, ſeparata, rotunda, alba, tricisque involuta.

Pul-

Ungarne, framkommo den 22. Julii, hvilka nyſs efter klåckningen voro helt hvita.

Spec. 2. *LABYRINTHICUS.*

Ifrån vårens bôrjan til ſommarens ſlut, fins denne alleſtådes, hâlſt nåra in til marken, ſâſom ock i bårgsrefvor. Pl. 2. Tab. 8. Deras nåt åro måſt horizontela eller jâmnt med marken lôpande, af nog tåt våf, med en lång tratt i åndan, i hvilken de ſitta och lura på rof. Vid nåtets minſta vidrôrande, åro de ſom en blixt ute, at ſe hvad ſom på fårde år. De åro ganſka ſkygga, och gômma ſig, med en ogemen ſnållhet, inne i ſmygor fôr minſta ſkråmſel. När nåtet blifver af gräs och ôrter något ſkadadt eller ôfvervåxt, ſâ ôfvergifver han det dârfôre icke, utan lappar, utvidgar, och fôrſåtter gillervåfven uti makalôſa och artiga hvirflar, til tre a fyra fots hôgd, at rof ej må tryta dem, til deras fôda.

Ögonen, tydeliga, och ſynnerliga ſtåldte, ſom puncterne på Fig. 3. utviſa.

Fôt-

Pulli, die 22 Julii editi, albicarunt proxime poſt excluſionem.

Spec. 2. *LABYRINTHICUS.*

Habitant, ab initio veris usque ad finem æſtatis, ubique, frequentiores vero humi & in rupinis. Pl. 2. Tab. 8. Retiola plerumque plana ex texto ſpisſiori conficiuntur, longaque in extremitatibus infundibula habent, ubi aranei ſubſident prædam ſpeculantes. Sub minimo retioli motu celerrimi excurrunt, attendentes motus cauſſam. Minimis perculſi terriculis ſe in latebras citisſime abdunt. Reticulos graminibus herbisque læſos aut ſuffocatos non derelinquunt, ſed refarciunt, ampliant, inque elegantes & incomparabiles orbes, tres aut quatuor pedes altos, convolvunt, ne præda deſit eſculenta.

Oculi, adſpicui, & peculiari modo collocati; quod indicant puncta, Fig. 3.

Pe-

Fötterna, med ojämnt långa hår, borſt och pinnar förſedde; 4. 1. 2. och 3. efter annan kårtare, bleka, ſmala och nog långa: det långſta paret vid paſs två och en half gång längre, än ſjelfva Spindelens längd.

Bröstet, äggformigt, något platt, brunaktigt: har en kluſven lyſna längs efter, ſamt ſmått fint ludd öfveralt.

Bålen, aflång, ſvartaktig, glänſande; frånkännes, medelſt en lång tekning af orenthvita, och lutande tvår-linier, ſom Fig. I. viſar, väl från alla andra Spindlar. Den har ojämnt långa hår, och på ändan vid bakdelen, två långa ludna ſpintippar. Inunder ljus-grå, med en mörk fåra mot hvarje ſida.

Armarne, med hår, borſt och pinnar täkte. Hanans ſes Fig. 2.

Tilhållarena, mörk-bruna, ludna, lodrätta. Fau. Suec. 1223.

Spec.

Pedes, ſubalbidi, graciles, pilis inæqualiter longis, ſetis & aculeis, rigent; 4. 1. 2. & 3. brevitate ſe excipiunt. Longiſſimi magnitudinem ipſius aranei plus quam bis excedunt.

Pectus, ovatum, aliquantulum planum, ſuffuſculum, facula diviſa ad longitudinem illuminatum tenui molliquè lanugine totum conſpergitur.

Alvus, oblonga, nigricans, nitida, pictura ſemicana in longum producta, lineolis quibusdam oblique transverſis abrupta ad Fig. I.) ab omnibus aliis araneis probe dignoſcitur. Pilos habet inæqualis longitudinis, & in extremitate prope anum, duo longiuſcula tubercula lanuginoſa. Pars ſubterior favillacea, ſulco furvo utroque latere perducitur.

Brachia, piloſa, ſetoſa, aculeata. Maris, vid. Fig. 2.

Retinacula, ſubnigra, piloſa, perpendicularia, C. L. Fau. Suc. 1223.

Spec.

Spec. 3. *PALLIDULUS.*

Midt i Junii funnos Honor upp i trån, hvilka ſuto i tåta våfde fôrmak, och aktade ſina ågg-kullar: Pl. 2. Tab. 7. De voro af olika ſtorlek, och åtſkilliga gånger fants, en mindre Hona hafva flera ågg, ån en ſtôrre.

Ogonen, tydeliga, och ſtåldte, ſom Pl. 2. Tab. 9. Fig. 3. utviſar.

Fôttren, ſtackota och knubbiga, litet mer eller mindre ljus-bruna eller gråhyſjota, och med ojâmnt långa hår, borſt och pinnar beſtrôdde: 4. 2. 1. och 3. efter annan kårtare.

Brôstet, trubbigt, ågg-formigt, mer eller mindre grått eller ljus-brunt, och med helt fint ludd ôfverdraget.

Bålen, långlig, ågg-formig, mer eller mindre grå eller ljus-brun, jâmnt luden ſom ett ſammet, och utan någon tekning. Kring bakåndan ſuto ſex ludna ſpintippar, af hvilka fyra voro långre och två kårtare. Under bålen, var mårket ſvart,

---

Spec. 3. *PALLIDULUS.*

Ad medium Julii in arboribus deprehendebantur fœminæ ſedentes in ſpisſis veſtibulis, ſuasque ovorum maſſulas cuſtodientes, Pl. 2. Tab. 7. Magnitudine erant inæquales, & minorum ova ſæpe majorum prævalebant numero.

Oculi, adſpicui. Eorum ſitum Vide Pl. 2. Tab 9. Fig. 3.

Pedes, breves, craſſi; 4. 2. 1. & 3. brevitate ſe excipiunt; paulo magis minusve ſuffuſculi, vel glauci, pilis inæqualiter longis, ſetis & aculeis, nubuntur.

Pectus, obtuſum, ovatum, magis minusve glaucum vel ſuffuſculum, molliori obducitur lanugine.

Alvus, longa, ovata, magis minusve glauca vel ſuffuſcula, æqualiter ſericata, pictura caret. Anum cingunt ſex tubercula piloſa, quorum qua-

ſvart, och på ömſa fidor om det ſamma, en hvit nåſtan trekantig eller hjårtformig fläck.

Armarne, af hår, borſt och pinnar ludne.

Tilhållarena, ſvarta, med fina hår beſtrödde, och nåſtan lodrått ſtåldta.

Äggen, voro af medelſtorleken, och hade en blek åggegulas fårg: i ſomligas boen funnos allenaſt tretio, i andras etthundrade femtio. Jag har ej ånnu mårkt, at de lågga ſina ågg i flera högar. Jag träffade en kull, dår en god del af ungarne redan voro framklåkte, och några höllo på, at ſkilja ſig vid ſitt förſta hemviſt. Fig. 2. viſar en unge, hvilken nyſs ſprångt upp hinnan, ſom ſkrymper och gifver ſig tilbaka mot ungens bakånda (B), och åndteligen bårtfaller. (A) år bröſtet, ſom reſer ſig. Medan ungen legat inom hinnan, har han med föttren omfamnat bålen (C). Tekningen af ungen ſynes något genom hinnan likſom ſmå circlar (ſe Fig. 3.).

Ho-

---

tuor ſunt longiora, & duo breviora. Subtus nigrat membrum genitale, cujus utroque latere macula triangularis fere, ſive ad formam cordis, albet.

Brachia, piloſa, ſetoſa & aculeata.

Retinacula, nigra, mollibus pilis ſparſa, & propemodum perpendicularia.

Ova, mediocriter magna & ſufflava. Alii triginta tantum folliculi, centum & quinquaginta ova alii, continebant. In plures ſepoſita maſſulas non adhuc vidi. Unius maſſulæ, in quam incidebam, pulli jam dum multi erant excluſi, & nonnulli a primo ſuo habitaculo diſceſſuri. Fig. 2. pullum demonſtrat, qui nuperrime dirupit tunicam, ſe illico corrugantem ac retrahentem verſus pulli anum (B,) & denique delabentem. (A) notat pectus, quod ſe erigit. Tunica incluſus pullus pedibus amplexus fuit alvum (C). Pictura pulli, circulos exhibens, per tunicam perſpici potuit. (vid. Fig. 3.)

Foe-

Honorne viſtas qvar i boet hos ungarne, någon tid ſedan de blifvit klåkte, förmodeligen ſå länge, tils deſſe kunna förſörja ſig ſjelfva.

5 Cap.

Om HOPPARE-FLOCKEN, förſt i allmånhet, och ſedan i ſynnerhet om det förſta Slaget, ſom kallas LUPI.

§. 1.

Ehuru underliga och olika blandningar af beſvårligheter och förmoner (om man ſå får ſåga) förekomma oſs i alla Skaparens vårk; ſå år intet det minſta kråk miſsnögdt med ſin lott; faſt månniſkan ſom oftaſt, ty vårr, knorrar öfver den Alsmågtigas allviſa ſtyrſel, vid ſina gåfvors utdelande. De redan beſkrefne Spindlår, ſynes hafva, utom ſmå ögon och ſvag ſyn, åfven obeqvåma bålar, och klena ben, at vandra långt i kring och

---

Foeminæ manent in nidis apud pullos, poſtquam excluſi ſunt, procul dubio, donec hi ſemetipſos alere posſint.

5. Cap..

Primum de SALTATORIBUS generatim, & deinde de primo Genere, ſive LUPIS.

§. 1.

Mirandis licet & immoderatis commodis ac incommodis (ſi ita dicere fas ſit) permiſta Creatoris opera nobis occurrant, & ſapientisſimum omnipotentis imperium ac munificentiam homines, proh dolor, quam ſæpisſime indignentur; minimum tamen quodlibet animal ſua ſorte contentum eſt. Præter parvos & hebetes oculos, quos aranei jam deſcripti habere videntur, eos obeſæ alvi pedesque graciles inhabiles reddunt alimen-

och ſöka födan; men däremot ſå mycket mera ſnille och fårdighet, at ſpinna giller på många vis, hvaruti de, i ro och ſtillhet, utan vidare bekymmer, finna ſitt rikeliga uppehälle. Deſſe åter, ſom i denna flocken komma at beſkrifvas, finnas alla til gillrande oſkickelige; men ſå mycket mer, med vigare kroppar och ſtarkare ben förſedde, at göra vidlöftiga kringſtrykningar och långa ſprång. Deras ſtora ögon och ſkarpa ſyn, gör, at de långt förr, ån rofvet är inom deras krets at fångas, kunna ſe det ſamma, då de ſtälla ſig i ſtånd eller ordning, at ſpänna det når det kommer dem för når.

§. 2.

Som denna Flock är tydeligen delad i tre Slag; ſå vil man ſtraxt, utan alt omſvep (de andra uti deras rang eller företrädes-rått icke förolämpade), beſkåda det Slaget, ſom af de gamle är kalladt Lupi, och hafver följande känne-teken:

1. Fy-

---

tis peregre quærendis, peritiores vero ac promtiores ad multimodam reticulorum texturam, qua, ærumnarum & curarum immunes, ſuum ſatis ſuperque nutrimentum lucrantur. Singulos contra, qui ſub hac claſſe deſcribendi veniunt, ad retia tendenda minus habiles, tanto habiliores amplis itineribus & ſaltibus longis faciunt agiliora ſua corpora pedesque firmiores. Majuſculis & acutis oculis ſuis proſpiciunt prædam jamdum ultra ſphæram eorum volitantem, & propius accedentem ex præparato prehendunt.

§. 2.

Claſſis hæc quoniam in tria Genera lucide diſpeſcitur, absque omni ambagine (ceterorum ordine nullatenus turbato) id Genus inſpiciamus, quod Luporum cognomine a priſcis notatum eſt, & ſequentibus gaudet characteribus:

1. Qua-

1. Fyra ſtörre ögon och fyra ſmårre, ſtäldte, nämligen de 4 ſmårre alla i en linia på bröſtets främſta ända och nedra brädd; de ſtörre åter, af hvilka två åro helt ſtora, ſitta midt öfver föreſkrefne fyra ſmårre, men litet åt ſidan: de öfriga två åro litet mindre än deſſe ſiſtnämnde, och ſitta äfven på ſidan, men längre bakåt. Som af puncterne mellan föttren på Spindelen (Pl. 4. Tab. 2.) tydeligare inhämtas.

2. Är det *ytterſta* fot-paret det *längſta*, det *förſta* litet *mindre*, ſedan det *andra*, och det *tredje kårtaſt*.

3. Båra Honorne ſina äggbon, under bålen; och når ungarne blifvit klåkte, hålla de ſig faſt rundt i kring modrens bål, ſamt af hänne kringbåras och förſörjas, tils de nått den ålder och ſtyrka, at de ſjelfve kunna ſkaffa ſig föda.

Spec.

---

1. Quatuor oculis majuſculis, totidemque minoribus, recta linea infra in pectore. Ex majuſculis duo majores, ſupra minores intermedios, in latus parum declinant: reliqui duo paulo minores æque in latere ſedent, ſed propius alvum; quod ex punctis inter pedes aranei (Pl. 4. Tab. 2.) evidentius patet.

2. Ultimi pedes longiſſimi, primi paulo minores, deinde ſecundi, tertii breviſſimi.

3. Suos ovorum folliculos fœminæ ſub alvis geſtant; Pullique nuper excluſi alvis matrum adhærent, & a matribus circumferuntur ac nutriuntur, usquequo illam ætatem viresque adſequantur, ut ipſi alimenta poſſint acquirere.

Spec. 1. *FABRILIS.*

Midt i Julii fants en enda Hona, något kroſſad och utan en fot, Pl. 4. Tab. 2. Jag förſåg hånne ſtraxt med tjånligit hårbårge, och friſka flugor, dem hon, oaktad ſin krops ofårdighet, dock fårmt i flygten fångade. I anledning dåraf, hoppades jag, hon ſkulle blifva fullkommeligen helbregda; men hon dödde några dagar dårefter.

Ögonens ſtorlek ſins imellan, år med puncterne fram för Spindelen teknad. Pl. 4. Tab. 2. De åro alla ſvarta.

Föttren, ſkymliga, med ojåmnt långa hår ymnigt, men med borſt och pinnar, dår och hvar, beſatte.

Brôſtet, ludet, nog långt, litet ſmalare fram ån bakåt, ſamt något uphögdt: hafver en dubbel ljus kil midt uppå, en ſtark lyſna närmſt bålen, och en hvit karm på ômſa ſidor närmaſt föttren. Imellan kilen och karmen år brôſtet ljus-brunt, och

---

Spec. 1. *FABRILIS.*

Mutilam unoque pede privatam fœminam, circa medium Julii, unicam deprehendebam. Idoneum illi habitaculum proſpiciebam, muſcasque recentes, quas, licet debilis eſſet, ſub volatu tamen facile capiebat. Hanc ob cauſſam ſperabam, illam omnino ſibi reſtitutam fore. Aſt mors propediem conſequebatur. Pl. 4. Tab. 2.

Oculi cujuslibet magnitudinem puncta ante araneum deſignant. Singuli nigrant.

Pedes, glauci, ſetis & aculeis interciſe conſtrati, pilis inæqualiter longis abundant.

Pectus, piloſum, longiuſculum, anteriora verſus paulo acuminatius, aliquantum eminet. Gemino ſupra medium cuneo, lucida, proxime alvum facula, alboque proxime pedes margine ad utrumque latus conſpicuum. Intra cuneum & marginem ſuffuſculum pectus anteriori dimidio albis flammu

och på främſta hälften med ömniga hvita flammor ſirad. Midt för andra fotparet ſes en ſnedt ſtåld kolſvart fläck.

BÅLEN, aflång, äggformig, luden ſom ett ſammet, bek-ſvart inunder, men ljusbrun ofvanpå, med en ſvart ſicſac och ſmal ljus karm i kring, ſom börjar närmſt bröſtet, och lyktas på hälften af bålen. Mot bakändan ſynes en ljusbrun vattring, öfver tvåren, och fem ljuſa puncter längs efter hvardera ſidan. Närmſt bröſtet, öfver fäſtet, ſitter ett bek-ſvart romerſkt V., fyldt med orenthvita hår, ſom utgöra en trekant.

ARMARNE, nog långa, och af hår, borſt och pinnar, ludne.

TILHÅLLARENA, ſvarta, lodrätt ſtåldta, ludna, och på ömſa ändar med ljuſa hår-fläckar ſirade: klorna ſtarka och ſvarta.

HANAN fants en liten tid efter, och var Honan tåmeligen lik, armarne undantagne.

Spec. 2. *ACULEATUS.*

Siſt i Maji fans en enda Hona på gråsmarken, Pl. 4. Tab. 3. ÖGO-

---

mulis abundat. E regione pedum ordine ſecundorum, macula nigrat oblique poſita.

ALVUS, oblonga, ovata, ſericata, ſubter nigra, ſupra vero ſuffuſcula, linea nigra multangula, & tenui fimbria lucida, ab ipſo pectore medium adusque lui, circumducitur. Suffuſcula anum verſus varietate transverſim undulata, & quinque punctulis utrinque ad longitudinem, lucet. Supra juncturam pectori proximam nigrat Romana litera V, pilis ſemicanis triangulum formantibus conferta.

BRACHIA, longiora, piloſa, ſetoſa, aculeata.

RETINACULA, nigra, perpendicularia, piloſa, maculis pilorum lucidis in extremitatibus. Ungulæ firmæ nigrant.

MAS, brevi poſtea offendebatur, fœminæ omnibus ſimilis, exceptis brachiis.

Spec. 2. *ACULEATUS.*

Sub finem Maji reperiebatur unica fœmina in campo graminoſo. Vid. Pl. 4. Tab. 3.

Ocu-

Ögonens ſtorlek dem imellan år med puncterne fram för Spindelen teknad.

Fôttren, ôfveralt ludne, ſamt med grofva hår och pinnar om hvarannan växte. På låret ſitta två pinnar, hvilka åro vid paſs ſem eller ſex gånger ſtörre, långre och tjockare, ån de andre.

Brôstet, långligt, ſmalare framåt ån bak, môrkaktigt, med en ljus ål långs efter; ôfveralt af ojâmnt långa och grofva hår ludet.

Bålen, åggformig, ſotig, litet ljuſare nårmare brôſtet, och med ojâmnt långa hår ôfveralt ſtarkt luden.

Armarne, ſtarkt ludne; med några få grofva hår.

Spec. 3. *INQUILINUS.*

Vid ſlutet af September, fants en Hona under brâdden af ſamma nåt, ſom Labyrinthicus, eller den andra Spindelen i Gill-

---

Oculorum magnitudo punctulis ante araneum poſitis notatur.

Pedes, penitus piloſi, craſſis villis & aculeis ſparſim obſeruntur. Femora duobus aculeis rigent, magnitudine, longitudine & craſſitudine reliquos quinquies aut ſexies excedentibus.

Pectus, longiuſculum, quoad anteriora gracilius, tenebricoſum, lucida ad longitudinem angvilla perductum, pilis inæqualiter longis & craſſis in totum obnubitur.

Alvus, ovata, fuliginea, pectus verſus paulo lucidior, pilis denſis & inæqualis longitudinis, veſtitur.

Brachia, multum piloſa, paucis craſſis pilis rare ſparguntur.

Spec. 3. *INQUILINUS.*

Circa finem Septembris, fœmina (Pl. 5. Tab. 2.) reperiebatur ſub margine reticuli ab araneo Labyrinthico ſive ſecundo Retiariorum tertii Ge-

Gillrare-flockens tredje Slag, ſpunnit åt ſig, Pl. 5. Tab. 2. Jag födde hånna ſedermera länge, men fant hånna ej ſpinna något; dock tog hon flugorna i flykten ſnålt, på ſamma ſätt, ſom de andra i denna Flocken.

Ögonens ſtorlek teknas med puncterne fram för Spindelen.

Fötterna, ljus-bruna, ſtarkt ludna, och med några pinnar upblandade.

Bröstet, ludet, ljus-brunt och litet rödligt, rhombiſkt, med en ſtark kupighet eller ås uppåt, och två ſvartaktiga bågar på ömſa ſidor.

Bålen, oval, ljus-brun, något rödlig, luden ſom ett ſammet; med många ſvarta vågor tvärs öfver teknad, ſom ritningen utviſar; fram mot bröſtet, midt öfver fäſtet, med ett romerſkt V, hvilket har ſtark ſvårta, ſamt en lyſna midt uti.

Armarne, ljus-bruna, ludna.

Til-

Generis contexti. Diu illam poſtea nutrivi, nunquam vero nentem vidi, ſed muſcas ſub volatu commode capientem, ad modum ceterorum araneorum, qui ad hanc claſſem ſpectant.

Oculorum magnitudinem oſtendunt puncta ante araneum.

Pedes, ſuffuſculi, multum piloſi, aliquantulum aculeati.

Pectus, piloſum, ſuffuſculum, parum ſubrubens, ad formam rhombi, ſupra in acumen deſinit, binis arcubus utrinque nigricantibus.

Alvus, ovata, ſuffuſcula, ſubrubra, ſericata, multis undis nigris, prout figura habet, transverſis, & pectus verſus ſupra medium juncturæ, latinorum V atro, intrinſecus paulum lucido, ſignatur.

Brachia, ſuffuſcula, piloſa.

Tilhållarena, rått ſtarka, lodrått ſtåldta, på öfra hålften ljus-bruna, och på den undra ſvarta, ſtarkt ludne, och med ſvarta klor våpnade.

Spec. 4. *LIGNARIUS.*

Hela Junii månad fins denne Spindel-art (Pl. 4. Tab. 4.) måſt och båſt i barrſkog, bland tort ſtök, och på gårdes-gårdarne. Den år öfveralt luden och ſom en ſkåck papplader.

Ögonen, alla ſvarta, och hafva ſamma ſtorlek imellan ſig, ſom puncterne fram för Spindelen.

Föttren, utom håren, åfven med ſvarta pinnar rikeligen förſedde.

Bröstet, åggformigt, litet platt; med en liten lysna längs efter.

Bålen, aflång åggform; med en dylik lysna längs efter.

Armarne, förſta ledet, närmſt bröſtet år med hvita hår och ſvarta pinnar tåkt; det andra ledet år, på den hålften närmaſt

---

Retinacula, firmiora, perpendicularia, multum piloſa, unguli ſubnigris in extremitatibus armata, & quoad ſuperius dimidium ſuffuſcula, inferiori nigrant.

Spec. 4. *LIGNARIUS.*

Hæc ſpecies, Pl. 4. Tab. 4. per totum Junium, in ſylvis plerumque cæduis, inter ſarmenta, ac in ſepibus, facilima inventu, omnino piloſa eſt & variegata.

Oculi, ſinguli nigrant, & puncta magnitudine æquant ante araneum viſibilia.

Pedes, pilis & aculeis nigris abundant.

Pectus, ovatum, leviter planum, tenui ad longitudinem facula perducitur.

Alvus, ad formam ovi oblongi, ſimili notatur facula in longum producta.

Brachiorum, primi articuli, pectori proximi, pilis albis & nigris aculeis teguntur; ſequentium dimidia pectori proxima imitantur primos, mem-

maſt bröſtet, förſta ledet likt; men på hålſten näſt aflelſe-lemmen, af ſvarta hår och pinnar ludne. Hanans aflelſe-lemm (Fig. 2.) är utan pinnar; men af ſvarta hår ſtarkt luden. Honans armar ludne och långrunde.

Tilhållarena, tillika med klorne, ſvarta; men med hvita hår ymnigt närmſt ögonen ſirade.

Aggen voro 70 a 80 förvarade i en ſalt- eller ſjö-grön platt påſa; de voro ej vid hvarannan ſammankliſtrade, utan ſom pärlſand af mer eller mindre flöda kanter knaglote, ſamt hade en gul färg til rödt. Förſt i Julii voro ungarne klåkte.

Spec. 5. *MONTICOLA.*

Midt i Junii ſåg jag deſſas parnings-ſått (Pl. 4. Tab. 5.) uppå en ſtor brant ſten i ſol-baddet, hvaråſt flera redan voro i fult göromål. Efter åtſkilliga ſtarka hopp, ſom Hanen och Honan göra mot hvarandra, märka de ſtraxt någon kårlek eller åträ til närmare förtrolighet, hvarföre hoppen ſnart mycket min-

---

membro vero genitali vicina nigris pilis & aculeis rigent. Membrum maris genitale (vid. Fig. 2.) caret aculeis, verum pilis nigris crasſis opacatur. Fœminarum brachia piloſa ſunt & teretiuſcula.

Retinacula, una cum ungulis nigra, pilis albis proxime oculos abundant.

Ova quæ 70 vel 80 numerantur, non conglutinata, ſed ſeparata, ut ſabulum magis minusque obtuſe angulata, atque ex luteo rubeſcentia, in folliculo plano ſubviridi conſervantur. Primis Julii excluduntur pulli.

Spec. 5. *MONTICOLA.*

Circa medium Junii videbam horum. (Pl. 4. Tab. 5.) coëundi modum ſuper ſaxo prærupto ſolibus expoſito, ubi plures in ferventi actu occupati erant. Mas & fœmina, variis concitis ſaltibus invicem datis, mox amorem ſive deſiderium amicioris colludii ſentiunt, & eapropter in ſaliendo

minſkas, då Honan efter några få och låga motſprång, vänder åter, och Hanan, ſom hoppat högre, år ſom en blixt öfver hånna. Deras ſtållning år då ſkaffötes; Hanan makar ſig med det ſamma litet på ſned öfver Honan, och med ſin ena arm vänder Honans bål litet på ſned, ſamt med aflelſe-lemmen på den andra armen varliga och haſtigt omfattar Honans lilla utſtukne tub eller mårket; hvilket han flitigt gör, ån med den ena armens aflelſe-lem, ån med den andras. Skilsmåſſan ſker med ett haſtigt ſprång ifrån hvarandra. Denna Spindel-art år af mindre ſtorlek.

Ögonen, ſtåldte ſom puncterne fram för Spindelen.

Föttren, bleka; med ſvarta flåckar, ſamt ojåmnt långa hår, borſt och ſvarta pinnar.

Bröstet, aflångt, platt, lådet, ſmalare fram ån bakåt, ſvart; med en blek linia midt utåt hela bröſtet och något ner på bålen, ſamt en hvit karm på ömſa ſidor nårmſt föttren, teknadt.

Bå-

---

multo tardiores fiunt, dum ille quam citisſime inſilit in illam, poſt aliquot leviores ſaltus contra factos ſe ſubmittentem. Mas, poſtquam uno brachiorum alvum fœminæ parum oblique ad ſe adclinavit, illi tum ſitu præpoſtero leviterque obliquato incubat, & membro alterius brachii genitali tubam fœminæ prominentem, ſive membrum genitale modeſte adtrectat, quod ſedulo nunc unius brachii nunc alterius membro aſſidue continuat, donec & mas & fœmina celerrime diſſiliant. Hæc ſpecies ex parvis eſt.

Oculi ſiti quemadmodum puncta ante araneum.

Pedes, ſubalbidi, nigris maculis, pilis inæqualiter longis, & aculeis nigris.

Pectus, oblongum planum, piloſum, tenuius anteriora verſus, nigrum, ſubalbida lineola per medium pectoris in alvum quadantenus deducta, albaque fimbria proxime pedes utrinque, inſignitur.

Al-

Bålen, luden, ljus-brun ofvan, ljus-grå inunder. Hanans nåſtan rund, eller af trubbig ägg-form, och litet mindre ån bröſtet, ſamt litet vågig eller vattrad.

Armarne på Hanan, ſåſom Fig. 2. föreſtåller; då de litet kramas under microſcopet, ſynas de tvånne på inra ſidan teknade ſmå utſkåtten, af hvilka det främſta år nog rödt på den innerſta delen. Honans armar lång-runda; bägges ljus-bruna, med långa hår, borſt och pinnar.

Tilhållarena, ljus-bruna, ludna, lodråtta, med ſvarta klor i åndarna.

Spec. 6. PULVERULENTUS.

Midt i Junii fants denne Spindel-arten, hålſt på upptorkade gråslöſa ſtållen. Pl. 4. Tab. 6. Jag låg dem icke paras; men ſom bägge könen lupo yrt tilſammans om hvarannan, håller jag dem tils vidare för makar; deſſe voro litet ſtörre ån de föreſkrefne.

Ögonen hafva ſamma indelning ſom de föreſkrefne.

Fôt-

Alvus, piloſa, ſupra ſuffuſcula, ſubter favillacea. Maris fere rotunda, vel ad formam ovi obtuſi, & pectore paulo minor. Fœminæ ſimilis ovo oblongo, major pectore, leviterque undulata.

Brachiorum, maris extremitates Fig. 2. Dum ſub microſcopio leviter comprimuntur, adparent binæ illæ minuſculæ prominentiæ interiori latere delineatæ, quarum anterior intrinſecus rubet. Fœminæ brachia teretiuſcula: Utriusque ſuffuſcula, pilis longiuſculis, ſetis & aculeis.

Retinacula, ſuffuſcula, piloſa, perpendicularia, in nigras ungulas definunt.

Spec. 6. PULVERULENTUS.

Hi aridis medio Junii crebriores ſeſe offerunt. Pl. 4. Tab. 6. Coëuntes non videbam. Sed quia ambo ſexus una laſcivi ſaliebant, illos interea pro paribus habeo. Hæc ſpecies nuper deſcripta paulo major.

Oculi, poſiti itidem ut in præcedentibus.

Fötterna, med hår, borſt och pinnar.

Bröstet, ſvart, ägg-formigt, framåt ſmalt och kölaktigt, bakåt bredt och platt. Hanans med ſmått fjun dår och hvar nog tunt beſtrödt; Honans bröſt var nåſtan hölgdt af ljusbrunt fjun. Bägge hade en matt lyſna mot bålen.

Bålen, ägg-formig, ſvart, ſom ett ſammet luden: Hanans Fig. I. och Honans Fig. 2. ſins imellan något ſkiljaktige; hvilket ſes af ritningarne.

Armarne, förſedde på Hanan med ſådana afielſe-lemmar, ſom fig. 3. utviſar; Honans långrunda. Bägges af ojåmnt långa hår ludne.

Tilhållarena, ſvarta, litet ludna, lodråtta.

Spec. 7. PALUDICOLA.

Redan midt i Junii buro denna artens Honor (Pl. 4. Tab. 7.) ſina ägg-påſſar under ſig. De viſtas gårna på ſura jord-fläckar, ſå väl ſom vid vattubråddarne.

Ögo-

Pedes, piloſi, ſetoſi, aculeati.

Pectus, nigrum, ovatum, anteriora verſus gracile & carinatum; poſteriora latum & planum. Maris tenui lanugine intercile rarius ſparſum; Fœminæ ſuffuſcula protenus obductum: Utriusque alvum verſus notabile facula minus lucida.

Alvus, ovata, nigra, ſericata; Maris Fig. I. & Fœminæ Fig. 2. differunt inter ſe aliquantum, ſicut figuræ oſtendunt.

Brachia, maris genitalibus inſtructa membris, ad Fig. 3. Fœminæ brachia teretiuſcula: Utriusque pilis diſſimili longitudine veſtita.

Retinacula, nigra, leviter piloſa, perpendicularia,

Spec. 7. PALUDICOLA.

Medio Junio geſtabant fœminæ. Pl. 4 Tab. 7. folliculos ſuos ſub alvis. Ceteroquin libenter verſantur in udis locis & ad ripas aquarum.

Ocu-

Ögonen hafva ſamma indelning på denne, ſom de två fö-refkréfne.

Fôttren, med hår, borſt och pinnar ymnigt fôrſedde.

Brôstet, ſvart, ägg-formigt, platt, framåt ſmalt och kôl-aktigt, bakåt bredt och platt, ſamt ômnigt med ſvarta hår beſtrôdt.

Bålen, ägg-formig, ſvart, ſtarkt luden. På hanarne ſyntes en liten ljus-brun lyſna, fram mot brôſtet; men på minſta delen af honorne kunde den ſkönjas.

Armarne på hanan hafva fyra eller fem pinnar, och ſådane knappar ſom fig. 2. utviſar. Honans armar åro långrunde, ludne och utan pinnar.

Tilhållarena, ſvarta, ludna, lodrâtta.

Ägg-påſſarne, runda, men platta, bleka ofvan på, och ſvartaktiga inunder. En ljus rand eller ſôm omringade ôfra brâdden. C. L. Fau. Suec. 1219.

Spec.

Oculorum eadem ſeries ac ſuperioribus eſt.

Pedes, pilis, ſetis & aculeis pleni.

Pectus, nigrum, ovatum, planum: anterius gracile & carinatum; poſterius latum & planum, piliſque nigris abundans.

Alvus, ovata, nigra, multum piloſa. Facula ſuffuſcula, quæ marium pectora verſus exſtabat, in paucis fœminis poterat cerni.

Brachia maris gaudent quatuor aut quinque aculeis, & ejusmodi membris genitalibus, cujusmodi exhibet Fig 2. Fœminæ brachia teretiuſcula, piloſa, aculeis carent.

Retinacula piloſa ac perpendicularia, nigrant.

Ovorum folliculi, orbici planeſcunt, ſupraque ſubalbicantes, ſubter nigricant. Quin lineola ſive ſutura lucida ſuperius marginati ſunt. C. L. Fau. Suec. 1219.

Spec.

Spec: 8. *AMENTATUS.*

Midt i Junii, fants jämväl denne arten (Pl. 4. Tab. 8.) men på upptorkade och gräs-lösa ställen. Mot slutet af månaden, hade alla honorne lågg-påsar under sig.

Ögonen och Fötterna på desse åro aldeles lika med de två föreskrefne arternes.

Bröstet; nästan svart, ägg-formigt, smalt framåt och litet kölaktigt, bredt bakåt och litet plattaktigt; med en brunaktig lysna, som ett band, midt utåt, hvilken närmast bålen blef litet klarare. Eljest med mycket tunt och föga synbart fjun fläcktals beströdt.

Bålen, ägg-formig, svartaktig, jämnt luden: är på hanarne teknad med en liten smal ljus-brun lysna midt utåt; men ej på honorna, hvilka åro märkte med en liten hvitaktig hårtifs på svart botten närmst bröstet.

Armarne, ludne.

Tilhållarena mörka och lodrätt ståldta.

Äg-

Spec. 8. *AMENTATUS.*

Exacto Junii medio, hæc quoque species (Pl 4. Tab. 8.) obvia erat, sed in aridis gramine cassis. Fine vero mensis ingruente, folliculos sub se ferebant singulæ fœminæ.

Oculi ac Pedes horum, duarum nuperrime descriptarum specierum omnino æquant.

Pectus, nigricans, ovatum, anteriora versus gracile leviterque carinatum, in posterioribus latum quadantenus planescit. Facula instar ligamenti in medio suffuscula, alvum proxime paulo magis lucet, Pectus alioqui lanugine minus adspicua rare & acervatim spargitur.

Alvus, ovata, nigricans, omnino pilosa: media marium facula tenui, suffuscula, perducitur; non vero fœminarum, quæ proxime pectus, albicanti pilorum fasciculo in nigra basella, distingvitur.

Brachia, pilosa.

Retinacula furva & perpendicularia.

Ovo-

Ägg-påſſarne, mörka under och bleka öfvanpå, runda men platta. Då honorna råkade, at af våda, i trångſel, ſlita ägg-påſen lös ifrån ſig, ſkydde de föga någon fara, utan ſökte den ſtraxt upp, buro honom ett litet ſtycke med ſig, och ſatte ſig i ſäkerhet, då de på ett behändigt ſätt, ſedan de krökt bålen litet fram under bröſtet, fäſte ſin ägg-påſa ſå faſt, ſom han ſetat förut, hvarefter de med ſkyndſamhet ſökte at fortſätta flykten.

Spec: 9. *TRABALIS.*

Vid ſlutet af Maji, fångades denna Spindelen, Pl. 4. Tab. 9. på gråsmark. Den är ibland de ſtörre af detta Slägtet.

Ögonen, uti den vanliga ſtällningen, och ſvarta.

Föttren öfveralt ludne; med många grofva hår och pinnar.

Bröstet, ſtarkt ludet, aflång-äggform, ſvartaktigt; med ett

Ovorum facculi ſubter tenebricoſi, ſupra ſubalbidi, orbici planeſcunt. Quando fœminæ, in anguſtias imprudenter incidentes, folliculum aliquem a ſe avulſum comperiunt, vix ullum diſcrimen formidant, ſed e veſtigio amiſſum requirunt, & inventum ſecum deportant in ſeceſſum brevi intervallo proximum, ubi alvo ſubteriori pectoris lateri paululum adclinatæ, tuto atque commode, folliculum, æque arcte, ut prius adhæſit, rurſus coaptant; quo facto, meditatam annituntur fugam.

Spec. 9. *TRABALIS.*

Circa finem Maji hic (Pl. 4. Tab. 9.) in campo graminoſo capiebatur aranеus, majoribus hujus generis adnumerandus.

Oculi, ordinarii nigrant.

Pedes, omnino piloſi; multis craſſis pilis & aculeis.

Pectus, admodum piloſum, ad formam ovi oblongi, nigricans, ligamento

ett ljusbrunt band, eller bred linia ſom en bjälke, långs efter; närmſt fôttren en karm af ſamma fârg.

BÅLEN, ägg-formig, ſtarkt luden, nåſtan ljusbrun; men vid bröſtets fåſte teknad af ett ſvart romerſkt V, med en ſpetſig oval, och ljus-brun rand inuti, hvars yttre hålft mot bakåndan aldeles fôrſvann.

ARMARNE, ludne och ljus-bruna.

TILHÅLLARENA, ludna och litet ljus-bruna.

Pl. 4. Tab. 10. fôreſtäller en annan art. Om denna år en blott fôrändring från den fôrra, eller vårkeliga utgôr en ſärſkild art, kan jag icke ſåga, emedan jag ej funnit mer ån en af hvardera; den fôrra den 25. Maji, den ſenare den 15. Junii. Denna år den fôrra til alla delar aldeles lik; undantagno, at fôttren på denna åro litet båltiga. Det ljusbruna bandet på bröſtet råcker ej fram, utan ongefår ôfver två tredjedelar, til bålen, hvaråſt ſynes en tydelig ljus-brun oval fläck, ſom år ſpetſig mot bägge åndar.

Spec.

ſuffuſculo, ſive linea lata, velut trabecula ad longitudinem, pectoris vero proxime, fimbria ejusdem coloris, notatur.

ALVUS, ovata, valde piloſa, fere ſuffuſcula; aſt circa juncturam pectoris, nigra litera romanorum V, linea triquetra ſuffuſcula intrinſecus ſignata, & anum verſus omnino inadſpicua, notabilis.

BRACHIA, piloſa & ſuffuſcula.

RETINACULA, ſuffuſcula & paulum piloſa.

Pl. 4. Tab. 10. aliam ſpeciem proponit, quæ utrum a nuper deſcripta variet, aut diſtinctam conſtituat ſpeciem, non dicere poſſum Unicum ex utraque ſpecie araneum, priorem nimirum d 25. Maji, poſteriorem d. 15. Junii, ſaltem reperiebam. Hic illi omnibus partibus ſimilis erat exceptis pedibus, qui huic falcia parum cingebantur. Ligamentum pectoris ſuffuſculum in tertia ejus parte alvo proxima ſubſiſtebat. Macula ovata ſuffuſcula utraque extremitate acuminata in alvo adſpicua.

Spec.

Spec. 10. *CUNEATUS.*

Fan's, vid ſlutet af Maji, bland gråſet. Pl. 4. Tab. 11.

Ögonen, efter vanligheten.

Fôttren, af hår och borſtar ludne; med en eller annan pinne.

Brôstet, åggformigt, mörkt; med en blek, bred, luden linia eller band midt utåt åſen, ſamt åtſkilliga längre hår, ſom alla vände ſina ſpetſar fram mot ögonen; på ſidorne närmſt fôttren likaledes med en blek karm eller rand.

Bålen, ågg-formig, blek och tåmeliga jåmnt luden, utmårkes igenom en ſvart kil längs efter, med hvit karm, väl från alla andra. Kilen var tjockare framåt och ſpetſigare mot bakåndan. På bålens öfra kant, dår den fåſtes med brôſtet, ſatt en tåfs af långa hår, hvilken ſåg ut ſom ett V. Sjelfva V beſtod af ſvarta hår, hvilka innanföre voro hvita.

Ar-

Spec. 10. *CUNEATUS.*

Sub finem Maji repertus in gramine. Pl. 4. Tab. 11.

Oculi ordinarii.

Pedes, piloſi, ſetoſi, uno alterove aculeo.

Pectus, ovatum, furvum, ligamento ſive lineola ſubalbida, lata & piloſa, variis longiuſculis pilis ad oculos ſe convertentibus, adſperſa, ſuper medium acumen notum, fimbria ſive lineola ſubalbida, lateribus proxime pedes marginatur.

Alvus ovata, æqualiter ſatis piloſa, nigro ad longitudinem, cuneo, alba fimbria circumducto, a ceteris optime diſcernitur. Cuneus ad anteriora obtuſus, anum verſus acuminatur. Similitudinem literæ V productorum refert pilorum faſciculus, in ſuperiori latere, ubi pectori jungitur alvus. Ipſum V nigris pilis intrinſecus albentibus componitur.

Armarne, af ojämnt långa hår och några borſtar ludne.
Tilhållarena, armarne lika.

Spec. 11. *UNDATUS.*

Förſt i Auguſti fants en bland kårt gräs; Pl. 5. Tab. 1.
Ogonen, af vanlig ſtållning; med ymnigt hår i kring.
Föttren, ymnigt med hår och pinnar förſedde.
Bröstet, trubbigt, åggformigt, mörkbrunt, platt, ſom ett ſammet ludet, med ljus-bruna hår i kring ögonen, och en rand af orenthvitt på ömſe ſidor, ofvan föttren.
Bålen, ägg-formig, ljus-brun, ſom ſammet luden, med en orent-hvit våg å ömſa ſidor omgifven.
Armarne, af hår och pinnar ludne.
Tilhållarena, rått ſmå och ludna.

Spec. 12. *NIVALIS.*

Midt i Septemb. fants en hane (Pl. 5. Tab. 3.); och ſom jag ännu icke ſett någon hona i det Slågtet, hvilken kan paſſa åt

---

Brachia, pilis inæqualiter longis, & aculeis aliquot.
Retinacula, brachiis ſimilia.

Spec. 11. *UNDATUS.*

Calendis Auguſti in humili gramine unus offendebatur, Pl. 5. Tab. 1.
Oculi, ordinarii, pilis large cincti.
Pedes, admodum piloſi & aculeati.
Pectus, obtuſum, ovatum, ſuffuſculum, planum, ſericatum; pilis circum oculos ſubnigris, & lineola ſupra pedes utrinque ſemicana.
Alvus, ovata, ſuffuſcula, ſericata; unda ſemicana latera cingente.
Brachia, piloſa & acuminata.
Retinacula, minuſcula & piloſa.

Spec. 12. *NIVALIS.*

Mas ad medium Septemb. reperiebatur Pl. 5. Tab. 3. & quia nullam hujus

åt honom; få tviſlar jag ej, det han ju förtjenar ſin egen numer.

Ögonen, hos denne, ſom de förra.

Föttren, ſammaledes, och ludne.

Bröstet, rhombiſkt, kupigt; med en bred hvit ås, och därpå två ſvarta puncter, fram mot ögonen; ſvart på ſidorne, med en orent-hvit rand närmſt föttren.

Bålen, långlig, äggformig, luden, til en god del hvit ofvanpå; med två ſvarta puncter närmſt bröſtet: ſvartaktig på ſidorne, och orent-hvit längre under.

Jag födde honom i några dagar, och, vid deſs matning, förgat, at genaſt tilſluta öpningen på deſs hårbärge; hvarföre han tog tiden i akt och rymde, ſå at *Armarne* och *Tilhållarena* denna gången icke kunna beſkrifvas.

Spec.

---

jus generis Fœminam illi reſpondentem hactenus vidi, non dubito, quin ſub proprio numero notari mereat.

Oculi ſervant ordinem.

Pedes piloſi, legitimi.

Pectus, ad figuram rhombi, eminens, albo lato acumine, binis nigris punctulis frontem verſus ſignato, nigrisque lateribus, lincola proxime pedes ſemicana notatis, conſpicuum.

Alvus, longiuſcula, ovata, piloſa, ſupra ad magnam partem alba, duobus punctulis nigris proxime pectus diſtincta, ſubtus vero ſemicana, utroque latere nigricat.

Alui hunc araneum aliquamdiu, usquedum per manſionis aperturam, quam ſemel poſt cibationem ſtatim occludere oblitus eram, evaderet; unde *Brachia* & *Retinacula* hac occaſione delineari non poſſunt.

Spec. 13. *PIRATICUS.*

Den 10. Junii, fants en enda hane (Pl. 5. Tab. 4.) på vatten löpande, uti små vikar imellan vaſſen och ſtranden. Jag ſåg åtſkilliga, ſom helt ſnålt fångade ſig rof, men fick allenaſt en med mycken möda faſt. Jag ſökte denna arten ſedermera många gånger, på detta och alla dylika ſtållen håromkring; men fåfångt. Antingen mycken blåſt och något rågn, eller deras tid at ej mera finnas, varit orſaken dårtil, kan jag icke ſåga.

Ögonen följa den antagne ordningen.

Föttren, af hår och borſtar ſtarkt ludne; med pinnar dår och hvar.

Bröstet, nåſtan rhombiſkt, nog tvårt på bågge åndar, kupigt; med en ſmal ljusbrun lysna midt utåt, ſom ſederniera föll i ſtarkt mörk-brunt, och ſiſt i ſvart, ſamt en klar hvit karm närmſt föttren, eljeſt öfveralt med långa och mörka hår ſtarkt luden.

Bå-

Spec. 13. *PIRATICUS.*

Die 10. Junii unicum in aquas ſinuum juncos litusque interjacentium excurrentem marem (Pl. 5. Tab. 4.) inter plures prædam ſtudioſe lectantes, multa cum difficultate capiebam. Hujus ſpeciei araneos eodem loco pluribusque ſimilibus poſtea multoties quæſivi ſed incaſſum. Utrum tempeſtas ventoſa aut aliquantum pluvioſa, vel etiam tempus obveniendi præterlapſum, abſentiam illos juſſerit, non dixero.

Oculi ordinem ſequuntur.

Pedes, admodum piloſi, ſeroſi, & ſparſim aculeati.

Pectus, propemodum ad formam rhombi, in extremitatibus præruptum, acuminatum; facula tenui ſupra medium ſuffuſcula, inde vero in acutum ſubnigrum & poſt in atrum abeunti, alboque lucido margine proxime pedes, notabile, pilis alioquin longiuſculis & furvis, ſcatet.

Al-

Bålen, åggformig, mörkbrun, af långa hår ſtarkt tåkt; med en klar hvit karm på ömſa ſidor, och ſex hvita prickar i två linier ofvanpå.

Armarne, med tåta och långa hår.

Tilhållarena, ludne.

Spec. 14. *PISCATORIUS.*

Den 10. Junii fants denne (Pl. 5. Tab. 5.) på vattnet löpande, ej långt från ſtranden, tilſammans med föreſkrefne.

Ögonen på denne ſom de föreſkrefne.

Fötterna, af ojämnt långa hår ſtarkt ludne.

Bröſtet, näſtan rundt, eller trubbig ägg-form, mycket nedtryckt eller platt, näſtan ſvart; med en orent-hvit karm närmſt benen.

Bålen, trubbig ägg-form, ſvart och ſtarkt luden.

Armarne, och Tilhållarena, ludna.

Spec.

Alvus, ovata, ſubnigra, pilis longiuſculis, candida utrinque fimbria, punctisque ſex duplici ſerie ſupra albentibus.

Brachia pilis longiuſculis, denſis.

Retinacula, piloſa.

Spec. 14. *PISCATORIUS.*

Eodem die, una cum nuper deſcripto videbatur etiam hic (Pl. 5. Tab. 5.) in aquas excurrere non procul litore.

Oculi, ſuperiorum ſimiles.

Pedes, pilis denſis, inæqualiter longis.

Pectus, fere rotundum, ſive ad formam ovi obtuſi, valde depreſſum ſeu planum, pene nigrum, fimbria proxime pedes ſemicana marginatum.

Alvus, ad figuram ovi obtuſi, nigra, multum piloſa.

Brachia, & Retinacula. piloſa.

Spec.

Spec. 15. *FUMIGATUS.*

Fants (Pl. 5. Tab. 6.) midt i Maji, bland gråſet.

Ögonen: de fyra nederſta nog ſmå, fyra öfverſta nog ſtora, ſom puncterne fram för Spindelen utviſa.

Föttren, rika på hår, borſt och pinnar.

Bröstet, ägg-formigt, ludet, ſotigt; med ljuſt iſprängdt, ſåſom i en linia längs efter bröſtet.

Bålen, trubbig ägg-form, ſotig, med ljusbruna vågar tvärt öfver; närmſt bröſtet bekfvart, med två ſmå hvita hår-täffar på, hvilka lyſte ſom två puncter; öfveralt luden, med beſynnerliga långa hår där och hvar.

Armarne, ſåſom ock Tilhållarena, ludne.

Spec. 16. *PULLATUS.*

Midt i Maji funnen bland kårt gräs. Pl. 5. Tab. 7.

Ögonen, nog ſvarta och glittrande.

Föttren, brunaktiga, ymnogt med ojämnt långa hår.

Brö-

Spec. 15. *FUMIGATUS.*

Inter gramina medio Maji repertus. Pl. 5. Tab. 6.

Oculi, quatuor intermedii minuſculi, ſupremi quatuor majuſculi, ſicut puncta ante araneum.

Pedes, valde piloſi, ſetoſi & aculeati.

Pectus, ovatum, piloſum, fumigatum, alboque interſtinctum, ſerie ad longitudinem continua.

Alvus, obtuſa, ovata, fumigata, undis transverſis ſuffuſculis; proxime pectus nigra, binis albis pilorum faſciculis, punctula duo lucida ſuper ſe habentibus; penitus piloſa, ſparſim pilis egregie longis.

Brachia piloſa, æque ac Retinacula.

Spec. 16. *PULLATUS.*

Sub medium Maji in humili offenſus gramine. Pl. 5. Tab. 7.

Oculi, minuſculi, rutili.

Pedes ſuffuſculi, pilorum inæqualiter longorum pleni.

Pe-

Bröstet, trubbig ägg-form, svart, med kårta täta och glänsande hår.

Bålen, trubbig ägg-form, beksvart, af kårta och glänsande hår som ett sammet luden, med många och fördeles långa hår, som sticka sig tätt ut öfveralt. Den undra sidan är blek-brun.

Armarne, ljus-bruna, med ojämnt långa hår.

Tilhållarena, ljus-bruna, fjuniga.

Spec. 17. *PLANTARIUS.*

Midt i Septemb. funnos två Honor uppe i trån. Pl. 5. Tab. 8.

Ögonen, glänsande, kirsbärs-bruna.

Föttren, fjögröna, af litet svart fläckvis smuddrade; med ojämnt långa hår, börst och pinnar.

Bröstet, ymnigt ludet, nästan rhombiskt, litet kullrigt, svartaktigt midt utåt, men mer grönt närmst föttren.

Bå-

Pectus, figuræ ovi obtusi, nigrum, pilis brevibus, densis, nitidis.

Alvus, ejusdem figuræ; nigra, pilis brevibus & nitidis ut sericum opacata; multis pilis præter ceteros quoquoversum prominentibus; subter suffuscula.

Brachia suffuscula, pilis inæqualiter longis.

Retinacula, suffuscula, lanuginosa.

Spec. 17. *PLANTARIUS.*

Circa medium Septembris duæ in arbusculis fœminæ simul prehendebantur. Pl. 5. Tab. 8.

Oculi, nitidi, cerasini.

Pedes, virides, maculis nigricantibus, pilis dissimiliter longis, setis & aculeis.

Pectus, maxime pilosum, fere ad formam rhombi, leviter orbicum, supra medium nigricans, secus latera vero & proxime pedes ad viridinem declinans.

Bålen, aflång, ſaltgrön, ſvart-ſmuddrig, ſom ett ſammet luden, med tjugo fyra hvita prickar på öfra ſidan i fyra linier indelte, af hvilka de två ytterſta linierne råkte öfver hela bålen, och hade hvardera åtta puncter; de öfriga åtta puncterne ſtodo två och två tått tillammans inom de två långa linierne, midt för fjerde, femte, ſjette och ſjunde puncterne, fram ifrån räknade. Under-bålen ſotig, med tre ſmalare och två bredare ſvartaktiga linier ſkiftvis blandade. Närmare mot ſidorne förbyttes alt i otydeliga vågor af ſotigt och orent-hvitt.

Armarne, ſotiga, med ojämnt långa hår, borſt och pinnar.
Tilhållarena, ſvartaktiga.

Spec: 18. *FIMBRIATUS.*

Midt i Maji fångades en enda Hane (Pl. 5. Tab. 9.) hvilken är ſnäll i hoppande ſom en blixt.

Ögonen, ſvarta, ſtåldte ſom puncterne.

Föt-

Alvus, oblonga, ſubviridis, ſericata, ſordida nigredine infecta, & viginti quatuor punctulis albis ſupra quadrifariam diſpoſitis, quorum utraque ſeries extrema, octo punctulorum, totam percurrit; reliqua vero octo punctula ab anterioribus numerata, intra ambas lineas, longiuſculas, ex adverſus quartum, quintum, ſextum & ſeptimum punctula, ſingula bina junctim ſtant. Pars alvi ſubterior fumigata, tribus tenuioribus, & duabus latioribus, lineolis, ſitu alternato nigricantibus adſperſa; undis fuligineis, & lemicanis minus adſpicuis utrinqueſecus coloratur.

Brachia fumigata; pilis diſſimilis longitudinis, ſetis & aculeis.
Retinacula nigricantia.

Spec. 18. *FIMBRIATUS.*

Mas unicus (Pl 5. Tab. 9.) medio Maji capiebatur, ſaltu fulmini æmulus.
Oculi, ordinarii, nigri.

Pe-

FÖTTREN, på denne afvika från de i början för detta Slågtet utſatte kånne-teknen. Ordningen på dennes fötter år 4. 2. 1. och 3. efter annan kårtare. Imellan den förſta och tredje foten år föga ſkilnad på långden. Förſta, andra och tredje fotparen, hafva alla på ſina två ytterſta leder, bara hår; på tredje ledet från åndan, hår och borſtar; men på det femte ledet från åndan eller låret, utom hår och borſtar, åfven tre ſtora pinnar, två på öfra, en på undra ſidan. Det fjerde fotparet har både hår, borſt och pinnar på alla lederne, ſå når ſom det ſiſta, hvilket allenaſt år ludet.

BRÖSTET, nåſtan rhombiſkt, platt, mörkbrunt, med en hvit karm närmſt föttren, af ganſka fint fjun ludet, jåmte åtſkilliga ſtora hår mot ögonen, de dår peka framåt ſom horn.

BÅLEN, långlig, ågg-formig, mörkbrun, med tåta och mycket jåmna hår, och hvit karm på ömſa ſidor, ſamt en liten tofs af borſt eller grofva hår närmſt bröſtet.

AR-

PEDES, variant a characteribus huic Generi in initio adſignatis. Eo ordine diſpoſiti ſunt, ut quarti, ſecundi, primi & tertii brevitate ſe excipiant. Primi & tertii longitudine vix differunt. Primi ſecundi & tertii pedes, duobus extremis articulis ſaltem piloſi; tertio ab extremitate articulo, piloſi & ſetoſi; quinto vero, ſive femore, non ſolum piloſi & ſetoſi, ſed tribus quoque aculeis, majuſculis, duobus ſuperiori, unoque inferiori latere, inſtructi. Quartorum ſinguli articuli piloſi, ſetoſi & aculeati, exceptis extremis, qui pilis ſolum gaudent.

PECTUS, fere ad formam rhombi, planum ſubnigrum; albo proxime pedes margine, molli admodum lanugine, pilis variis longiuſculis oculos verſus, ut cornua prominentibus.

ALVUS, longiuſcula, ovata, ſubnigra; pilis apprime denſis & æqualibus, albo utrobique margine, & proxime pectus pilorum aſperorum ſeu ſetarum faſciculo.

Armarne, af något ojåmna hår ludne.
Tilhållarena, ſammaledes.

Spec. 19. *MIRABILIS.*

Oagtad all den flit, människan använder på reglors eller ſyſtemers inråttande, til ſitt ſvaga minnes hjälpredor, at fullkomeligen igenkånna och upråkna Skaparens otaliga vårk; ſå kunna de dock ej med den fullkomlighet upråttas, at icke något undantag år nödigt. Vi finna jåmvål dårutinnan Skaparens oåndeliga magt och vishet, hvilken, ånſkönt han all ting gjort, efter ett uti ſitt alvetenhets ljus prôfvadt tal, mått och vigt, eller med ett ord ſagdt, ordning, ſom dock på intet ſått år inſkränkt; ſå blifver den ſamma likafult för oſs, af det genom fallet ådragne mörkret, ſtåndigt obegripelig. Ett tydligt prof dåraf gifver följande Spindel-art, den jag nu vil beſkrifva. Pl. 5. Tab. 10.

De

Brachia & Retinacula, pilis aliquantum inæqualibus.

Spec. 19. *MIRABILIS.*

Quantumvis, fallibili memoriæ ſubſidio, omnem regulis aut ſyſtematibus adornandis curam impendant homines, innumera Creatoris opera perfecte cognituri & recenſituri; ea tamen perfectione conſtrui non poſſunt, quominus exceptione opus ſit. Infinitæ quoque Conditoris & Potentiæ & Sapientiæ convincimur; quæ, licet, pro ſuo omniſcientiæ lumine, ad certum numerum, modum & menſuram, vel ut rem verbo complectar, ordine nullatenus circumſcripto, per illas omnia ſtatuerit, noſtræ tamen rationis captum poſt lapſum occæcatæ perpetuo excedunt. Exemplum nobis evidens hæc araneorum ſuppeditat ſpecies, quam ſequentibus deſcribere volo. Pl. 5. Tab. 10.

Per

De finnas hela Junii månad hållt upp i trån, åro måſt ljusbruna, faſt en eller annan gifves, ſom år nog mörk.

Ögonen ſkilja ſig från Syſtemet dårutinnan, at de bågge ytterſta på främſta raden åro de ſtörſta, och de två medlerſta de minſta. De fyra ſido-ögonen åro föga mindre än de två ſtörſta på främſta raden; hvilket genom ett ögonkaſt på puncterne fram för Spindelen tydeliga inhåmtas.

Föttren, ganſka långa, afvika ockſå ifrån den antagne ordningen, emedan 4. 2. 1. och 3, taga an minſkningen efter hvarandra. Imellan den förſta och andra foten ſtod ſkilnaden med möda at finnas. Alla ledren voro långliga och ſmårta, med ojåmnt långa hår, borſt och pinnar.

Bröstet, ludet, ägg-formigt, nog platt, ljus-brunt mot bråddarne; midt utåt, en mörkning, med en linia igenom af orenthvitt.

Bålen, mycket långlig, äggform, luden, på ſomliga mer ſomliga mindre vattrad, och med en ljus vågig rand på ömſa ſi-

---

Per totum Junium in arboribus crebrius reperiuntur. Plerique ſuffuſculi ſunt, licet pauci dentur multum tenebricoſi.

Oculi ab ordine ita digrediuntur, ut ultimi bini ſeriei primæ maximi ſint, binique intermedii minimi. Quatuor laterales binis primæ ſeriei maximis magnitudine vix cedunt; quod punctula ante araneum picta obiter inſpiciens facile percipiet.

Pedes longiſſimi, ab ordinariis diverſi ſunt, cum 4. 2. 1. & 3. brevitate ſe excipiunt. Inter primos & ſecundos differentia difficulter notabilis. Singuli articuli longiuſculi & graciles; pilis diſſimiliter longis, ſetis & aculeis.

Pectus, piloſum, ovatum, planius, margines verſus ſuffuſculum; medio noctuino lineola ſemicana perducto.

Alvus, longiuſcula, ovata, piloſa, aliis magis, minus aliis undulata; lineola ſinuoſa utrinquelecus lucida. Superior pars tota ſuffuſcula; licet

ſidor ſirad. Hela öfra ſidan brun, åniskönt andra hade mer, andra mindre, hvita och utan ordning ſtrödde helt ſmå prickar, ſamt en ſmal matt lysna närmſt bröſtet. Somliga åro aldeles utan deſſe prickar. Bålens undre ſida teknas med en ljus kil.

Armarne, Hanåns, med aflelſe-lemmarne (ſe Fig. 2.) inom det klotrunda och med två ſpetſar afritade (B och C) förvarade, gömas til ſina angelägnaſte delar i ſkåligheten, och ſå länge gifva armen anſeende af ett påron; men ſedan vidga ſamma delar ſig, af en liten och varſam trykning ifrån armens ytterſta led (A) och gifva ett ſådant utſeende, ſom ritningen föreſtäller. På ytterſta ändan, vid armens andra led, och näſt inunder det, ſom redan är beſkrifvit, ſitter vid (D) en ſtor och grof ſpets, ſom en tupp-ſpärre; midt emot, på andra ſidan, två ganſka ſtora pinnar; men på ledet närmſt bröſtet, två eller tre pinnar. Eljeſt öfveralt af ojämnt långa hår betäkt.

---

cet tenui facula proxime pectus minus lucida, albisque punctulis ſparſim diſſitis, apud alios pluribus, alios vero paucioribus. Nonnullorum punctulis caret. Pars inferior lucido cuneo.

Brachia, maris inſtructa partibus genitalibus (vide Fig. 2.) quæ intra globoſum cumque binis apicibus depictum (B & C) adſervatur, quarumque particulæ maxime neceſſariæ abſcondunt ſe in curvaturam, & tum figuram brachio pyramidalem adſignant; inde vero levi & lento preſſu ab ultimo brachii articulo (A) divaricatæ, ſpeciem referunt, quam pictura ob oculos ponit. In ſecundi brachii articuli extremitate, quæ deſcriptis proxime ſuccedit, magnus adparet craſſusque apex, calci gallinaceæ non abſimilis (D); cui exadverſum, altero latere, bini majuſculi aculei, ſtant, duo, vero aut tres articulo pectori proximo. Pilis alioquin diſſimilis longi-

tåkt. Honans armar lång-runda; med ojåmnt långa hår, borſt och pinnar.

Tilhållarena, med grofva och ojåmnt långa hår.

Denna artens Honor ſkilja ſig åfven ganſka mycket ifrån de öfriga af detta Slågtets Honor dårutinnan, at denna brukar våfva tåta vads-kojor upp i löfrika trån, til hemviſt åt ſig, hvilkas ingång leder under ifrån. De åro ganſka ſkygga och ſnålla at fly, och tyckas kunna göra ſkilnad på luftens ſkakande, eller om qviſten, ſom deras hus år fåſt vid, röres af månniſkohand, då de ſtraxt åro på full flykt, och knapt får man ſe ſkymtet af dem. Innan jag detta märkte, och blef van vid deras ſtora varſamhet, fick jag aldrig håll på någon, men ſedermera fick jag någorlunda fåſte på dem. Sina ägg ſamla de i en orent-hvit, tåt, rund vads-påſa, hvilken år litet ſkrynklig ſom en tobaks-pung, och lå ſtor ſom ringen under Fig. I. Den ſitter intet faſt vid märket, ſom hos de andra Honorne af detta Slågtet, utan år helt lös, och af deſs armar omfamnas och faſthålles in

---

gitudinis totum brachium maris contegitur. Fœminarum brachia teretiuſcula, pilis inæqualiter longis, ſetis & aculeis.

Retinacula, pilis craſſis & diſſimiliter longis.

Hujus ſpeciei fœminæ a ceteris ſui Generis eo quam maxime differunt, quod hæ denſas cellulas ad frondoſarum arborum faſtigia, ut eas habitent, infundibulis ſurſum ferentibus adtexere ſoleant. Timidæ admodum & ad fugam paratiſſimæ, ramorum, ſuper quibus nidulatæ ſunt, motus aëre excitatos diſcernere poſſe videntur ab illis, quos humanæ faciunt manus, dum mox in pedes conjectæ vix quadantenus adſpectui fiunt. Quoad ſummam earum prudentiam neſcivi, ſemper ſubterfugit cujuslibet copia; poſtea vero mihi compoti eſſe quarundam contigit. Ova ſua colligunt in folliculum ſeminanum, ſpiſſum, globoſum, atque ut veſica tabaci, leviter rugoſum, ad magnitudinem annuli (Fig I). Folliculus iſte non membro genitali, prout apud alias hujus generis fœminas, coaptatur; atqui omnino

in til bröſtet. Hon hindras ej däraf, at göra en ſnäll flykt, ty hännes långa ben höjer hänne ſå mycket, ſå ägg-påſſen vid bröſtet ej nåkas eller ſtöter emot det hon ſtår uppå. Lifvet och ägg påſſen åro hänne lika kåra. Under den tiden, hon bär ägg-påſſen, har jag intet märkt, at hon ſköter om någon föda. I påſſarne åro 150 ägg vid päls. Vid ſlutet af Julii kläckas ungarne. Deras bröſt åro nog mörka, med en ljus linia längs utåt. Bålen åfven mörk, med tre ſmå ſmala ljuſa ſtrimor närmſt bröſtet. Föttren bleka, med många ſynbara pinnar. Ungarne ſpringa löſa kring i boet, och fäſta ſig icke på modrens rygg, ſom de andra ungarne i detta Slägtet.

Denne Spindel-art, har jag många gånger ſett, medelſt ſtora och ſnälla hopp fånga flugan i flygten, och i anledning däraf icke trodt, at de ſkulle kunna våfva; men en Hane, ſom på några dagar varit utan mat, ſtälte upp ett nät af egen ſynnerlig ſkapnad. Det hade väl, mot väggarne af deſs härbärge, där och hvar åtſkilliga fäſten, dock alla ſå ſtälte, at nätet fick ett

---

no ſejunctus brachiis araneæ excipitur, & pectori admotus tenetur. Nec propterea impedimento eſt fugam celeranti, quam pedes longiuſculi in tantum attollunt, ut folliculus pectori admotus non obſtaculis ſubſtratis impingatur. Folliculus neceſſarius æque ac vita. Geſtantem folliculum non vidi ſimulque nutrimenta deſiderantem. Singuli plus minus 150 ova folliculi capiunt. Pectora pullorum, qui ſub finem Julii excluduntur, noctuina ſatis, linea lucida ad longitudinem perducuntur. Alvi tenebricoſæ, tribus quoque radiis, parvis, tenuibus, lucent, pectoribus proximis. Pedes ſubalbidi adſpicuis aculeis abundant. Pulli in nidis diſcurrunt, & matrum tergis non adhærent, ut ceteris mos eſt hujus Generis araneorum.

Araneos hujus ſpeciei quam citatisſime & velocisſime adſilientes muſcas ſub volatu capere pluries videns, illos texturam exercere poſſe dubitavi. Verum mas, quem alimento aliquot dies privaveram, in tendendo pe-

ett anſeende nåſtan ſom en ſäck eller kaſſe; med en öpning, ſom var tio gånger långre på vidden, ån på högden. Trådarne ganſka tätt och utan ordning, dock mått lång efter öppningen. Denne kaſſe eller ſäck, ſom ſtod nåſtan horizontelt, dock i fria luften, blef innantil mot botten trångre, tils den omſider ſlutades i ett oredigt traſel. Spindelen viſtades icke i nåtet, utan hållt kring väggarne på hårbårget, och når flugorne ſedermera ſläptes in til honom, tog han dem ſedan ſom förr, ſå väl i flygten, ſom då de faſtnade i nåtet.

6. Cap.

Om HOPPARE-FLOCKENS Andra *Slag, ſom kallas PHALANGIA.*

§. 1.

På det min benågne läſare ej må vara okunnig om, hvarföre jag lämnat Phalangia företrådet, för cancriformes; få lån-

---

peculiaris formæ reticulo compertus eſt. Parietibus loci ſui retiolum quadantenus adfixum erat, ita tamen, ut formam pene ſacculi reticulati videretur indutum, cujus aperturæ ambitus altitudinem decies ſuperabat. Ad longitudinem aperturæ plerumque currebant ſpiſſa admodum & confuſa ſtamina. Sacculus hic reticulatus ſitu propemodum plano aëri oppoſitus, intrinſecus fundum verſus anguſtior erat, donec tandem in tricas deſineret. Araneus qui in retiolo non verſabatur, ſed loci parietes libentiſſime circumibat, intromiſſas muſcas, eadem ac antea capiebat alacritate, tam volitantes quam irretitas.

6 Cap.

De Secundo SALTATORUM Genere, ſive *PHALANGIIS.*

§. 1.

Ne cauſſam ignoret ingenuus Lector, ob quam Phalangia Cancriformi-

länder til underrättelſe, at det ſkett, I:mo efter deſſe åro talrikare, och 2:do mer regelbundne.

§. 2.

Phalangiernes endaſte och ſäkraſte kännetecken blifver deras ögons ſtällning, ſom hos alla, jag hår tils funnit, är paraboliſk. De ſtörſta längſt fram eller midt uti; de mindre dårnäſt; det tredje paret är det minſta, och det fjerde paret, ſom ſitter ytterſt eller längſt tilbaka, är litet mindre än det andra paret; hvilket med puncterne fram för Spindlarne tydeligen förеſtälles.

§. 3.

På föttrens längd kan ingen ſåker ordning gifvas, emedan, om någon ſkulle föreſkrifvas, den ej paſſar ſig åt flera, än hälften, ſom framdeles, ſärſkildt vid hvar och en art kan ſkönjas, och på tabellerne med ſtrek är utmärkt; dår det förſta ſtreket betyder de främſta, och det ſiſta de ytterſta föttrens längd.

§. 4

---

bus antepoſui, ſciat, eo factum eſſe, quod illa ſint I:o numeroſiora, & 2:o regulariora.

§. 2.

Phalangiorum unica & certisſima nota conſiſtit in oculorum ſitu, ſingulis, quos hactenus vidi, parabolico. Maximi anteriores aut intermedii, proxime illis accedunt minores, tertii deinceps minimi, & quarti denique bini, ſive poſtremi, ſecundis paulo minores; quod puncta ante araneos poſita lucidius exhibent.

§. 3.

Pedum longitudo regulariter determinari nequit, cum, ſi quæ præſcribatur, alteri ſaltem parti regula competit, quod infra ex ſingularum deſcriptionibus intelligi poteſt, æque ac tabellarum lineolis, quarum prima primorum pedum, & poſtrema ultimorum, longitudinem deſignat.

§. 4.

§. 4.

Deras bröst åro nog plätta, och hafva den förmågan, som jag ej hos de andre Spindlarne märkt, nämligen, at de kunna med stor vighet vikas rätt mycket åt båda sidor. Spindlarne bruka hälst göra små och kringa hopp, såsom löppor eller gråshoppor. De fläste draga också gärna en ända eller tråd efter sig, den de, med ogemen snällhet, kunna fästa när och hvar de vilja, samt förlånga och draga in igen, om dem så lyster.

Spec. 1. *HASTATUS.*

Från medlet af Julii til sent in på höstén, fins denna arten (Pl. 5. Tab. 11.) sittjandes ibland barren på tallarne (C. L. Sp. Pl. 1000: 1.) inom ett ganska segt trasel: i början, at vakta sina ägg, på slutet, at se sina ungar til goda.

Ögonen, bekfvarta; imellan hvilka och Tilhållarena, är en linia af krit-hvita hår.

Fötterna, 4. 1. 2 och 3, efter hvarandra kårtare, mörka, med ljus-bruna fläckar, samt ojämnt långa, hvita, och några mörka, hår. Bröst-

---

§. 4.

Pectora satis plana facultate pollent apud ceteros araneos minime notata: Illa enim ad utrumvis latus commodissime & plurimum adclinari queunt. Hi potissimum aranei leviter solent crebroque salire, veluti pulices & cicadæ. Plerique filum aut stamen post se trahunt, quod, egregia cum celeritate, semper sibi & quoquoversum adfigere, immo producere, vel etiam retrahere, pro voluntate possunt.

Spec. 1. *HASTATUS.*

A medio Julii ad summum autumnum, insidere hi (Pl. 5. Tab. 11.) videntur ramulis pinuum silvestrium (C. L. Sp. Pl. 1000. 1.) intra, tricas perquam contiguas, primum custodientes ova sua, postremo pullis suis prospicientes.

Oculi, nigri; inter quos & retinacula currit lineola pilis cretaceis.

Pedes, 4. 1. 2. & 3. brevitate se excipiunt, noctuini, maculis suffuscis & pilis inæqualiter longis, albis, paucisque furvis.

Brôstet, åggformigt, platt, af ſaltgrôna hår, ſom ett ſammet ludet, och med en lysna närmare mot bålen.

Bålen, långlig ågg-form, något ôfver brôſtet fåſtad vid paſs til fjerdedelen, och likſom af två ſlags hår luden, hvaraf de ſtåckſta ſitta jåmnt och tått ſom ett ſammet, men de långſta något gliſt och utſtickande, likt borſtar. Ôfra ſidan år brunlått, med en gulaktig lysna, långs efter, hvilken liknar ett korsgevår eller bardizan. På yttra breddarne af ôfra ſidan ſynes en flamma af ſamma gulaktiga färg, ſom korsgevåret. Bågge ſidorne gråhyſjote närmſt bakåndan, hvilken år helt ſvart. Undra delen ljus-brun, med en ſvart linia långs efter.

Armarne, ljus-bruna, med ojåmnt långa och hvita hår.

Tilhållarena, ſvarta, lodrätta.

Spec. 2. *MUSCOSUS.*

Fôrſt i Septemb. fants denne mot ett plank. (Pl. 5. Tab. 12.)

Ogo-

Pectus, ovatum, planum, ſubviride, ſericatum, facula alvo propiore.

Alvus, ovo oblongo ſimilis, pectori quarta ejus parte ſuperiori juncta; duplici tecta genere pilorum, quorum breviores juncti & denſi ſunt, ut in ſerico, longiores vero rari aliquantum ad modum ſetarum prominent. Superior pars ſuffuſcula, facula ad longitudinem ſublutea, haſtæ conformi, notabilis, flammula ejusdem coloris, ac haſta, marginatur. Ambo latera cinerea proxime anum nigricantem. Pars ſubterior ſuffuſcula; lineola ad longitudinem nigra

Brachia, ſuffuſcula, pilis albis & disſimiliter longis.

Retinacula, nigra, perpendicularia.

Spec. 2. *MUSCOSUS.*

Sub initium Septemb. repertus juxta ſepimentum. Pl. 5. Tab. 12.

Ocu-

Ögonen hade en glants eller blånad ſom amelerat eller anlupit järn.

Fötterna, tjocka, trubbiga, ludna, pinnuga, och med täta ringar afdelte. 4. 1. 2 och 3 efter annan kårtare.

Bröstet, rhombiſkt, af ojämnt långa hår ſtarkt ludet, ſkymligt, ſom måſſan på gamla plank.

Bålen, långlig ägg-form, luden och ſkymlig likſom bröſtet, med två ſotiga flammor långsefter.

Armarne, ludne; tått med ringar.

Tilhållarena, bekſvarta; med mörkbruna klor.

Spec. 3. *SCENICUS.*

På ſlutet af ſommaren fins denne (Pl. 5. Tab. 13.) ymnigaſt, hålſt på plank. Mot 10 Honor fick jag knapt en Hane. Både Hane och Hona åro hvarandra i alt lika, så når ſom på armarne, ſom göra könets ſkilnad.

Ögonen, kårsbårs-bruna, glänſande.

Föt-

Oculi, glauci nitebant, ut ferrum expolitum.

Pedes, craſſi, breves, piloſi, aculeati, circulis crebris interſecti. 4. 1, 2. & 3 brevitate ſe excipiebant.

Pectus, rhombo ſimile, pilis inæqualis longitudinis, denſis, obtectum, glaucum ut muſcus ſepimentorum invereratus.

Alvus, ovi oblongi conformis, piloſa atque ut pectus glauca, binis ad longitudinem flammulis fuligineis.

Brachia, piloſa, crebris circulis.

Retinacula, nigra, ungulis ſubnigris.

Spec. 3. *SCENICUS.*

Circa finem æſtatis frequentisſima occurrit (Pl. 5. Tab. 13.) ſuper ſepimentis. Decem fœminis obtentis, vix unicum obtinui marem. Mas & fœmina inter ſe omnibus ſimiles exceptis brachiis, quæ ſexus diſtingvunt.

Oculi ceraſini, nitidi.

FÖTTREN, ſtakota, ſtadiga, med tåta och ojämnt långa hår, ſamt hvita och ſvarta ringar: 4. 1. 2 och 3 efter annan kårtare.

BRÖSTET, rhombiſkt, ſvart, glänſande, med långa och tåta hår, ſamt en hvit karm närmſt föttren, utom tre hvita fläckar ofvan, nåſtan i trekant. Hos ſomliga, i ſtället för deſſe fläckar, med en ſtjerna eller två ſmå ſtrek i kors, dock matt och otydligt nog hos de fläſta.

BÅLEN, långrund, ſvart; med ojämnt långa hår, oh på hvardera ſidan tre ſnedt ſtålta ſtarka, hvita, breda, ſtrek, ſom mötas midt på, med de framåt pekande ändarne, och göra ett anſeende, ſom en hus-gafvel, eller ett tält; ſamt två nåſtan dylika, men helt ſmå ſtrek, å hvarje ſida, närmſt bakåndan.

SPIN-SPETSARNE ſyntes ej lätteligen förrån man med en knapnål ſtack igenom bålen. De voro fem: de två underſta

rått

PEDES, breves, firmi; pilis inæqualis longitudinis, denſis, & circulis albis, nigris. 4, 1, 2 & 3 brevitate ſe excipiunt.

PECTUS, rhombi conforme, nigrum, nitidum; pilis longis & denſis, alboque proxime pedes margine, præter tres maculas albas, forma triangulari. Nonnullis, loco macularum, ſtella, vel etiam duabus lineolis decuſſatim, plerisque tamen obſcure & ſeptuſſe.

ALVUS, ovata, nigra, pilis diſſimiliter longis, ſupra tribus utroque latere lineis, latis, obliquis, lucidis, muſtumque albentibus, & angulos ſive ſcenas in medio, ubi concurrunt, efficientibus; duabus vero perparvis anum verſus.

TUBERCULA facile conſpexi, alvo acu perforata. Quinque fuerunt:

in-

rätt-ſtora, i jämförelſe mot Spindelen, de två dårnäſt litet mindre; den femte, ſom ſatt öfverſt, var både ſtäckſt och tjockaſt.

ARMARNE, nåſtan hvita, och ludna.

TILLHÅLLARENA, bekſvarta.

Spec. 4. *STRIATUS.*

Förſt i Auguſti fants en Hona mot ett plank. Pl. 5. Tab. 14. Fig. 1. ſes deſs rätta ſtorlek. Fig. 2. är för båttre tydelighet litet ſtörre gjord.

ÖGONEN, kårsbärs-bruna, ſtarkt glänſande, med en ljus karm.

FÖTTREN, 4. 1. 2. och 3. efter hvarandra kårtare; med många längre och kårtare hår, pinnar; ſamt mörkare och ljuſare ringar.

BRÖSTET, rhombiſkt, ludet; med ett otydligt ſvart kors längſt fram; därinunder, en ljus fläck; åter därintil en otydlig ſvart half-måne, ſpetſig mot bakdelen; och midt uti, mot bålen

---

infima duo, collata cum aranco, admodum magna; duo intermedia paulo minora; quintum ſive ſummum brevisſimum & crasſisſimum.

BRACHIA, alba fere & piloſa.

RETINACULA, nigra.

Spec. 4. *STRIATUS.*

Ad calendas Auguſti offendebatur unica fœmina prope ſepimentum. Legitima ejus magnitudo videtur Pl. 5. Tab. 14. Fig. 1., quam, ut melius percipiatur, aliquanto majorem Figura 2. exhibet.

OCULI, ceraſini, admodum nitidi; lucido margine.

PEDES, 4. 1. 2 & 3, multis longiuſculis & brevioribus pilis, aculeis furvisque magis & lucidis circulis gaudentes, ſe excipiebant brevitate.

PECTUS, ad figuram rhombi, piloſum, in anterioribus cruce nigra minus adſpicua, hanc proxime alba macula, & deinceps lunula nigra minus lucida, anum verſus acuminata, & in coneavitate, alvum verſus, ad pecto-

ris

len, längs efter bröſtet, med en ſmal kilformig lysna, ſom närmaſt mot bålen aldeles ſvartnade.

Bålen, ägg-formig, ljus-brun, luden; med en kilformig afdelning längs efter, och på ömſa ſider ſnedt dragne hvita fläckar eller ſtrimor på mörk-brun botten.

Armarne, ſvarta, med hvita hår ringvis kring lederne.

Tilhå'larena, ſvarta.

Äggen, ſju til antalet, af medelſtorleken, och ſåledes emot Honans lilla kropp, rått ſtora, åtſkilda, runda, brandgula, i en tunn våf lagde.

Spec: 5. TEREBRATUS.

Förſt i Auguſti parade denne arten ſig (Pl. 5. Tab. 15.), och brukade ſamma omſtändigheter, ſom Luporum femte art. Denne arten är af ſamma ſtorlek, ſom näſt föreſkrefne.

Ögonen, kårs-bårs-bruna; med en ljus karm.

Föttren, 4, 1, 2 och 3 efter annan mindre; med hår och pinnar, ſamt tåta ringar. Brö-

---

ris longitudinem, tenui facula cuneo ſimili, & proxime alvum nigreſcente ſignata, notabile.

Alvus, ovata, ſuffuſcula, piloſa; ſegmento ad longitudinem cuneato, maculisque ſive radiis baſi ſubnigra albentibus, & in utrumque latus ob liquatis

Brachia, nigra; articulis albis pilis cinctis.

Retinacula, nigra.

Ova, ſeptem mediocriter magna, at vero reſpectu fœminæ minuſculæ, majuſcula, ſejuncta, rotunda, ſublutea, texto involuta tenui.

Spec. 5. TEREBRATUS.

Initio Auguſti coibant (Pl 5. Tab. 15.) ritus adhibentes, quintæ Luporum ſpeciei. Alioquin nuper deſcriptam magnitudine æquant.

Oculi, ceraſini; margine lucido.

Pedes, 4, 1, 2 & 3. brevitate ſe excipientes; pilis, aculeis, & circulis crebris.

Pe-

Bröstet, platt, rhombiſkt, ſvart, ſom ett ſammet ludet; med en ljus tekning, hvars nedra del liknade en drill-borr, men den öfra en gaffel; med mycket orenthvita klor.

Bålen, åggformig, bekſvart, med en tåmmelig ljus tekning, af en lång ſmal linia längs efter, ſom hade på öfra åndan två ſmå, hvita, kärta ſtrek på hvarje ſidan, hvilka pekade uppåt, på nedra åndan fyra hvita ſtrek åt hvardera ſidan, hvilka pekade nederåt: det öfverſta af deſſa fyra ſiſtnämnde ſtreken var det långſta, det andra och fjerde litet mindre, och ſins imellan lika långa; men det tredje det kårtaſte.

Armarne, ſvarta, och ömnige på hvita hårringar.

Spec. 6. LITERA W INSIGNITUS.

Midt i Maji fants denne bland kårt gräs vid en bårgslagg; af ſamma ſtorlek, ſom de två föreſkrefne. Pl. 5. Tab. 16.

Ögonen, ſmaragd-gröna, glänſande.

Föt-

Pectus, planum, rhombi ſimile, nigrum, ſericatum; pictura lucida, infra terebræ ſupra vero fuſcinæ ungulis ſemicanis inſtructæ, ſpeciem referente.

Alvus, ovata, nigra, picta admodum lucide linea longiuſcula, tenui, ad longitudinem, cujus ſuperiori extremitate duæ lineolæ, albæ, breves, utrobique ſurſum eminuerunt; inferiori vero quatuor albæ lineolæ, lineolis lateralibus ſuperioribus longiores, cucurrerunt deorſum: ſumma harum linearum quatuor longiſſima fuit, ſecunda & quarta paulo minores, & inter ſe ſimiles, tertia breviſſima.

Brachia, nigra, circulis pilorum abundarunt.

Spec. 6. LITERA W INSIGNITUS.

Medio Maji, ad montis radicem, in humili gramine reperiebatur hic (Pl. 5. Tab. 16.) duorum nuper deſcriptorum magnitudine ſimilis.

Oculi ſmaragdini, nitidi.

FÖTTRENS längd kunde ej rätteligen utletas; dock var tredje och fjerde paret tynbarlig längre än det förſta och andra. De voro alla på låren orenthvita, i öfrigit nåſtan ſvarta, undantagandes på lederne, hvilka med litet hvitt iſprångdes, ſamt af ojämnt långa hår och pinnar täktes.

BRÖSTET, rhombiſkt, ſvart, ludet, med två gulaktiga V inom hvar andra ſtåldte midt imellan ögonen, ſamt en orenthvit rand på ömſa ſidor närmſt föttren.

BÅLEN, äggformig, luden, ſvart; med en hvit rand längs efter, ſom ibland ſtödde litet på gult eller rödt. Närmſt intil bröſtet, ſå väl ſom kring bakändan, voro håren något längre, och ſtodo ſom en liten tofs, eller ſkägg, utom bålen. Inunder, öfveralt orent-hvit.

ARMARNE ludna och orent-hvita.

Spec.

PEDUM longitudo probe non explorari poterat, quorum tamen tertii & quarti videbantur primis & ſecundis longiores. Singulorum femora ſemicana, ceteræ partes nigræ, præter articulos, qui albo leviter interſtingvebantur. Pilis inæquali longitudine, & aculeis, pedes alioqui contegebantur.

PECTUS, ad formam rhombi, nigrum, piloſum; duplicato V, inter oculos, & utrinque proxime pedes lineola ſemicana.

ALVUS, ovata, piloſa, nigra; alba ad longitudinem linea, aliubi flaveſcenti aut rubeſcenti. Tam proxime pectus, quam circum anum, erant pili aliquantum longiuſculi, ubi, ut pilorum faſciculus ſive barba, prominebant. Subterior alvus penitus ſemicana.

BRACHIA, piloſa, ſemicana.

Spec.

Spec: 7. LITERA V NOTATUS.

Midt i Maji fants denne Spindel bland kårt grås vid en bårgslagg. Pl. 5. Tab. 17.

Ögonen, mörkbruna, glänſande.

Föttren, af ojämnt långa hår, borſt och pinnar ludne: två ſiſta paren ſynbarliga längre än de två förſta; nogare var mig omögeligit at utröna deras förhållande.

Bröstet, äggformigt, platt, ludet, ſotigt, något röllande, med fem hvita prickar ofvanpå; midt imellan ögonen en matt tekning af orent-hvitt, lik ett Romerſkt V.

Bålen, äggformig, ſotig, något röllande, luden ſom ett ſammet, ofvanpå med fem par hvita prickar i två linier: de främſta ſtörſt, de efterſta minſt. Vid främſta ändan af bålen närmſt fäſtet, med en ring af grofva hår, ſom pekade något i vådret, och mot bakändan med ſpetſarne.

Armarne, ljusbruna; med hvita och ojämnt långa hår.

Spec.

Spec. 7. LITERA V NOTATUS.

Hic araneus circa medium Maji in humili gramine prope rupinas repertus Pl. 5. Tab. 17.

Oculi, ſubnigri, nitidi.

Pedes, pilis diſſimiliter longis, ſetis & aculeis; quatuor poſteriores anterioribus longiores; rationem eorum plenius intelligere, mihi impoſſibile fuit.

Pectus, ovatum, planum, piloſum, fumigatum, leviter ſubrufum; ſupra quinque punctulis albis. Inter oculos pictura ſemicana minus adſpicua, literæ Romanæ V ſimilis.

Alvus, ovata, fuliginea, leviter ſubrubra, ſericata, decem punctulis albis, duplici ſerie; primis maximis, poſtremis minimis. Anteriori alvi extremitate proxime juncturam, craſſorum pilorum circulo aliquantum eminente, & anum verſus apices vertente.

Brachia, ſuffuſcula, pilis albis & inæqualiter longis.

Spec. 8. *FLAMMATUS.*

Förſt i Auguſti fants denne Spindel (Pl. 5. Tab. 18.) i en liten buſke.

Ögonen, mörkbruna och ſtarkt glänſande.

Föttren, 4, 3, 1 och 2 efter annan minſkade, af ojämnt långa hår ymnigt ludne, ſamt af ljus-brunt och ſotigt ſkiftvis ringade.

Bröstet, rhombiſkt, platt, ſvartaktigt, ſom ett ſammet ludet; med åtſkilliga ljus-bruna hår, hvilka göra några otydeliga flammor eller ſtrimor.

Bålen, hjärtformig, något platt, ſom ett ſammet luden, ſvart; med ljusbruna hår tätt öfverhölgd, ſom gifva ett utſeende af ſnedt ſtäldte flammor eller ſtrimor, ſamt en karm af orenthvitt, hvilken omringade öfra afdelningen af bålen. Inunder ſotig eller grå.

Armarne, ſvarta; med hvita hår ringvis kring lederne.

Tilhållarena, ſvarta, med ſmått hvitt fjun närmſt ögonen.

Spec.

Spec. 8. *FLAMMATUS.*

Primis Auguſti in arbuſcula hic offendebatur araneus. Pl. 5. Tab. 18.

Oculi, ſubnigri, nitidiores.

Pedes, 4, 3, 1 & 2. brevitate ſe excipientes pilis diſſimiliter longis, circuliſque ſuffuſculis & fumigatis alternatis, abundant.

Pectus, ad figuram rhombi, planum, nigricans, ſericatum; pilis variis ſuffuſculis radios ſive flammulas minus adſpicuas referentibus.

Alvus, cordi ſimilis, aliquantulum plana, ſericata, nigra; pilis ſuffuſculis denſis, radiorum ſive flammularum obliquarum conformibus, margine ſemicano, ſuperiorem alvi partem cingente. Pars ſubterior fumigata vel etiam cinerea.

Brachia, nigra; pilis albis articulos cingentibus.

Retinacula, nigra; lanugine alba tenui proxime oculos.

Spec.

Spec. 9. *FALCATUS.*

Förſt i Junii fants denne bland kårt gräs. Pl. 5. Tab. 19.

Ögonen mörkbruna och ſtarkt glittrande.

Fötterna, 1. 4. 3 och 2 efter hvarannan minſkade; med ojämnt långa hår, borſt och pinnar.

Bröstet, rhombiſkt, platt, ludet; med två mörka prickar längſt fram, och två hvita vridna bågar ſåſom lior eller ſkåror, mycket ſvarta närmſt bålen.

Bålen, äggformig, ljusbrun, luden; med en orenthvit karm omgifven, och öfverſt närmſt bröſtet, nog ſvart.

Armarne, med nog ojämnt långa hår.

Spec. 10. *ARCUATUS.*

Midt i Junii fants denne bland kårt gräs. Pl. 6. Tab. I.

Ögonen, brunaktige, och ſtarkt glittrande.

Fötterna, 1. 4. 3 och 2 efter hvarandra mindre. Beſyn-

Spec. 9. *FALCATUS.*

Ineunti Junio humili gramine obvius. Pl. 5. Tab. 19.

Oculi, ſubnigri, multum rutilant.

Pedes, 1. 4. 3 & 2 brevitate ſe excipientes; pilis non æque longis, ſetis & aculeis.

Pectus, ad formam rhombi, planum, piloſum; duobus ad anteriora punctulis furvis, totidemque proxime alvum albis arcubus ad modum falcularum tortis.

Alvus, ovata, ſuffuſcula, piloſa, margine ſemicano, ſupraque proxime pectus acuta nigredine.

Brachia, multis pilis inæqualiter longis.

Spec. 10. *ARCUATUS.*

Repertus medio Junii in humili gramine. Pl. 6. Tab. 1.

Oculi, ſuffuſculi, multumque rutilantes.

Pedes, 1. 4. 3 & 2 brevitate ſe excipientes. Primus pes ideo

synnerlig var denne Spindels förſta fot därutinnan, at deſs ytterſta led var ganſka ſtackot och ſmal, den därnäſt föga ſtörre, men den tredje i ordningen lång, tjock och ſtark; låret än tjockare, men ſtackotare än näſt beſkrefne led. Den andra foten hade näſtan ſamma anſeende, men tredje och fjerde foten voro af vanlig ſkapnad. Alla föttren af ojämnt långa hår, borſt och pinnar ſtarkt ludne, men de förſta aldramåſt.

Brösтet, åggformigt, plattaktigt, bekſvart, med ojämnt långa hår öfverallt, i kring ögonen långa och hvita ſåſom ögonbryn, och under ögonen imellan tilhållarena, äfven en ring eller båge af dylika hår. Som bålen ej hade någon tekning, ſå har jag tagit mig anledning, at namngifva Spindelen efter denna bågan.

Bålen, åggformig, bekſvart, med ojämnt långa hår öfveralt.

Armarne, ſammaledes; dock litet med hvita hår kring lederne.

Til-

ſingularis, quod extremus ejus articulus admodum brevis erat & tenuis, ſecundus ab eo vix major, tertius vero ordine, longiuſculus, craſſus & firmus, quo femur craſſius eſt at brevius; ſecundus pes primo haud omnino abſimilis; ſed tertius & quartus figuram habebant ſolitam. Singuli pilis inæqualiter longis, ſetis & aculeis multis conſiti, primi vero plurimis.

Pectus, ovatum, planum, nigrum; pilis in totum diſſimilibus, albis & longiuſculis circum oculos, quaſi ſuperciliis, & ſub oculis, inter retinacula, circulo ſive arcu ejusdem generis pilorum. Alvus caruit pictura. Quapropter nomen araneo non ſine ratione impoſui a nota pectoris ſive arcu deſumtum.

Alvus, ovata, nigra; pilis omnino disſimiliter longis.

Brachia, item; paucis tamen pilis albis in articulis.

Re-

TILHÅLLARENA, ſvarta, och mycket utåt pekande, med hvita hår.

AGGEN, vid paſs 20, ſmå, ſammanhångande, i ett lent traſel.

7. CAP.

Om HOPPARE-FLOCKENS TREDJE *Slag, ſom kallas CANCRIFORMES.*

§. 1. Jag hafver ej funnit något tjånligare til allmånt kånneteken för detta Slågtet, ån, *at de må föras härunder, når de icke åro våfvare ej eller hafva ögonen ſtåldte, ſom de två förra Slågtren i denna Flocken.*

§. 2. Af de ſju Arter, jag ſamlat, hafva vål fem ſina ögon i en trekant ſtåldte. Men ſom två vika något dårifrån; ſå må detta mårket ſå länge ej med ſåkerhet antågas, förr, ån andra örters Spindlar af detta Slågtet, åfven blifva håremot jåmn-

---

RETINACULA, nigra, multum prominentia, pilis albis.
OVA, circiter 20, parva, cohærentia, tricis mollibus obvoluta.

7 CAP.

De SALTATORUM Tertio Genere, ſive *CANCRIFORMIBUS.*

§. 1. Communisſimam & convenientisſimam huic Generi notam exiſtimo, illos huc araneos referre, qui aut Textores non ſunt, aut oculorum ſitu a ceteris duobus hujus Claſſis Generibus differunt.

§. 2. Inter ſeptem Species, quas collegi, quinque certe oculos habent, ad formam triangularem poſitos. Quia vero duæ inde aliquantum variant, hæc cum certitudine nota non recipiatur, priusquam aliarum terrarum aranei

jämnförde; då man af flera rön blifver i ſtånd, at ſamma föreſlagne känneteken gilla eller förkaſta.

§. 3. Af föttrens längd ſins imellan, är alsingen tilgång på ſäkert känneteken; hvarföre de ock vid hvarje Art ſärſkildt måſte beſkrifvas, då de med ett ögonkaſt på de vid hvarje Spindel ſtäldte ſtrekar genaſt kunna kännas.

§. 4. Af vördnad för Ålderdomen, behåller jag ſå väl vid detta Slägtet, ſom de föreſkrefne, de namn, hvilke de fordom fått; faſt jag ej åtager mig, at förſvara likheten, utan hänſtäller den ſamma til den gunſtiga Läſarens benägna uttydande.

Spec. 1. *VATIUS.*

Anſkönt denne Spindel litet eller intet kan liknas vid kräftans ſtällning; ſå är han dock den endaſte, ſom måſt ſynes göra gagn för namnet; hvarföre han ock ſkall få det förſta rummet i detta Slägtet. Pl. 6. Tab. 5. Jag har funnit dem hela Junii månad, hälſt i löftrån, och vid bärgslaggar. De hafva måſt

---

nei ad hoc Genus ſpectantes, noſtris collati fuerint; dum, pluribus experimentis factis, deſignatæ notæ recipi aut rejici poſſunt.

§. 3. Longitudo pedum mutua certam notam minime ſuppeditat; qua de re in unaquaque Specie peculiariter deſcribantur, & ex lineolis cuilibet araneo adpictis, obiterque inſpectis, facile cognoſcantur.

§. 4. Majorum veneratione motus, tam in hoc Genere, quam ſuperioribus, priſtina araneorum nomina retineo; tametſi convenientiam non contendo, interpretationem vero ejus candido Lectori permitto.

Spec. 1. *VATIUS.*

Cancri ſimilitudinem quamquam hujus Aranei forma aliquam aut nullam refert; ſolus tamen hoc nomen promeruiſſe videtur; quamobrem dignus habeatur, qui primum locum inter hujus Generis Araneos obtineat. Pl. 6, Tab. 5. Per totum menſem Junium, in arboribus frondoſis, & ad ru-

måſt varit mjölk-färgade, hvarifrån ock ſomlige litet ſkiftat til grönt. C. L. Fau. Suec. 1218.

Ögonen, ſitta alla i en liten lutande citron-gul och trekantig ſtållning, ſom puncterne fram för Spindelen utviſa.

Föttren, 1. 2. 4. och 3 efter hvarandra mindre. De två främſta benen ſnart dubbelt ſå långa ſom de två efterſta. Alla föttren gulaktige mot ändarne; med ſvarta klor. Alla närmſt bröſtet, med ogement ſmå ſvarta och gliſa hår, men mot ändarne med ſtörre och ymnigare, ſamt pinnar, i ſynnerhet på de två förſta föttrens inra ſida, och ledet näſt det ſiſta.

Bröstet, äggformigt, platt, med föga teken til ſjun.

Bålen, näſtan klot-rund; med många ſkrynklor, fållar eller fårar, de där vågigt lupo öfver plattheten. Midt ofvanpå närmſt bröſtet, var en djup håla, ſom med en ſvart prick år utmärkt. Nedanföre ſuto två hålor, helt ſmå och litet åtſkilde. Långre neder märktes ännu två mera åtſkilde hålor, hvilkas inſänk-

---

rupinas, plerosque inveni, lacteos & ſubluteos imo nonnullos ex ſufflavo virescentes. C. L. Fau. Suec. 1218.

Oculi, omnes ſimul figuram parvi, devexi, & citrini trianguli, efficiunt, ut punctula ante araneum commonſtrant.

Pedes, 1. 2. 4 & 3 brevitate ſe excipiunt. Primi bini fere duplo longiores ac bini poſtremi. Omnes extremitates verſus ſublutei, ungulis nigris. Proxime pectus pilis minuſculis, nigris, raris; ſed extremitates verſus, majuſculis, denſis, & aculeis; præſertim interiori primorum duorum pedum latere, atque articulo penultimo.

Pectus ovatum, planum, veſtigia lanuginis vix habens.

Alvus, fere globoſa, multis rugis, plicis ſive ſtriis planitiem oblique percurrentibus. Supra in medio proxime pectus, profunda adparet caverna, nigro notata puncto. Huic ſuccedunt duæ pertenues & parum diſitæ. Binæ infra has occurrunt magis ſejunctæ, quarum inciſuras cicatricularum

ſånkningar fôga hade annat utſeende, ån ſmå årr eller môrka fläckar. Inunder var bålen nog luden; men ofvanpå kunde, med glaſets tilhjålp, allenaſt några få, ſmå och gliſa hår ſkönjas hår och dår.

ARMARNE, gulbruna på ſiſta ledet, men på ytterſta åndan ſvartaktiga; gliſt med ſmå och ſvarta pinnar.

TILHÅLLARENA, mjölk-färgade; med ſvarta klor.

Spec. 2. *MARGARITATUS.*

Ingen af alla Spindlar, jag hår tils ſett, har ſå liten haſklighet med ſig ſom denna. Han tyckes ock, åfven ſå vål ſom fôreſkrefne, gôra gagn fôr namnet, hvilket Slågtet bår. Pl. 6. Tab. 3. Han år ej bland de ſtôrre, men vål bland de vackreſta. Finnes låttaſt i Junii månad, i ſynnerhet mot ofärgade plank, klockan 6 om qvållarne.

ÖGONEN, bekſvarta, ſtåldte i en trekant.

FÔT-

---

aut macularum furvarum larvis vix evolvet ſpectator. Subter alvus multum piloſa; ſupra vero ſparſa pilis tenuibus, paucis, raris, vitro ſaltem alicubi obſervandis.

BRACHIA, ultimis articulis ſuffuſcula, extremitatibus vero nigricantia; aculeis parvis, nigris, raris.

RETINACULA, lactea; nigris ungulis.

Spec. 2. *MARGARITATUS.*

Inter omnes, quos vidi, araneos, nullus minus terret offendentes, quam hic. Nomen quoque huic generale convenire videtur, æque ac proxime præcedenti. Pl. 6. Tab. 3. Non eſt ex majoribus, verum ex pulcrioribus, & menſe Junio, hora ſexta veſpertina juxta ſepimenta coloribus haud illita facilimus inventu.

OCULI, nigri, formæ triangularis.

PE-

Fôttren, 2. 3. 1 och 4 efter annan kårtare, hvita; med två ſvarta klor; ôfveralt med ſmå ſvarta fläckar utan ordning; ſamt hår, borſt och pinnar ymnigt; ſomliga borſtar ſvarta, andra hvita, många voro på inra åndan ſvarta, på yttra åndan hvita; hvilket alt om hvart annat blandadt gaf ett rått behageligit utſeende.

Brôstet, i nårmſta måtto rundt, men litet platt; med hår ſå godt ſom aldeles tåkt; dock mer med hvita midt på, och ſvarta nårmſt fôttren.

Bålen, platt, nåſtan rund, men med en coniſk hals nårmſt brôſtet; ôfveralt luden. Den ſvarta och hvita blandningen gaf hela Spindelen ett behageligit och pårlefårgadt utſeende. Mot åndan af bålen, ſyntes, i ſynnerhet på Honorna, två ſtarka hålor, hvilka på ritningen åro med två ſvarta prickar utmårkte.

Armarne: Hanans, (ſe Fig. 2.) med trubbig och fint luden knapp. På yttra ſidan af andra leden (Lit. A) en liten tipp,

---

Pedes, 2, 3, 1 & 4, brevitate ſe excipientes, albi; duabus nigris ungulis; maculis tenuibus quoquoverſum confuſis, pilisque, ſetis & aculeis multis: aliis ſetis nigris, albis aliis, multis interiori parte nigris, albis exteriori; ſpeciem vicisſim gratam referentibus.

Pectus, propemodum rotundum, etſi leviter planum; pilis fere penitus contectum; lucidioribus tamen in medio, nigrisque proxime pedes.

Alvus, plana, pene rotunda, collo tamen proxime pectus pyramidali; in totum piloſa. Album nigredine mixtum efficit, ut totus araneus delectabilem margaritæ colorem reddat. Ad alvi extremitatem, præcipue apud fœminas, duæ cavaturæ lucide adparent, quæ duobus punctis nigris in figura notantur.

Brachia, maris (vid Fig. 2.) globulis obtuſis & lanuginoſis. Exteriori ſecundi articuli latere (Lit. A) tuberculo, una cum toto hoc articu-

 lo,

tipp, hvilken, jåmte hela denna leden, var ſtarkt luden. Honornas armar, långrunda, hårrika, ymnigt med pinnar kring lederne. Bågges armar af ſvart och hvitt ſå blandade, at den behageliga pårlfårgan alleſtådes bibehölts.

TILHÅLLARENA, rikt med grå hår, ſamt ſvarta klor.

Jag födde åtſkilliga af denna arten med flugor, faſt de ej voro ſårdeles nögda dårmed. Bladlöſs ſmakade dem båttre, faſt jag tviflar, at de åndock voro deras egenteliga föda. Den 7. Julii funnos åtſkilliga Honor hafva lagt ſina ågg på norra ſidan af ofårgade pålar, i någon hålighet, med en tunn ſpånad omgifne. Honan ſtod ſtåndigt qvar öfver åggen och vaktade dem.

ÄGGEN voro til antalet 100, hvart ifrån annat åtſkildt, runda, af en ågge-gulas fårg; med en ſtark krit-hvit tekning, ſådan ſom Fig. 3. föreſtåller.

UNGARNE klåktes mot ſlutet af Julii.

Spec.

---

lo, multum piloſo. Fœminarum brachia teretiuſcula, pilis abundantia; multis circum articulos aculeis. Utriusque nigris albisque pilis mixtim adſperſa, elegantem margaritæ colorem ubique retinent.

RETINACULA, multis pilis favillaceis, nigrisque ungulis.

Plures hujus ſpeciei araneos muſcis alui, licet illis non ſatis fuerint contenti. Frondium pediculi ſive Aphides ſapuere melius, quamquam dubitem, hoc proprium eorum alimentum fuiſſe. Die 7 Julii plures fœminæ ova ſua inſecturis palorum, colore non infectorum, ſeptentrionem verſus impoſuiſſe comperiebantur, texto tenui obvoluta, ipſisque continue ſtantibus ſuperintecta.

OVA, circiter centum, diſſoluta, rotunda, ut vitelli lutea; pictura lucida cretacea, qualem exhibet Fig. 3.

PULLI, circa finem Julii, excluſi.

Spec.

Spec. 3. *AUREOLUS.*

Midt i Julii, funnos deſſa upp i trån, hvilka ſuto ut med ſina åggboen, och aktade dem, inom ett gliſt ſpunnit fórmak. Pl. 6. Tab. 9.

Ögonen, i en trekant ſtåldte: de 4 nederſta nog ſmå; de 4 ófverſta litet ſtórre.

Fóttren, 2, 1, 3 och 4 efter annan mindre, bleka, ródbruna på ómſa ſidor om lederne; med ojámnt långa hår, borſt och pinnar rikeliga fórſedde.

Bróstet, åggformigt, litet kupigt; jámnt ludet ſom ett ſammet; med en lysna midt utåt, och en hvit karm ſom fóga ſyntes nårmſt fóttren, men tydeligaſt mot bålen.

Bålen, åggformig, luden ſom ett ſammet; med en mórk kil, ſom hade en ljus ram i kring ſig, hvilken fórfóll i en matt aftrapning mot bakåndan. Nåſt dårinunder var en gull-gul flammering, ſom fórſvan i en caſtanie-brun karm, hvilken flót ut-

---

Spec. 3. *AUREOLUS.*

Medio Julii deprehendebantur hi in faſtigiis arborum, aſſidentes folliculis, & cuſtodientes eos, intra veſtibulum ex filis raris contextum. Pl. 6. Tab. 9.

Oculi, forma triangulari poſiti: infimi minuſculi, ſupremi quatuor paulo majores.

Pedes, 2. 1. 3 & 4 brevitate ſe excipientes, ſubalbidi; rubidis utrobique articulis, multis pilis diſſimiliter longis, ſetis & aculeis.

Pectus, ovatum, leviter convexum, in totum ſericatum; facula medium percurrenti, alboque margine proxime pedes vix adſpicuo, at proxime alvum lucidiori.

Alvus, ovata, ſericata; cuneo furvo fimbria lucida anum verſus paulatim obſcurata circumducto. Huic ſuccedunt flammulæ luteæ deſinentes

utſigten af ôfra ſidan af bålen. Inunder orenthvit, med en aſke-grå afdelning långs efter hela bålen.

Armarne, bleka, ſotiga i lederne; med hår, borſt och ſvarta pinnar.

Tilhållarena, ljus-bruna, lodrått ſtåldte; med fint hvitt ludd.

Äggen, vid paſs 40 eller 50 i kullen, medelmåttigt ſtora, runda, af môrkaktig fårg, i ſynnerhet nåſt fôr ungarnas klåckning.

Ungarne viſte ſig i bôrjan af rôtmånaden, och voro i fôrſtone nog môrka.

Spec. 4. *FORMICINUS.*

Midt i Junio, fants en Hona imellan en bårgslagg och myrſtack. Pl. 6. Tab. 2.

Ôgonen, ſvarta, ſtåldte i en trekant: de 4 medlerſta minſt, de två ytterſta litet ſtôrre, de två ôfriga ſtôrſt; ſom tydeligen af puncterne fram fôr Spindelen kan inhåmtas.

Fôt-

---

in marginem punicum, quo ſuperior alvi pars adſpicua terminatur. Alvus ſubter ſemicana; ſegmento cinereo ad longitudinem.

Brachia, ſubalbida; articulis fuligineis, pilis, ſetis & aculeis nigris.

Retinacula, ſuffuſcula, perpendicularia; tenui, alba lanugine.

Ova, circiter 40 aut 50 in qualibet maſſula, mediocriter magna, rotunda, noctuina, præcipue proxime ante excluſionem.

Pulli, ineuntibus diebus canicularibus prodeuntes, in initio fuere ſatis tenebricoſi.

Spec. 4. *FORMICINUS.*

Circa medium Junii una offendebatur fœmina inter montis radicem & cavernam formicarum. Pl. 6. Tab. 2.

Oculi, nigri, ad figuram trianguli ſiti: intermedii quatuor minimi, bini extremi paulo majores, reliqui duo maximi; quod ex punctis ante araneum bene intelligi poteſt.

Pe-

Fôttren, 4, 2, 3 och 1 efter annan mindre, blågrå; alla med hår, borſt och pinnar.

Brôstet, ågg-formigt, litet platt, ljus-grått, med hvita hår, och en liten matt lysna på ômſa ſidor.

Bålen, ågg-formig, ſom ett ſammet luden, ljusgrå eller pårlfårgad; med en bekſvart kil närmſt brôſtet, ſom räckte vid paſs litet ôfver hålften neder mot bakåndan, var litet vidare midt ôfver, ån vid ômſa åndar, och hade en hvit ram kring om ſig.

Armarne, pårlfårgade; med hår, borſt och pinnar.

Tilhållarena, ludna.

Denna Hona vårpte vål inunder ett ſegt vadds-täckelſe, ongefår 100 ågg, runda och gula; men inga ungar kommo utur dem: antingen felande parning, eller ichneumonernes larver, ſom ſtraxt efter vårpningen framkommo utur vånſtra ſidan af bålen, varit orſaken til åggens oduglighet, kan jag icke ſåga.

Spec.

Pedes, 4, 2. 3 & 1. brevitate ſe excipientes, glauci: ſinguli pilis, ſetis, & aculeis.

Pectus, ovatum, leviter planum, favillaceum; pilis albis, & facula utrinque minus lucida.

Alvus, ovata, ſericata, favillacea, ſive ejusdem coloris ac margarita, nigro proxime pectus cuneo, fere paulo ultra dimidiam partem anum verſus exporrecto, ſupra medium latiori, quam utraque extremitate, & alba fimbria marginato.

Brachia, ejusdem coloris ac margarita, pilis, ſetis & aculeis.

Retinacula, piloſa.

Hæc fœmina circiter centum ova, rotunda & lutea, quæ pepererat, contiguo quidem tegumento involvit; verum nulli pulli editi fuere. Sive privatio coitus, ſive larvæ Ichneumonum, quæ proxime a partu prorepſerunt e ſiniſtro alvi latere, ova inidonea fecerint, non dicere poſſum.

Spec.

Spec: 5. CRISTATUS.

Midt i Julii fant jag två af denna arten (Pl. 6. Tab. 6.) hvilka föddes til ſlutet af September; men jag fick ej ſe dem vårpa. Midt i Auguſti, ſpann den ena, i en vrå, ett tunt nät, tått ſom ett papper, och ſtort ſom ett lagom fjäll; men dog den 30 Auguſti.

Ögonen, bekſvartå, nåſtan i en trekant. Två af dem voro ſynnerligen ſtora; de två ytterſta på öfra hörnen rått ſmå, de fyra medlerſta föga ſtörre; ſom af puncterne fram för Spindelen båttre begripes.

Föttren, 1. 2. 4 och 3 efter annan mindre mörka; med hår, borſt och pinnar.

Bröstet, rhombiſkt, platt, ljus-brunt, men rödligt; med två orenthvita linier, ſom tjocknade på åndan närmſt bålen, dår de ock aldeles gingo tilſammans; deſsutan med tått och ſtackot fjun, ſamt trubbiga ſvarta pinnar däribland.

Bå-

Spec 5. CRISTATUS.

Circiter medium Julii duas hujus ſpeciei reperiebam (Pl. 6. Tab. 6.) quarum neutram parere videbam, licet ad ultimum Septembris ambas alerem. Medio Auguſto retiolum altera tenue in angulo nebat ut charta ſpiſſum, inſtar ſqvamæ mediocris, moriebatur vero d. 30. Auguſti.

Oculi, nigri, formæ propemodum triangularis. Duo ex illis præ ceteris magni: extremi duo, in angulis ſuperioribus ſiti, perparvi: intermedii quatuor vix majores. Quod puncta ante araneum melius tradunt.

Pedes, 1, 2, 4 & 3 brevitate ſe excipientes, noctuini; pilis, ſetis & aculeis.

Pectus, ad formam rhombi, planum, ſuffuſculum, ſed rubidum; duabus lineolis ſemicanis, proxime alvum turgeſcentibus & concurrentibus; lanugine ceteroquin brevi, denſa, aculeis nigris, obtuſis, adſperſa.

Al-

Bålen, til en tredjedel fåſt ôfver brôſtet, nåſtan rund, om ej den coniſka ſpetſen närmſt brôſtet fôrtagit den ſamma, brunaktig, fårad eller ſkrynklad; med ganſka ſtackot fjun, ſamt ljus tekning, ſom en liten fjåder-buſke. Rôdlig mot ſidorne. Bakôpningen nog långt inunder bålen, hvars undra ſida var ſotig.

Armarne, bleka; med hår och pinnar.

Spec. 6. ROSEUS.

Midt i Junio, fants en enda Hane bland kårt gräs. Pl. 6. Tab. 7.

Ögonens ſtållning må ej kallas trekantig; ſom af puncterne fram fôr Spindelen nogſamt ſkônjes. De voro alla lika ſtora, ſå når ſom de två ytterſta på nederſta raden, hvilka voro något ſtôrre: likaledes alla ſvarta, med hvita karmar.

Fôttren, 4. 2. 1 och 3 efter annan mindre, gulgrôna; med två ſmå ſvarta klor, ſamt tåta och ojåmnt långa hår, borſt och pinnar.

Brô-

Alvus, altera extremitate junctura in tertia parte pectori juncta, rotunda fere, niſi acumen pyramidale proxime pectus intervenit: ſuffuſcula, ſtriata ſive rugoſa; lanugine pertenui, & pictura lucida, criſtulæ ſimili. Latera verſus rubida. Apertura ſita magis infra partem ſubteriorem fuligineam.

Brachia, ſubalbida; pilis & aculeis.

Spec. 6. ROSEUS.

Medio Junio unicus reperiebatur mas in humili gramine. Pl. 6. Tab. 7.

Oculorum ſitus triangularis minime dicatur, ſi conferantur puncta ante aranetim. Singuli æqualiter magni, præter binos extremos infimæ ſeriei, aliquanto majores. Nigri etiam omnes; albis fimbriis.

Pedes, 4, 2, 1 & 3 brevitate ſe excipientes, viridicantes; binis ungulis nigris, pilisque denſis, diſſimiliter longis, ſetis & aculeis.

Bröstet, ägg-formigt, platt, ludet, gulgrönt; med en blek-gul karm på hvarje sidan.

Bålen, äggformig, svafvel-gul, tjock-hårig öfveralt; med en rosen-röd rand midt utåt och på hvardera sidan.

Armarne, gul-gröna, rika på hår, borst och pinnar. Fig. 2. Lit. B, visar, Hanans knappar vara knöliga, ljus-bruna och ludna. C, en besynnerlig stor, svart och hårlös pinna. A visar leden närmst bröstet, hvilken har sin egen och besynnerliga skapnad, som på ritningen bättre kan ses, än med ord beskrifvas.

Tilhållarena, gulgröna; med ganska fina, långa, gleta och svarta hår.

Spec. 7. *VIRESCENS.*

Hårtils hafver uti detta Slägtet varit handladt om nästan jämnstora Spindlar, alla af medel-storleken. Nu kommer at handlas om en, som täflar med de största, fast den dock måste lämna de mästa af förSta Slägtet bland väfvare-Spindlarne före-

trä-

Pectus, ovatum, planum, pilosum, ex luteo virescens; margine utroque latere sufflavo.

Alvus, ovata, sulphurea, in totum pilosior; lineola rosea per medium, & utroque latere.

Brachia, ex luteo virescentia, multis pilis, setis & nigris aculeis; Fig. 2. Lit. B, nodulos maris tuberosos, suffusculos & pilosos ostendit. C, aculeum perquam magnum, nigrum & depilem. A, articulum pectori proximum, qui peculiarem formam habet, & in figura clarior conspici, quam verbis describi, potest.

Retinacula, ex luteo virescentia; pilis admodum mollibus, longis, raris & nigris.

Spec 7. *VIRESCENS.*

Hactenus egimus de araneis hujus Generis mediocri magnitudine inter se similibus. Sequitur nunc una species describenda, quæ in maximos æmula est, plerisque licet primi Generis retiariis cedat. Nomen Generi

suo

trådet. Den gör til ingen del rått för det namn, ſom Slägtet år tillagdt. Men ſom den ej är våfvare, under Luporum och Phalangiorum Slägter ej eller kan införas; ſå tjänar den bäſt, at ſtå ibland deſſa.

Förſt i Junii, fants en Hona ſnält ſpringa upp i löftrån. Pl. 6. Tab. 4. Jag födde hånna ſedermera til den 18 Julii, men var under ſamma tid ej ſå lycklig, at jag fann någon Hane. Imedlertid gjorde denna Spindel mig den bäſta tjänſt, at tydeligen viſa huru de åta. När flugan var fångad, blef hon ſtraxt med klona på Tilhållarena (ſe Fig. 2. Lit. A) genomſpånd, då Spindelen ſtäldte ſig, och började med de under bägge *Tilhållarena* uppritade (ſom jag nu kallar) *käftar*, at targla och tugga flugan. Med *armarne* ſyntes klarligen, huru hon hjälpte til, at hålla och vända flugan, medan någondera af *Tilhållarena* tog klon lös utur det ena ſtället på flugan, och inſpände den på ett annat. *Käftarne* voro både inunder och inom

---

ſuo impoſitum nullatenus promeret; quia vero retiarius non eſt, & conſequenter ad Luporum & Phalangiorum Genera minime referendus; locum inter hos convenientiſſimum obtinuit.

Ineunte Junio unicam deprehendebam fœminam ad arborum frondoſarum faſtigia velociter ſubſilientem. Pl. 6. Tab. 4. Hanc ad 18 Julii diem alebam, ideo tamen infelix, quod eo tempore nullum marem invenicbam. Hæc interim aranea plurimum mihi inſerviebat, edendi modum lucide oſtendendo. Ut capta erat, ungulis retinaculorum (Fig. 2. Lit. A) muſca confeſtim perforabatur, dum aranea ſtans, *maxillis* ſub binis *Retinaculis* delineatis, & a me ita dictis, conterere & mandere illam incipiebat. Evidenter patebat, quomodo, ope *brachiorum* (B) muſcam tenebat & vertebat, *retinaculorum* alterutro ungulam extrahente & alibi defigente. *Maxillæ* infra & intra *retinacula* ſitæ (vid Lit. C) *uncinulis*, *denticulis ſive ungulis*, qualibus maxilla lupi, ad formam ſemicirculi, interiori latere,

inom *Tilhållarena* (se Lit. C): de hade i en half-circel på inra sidan (som sågen i en gådd-kåft) *små fina taggar, tänder, eller klor*, hvarmed hon tuggade flugan. *Dessa tänder* syntes *hon röra*; hvarföre de åfven kunna göra rått för det namnet *klor*, om så behagas. Utur en *svart grop*, som må kallas *svalget*, (se Lit. D) ner inunder och midt imellan de nu kallade *kåftar*, steg en våtska eller saft up, at taga emot den af den söndertuggade flugan utpråssade musten, som sedermera genom denna öpning nedsvälgdes igen. När flugan var til tvåtredje delar söndertuggad, hade man båst före och största nöjet, at se denna åtgården, ty mot slutet syntes den aldrabåst. När ej mera must fants i flugan, som smakade Spindelen, slåpte hon det söndertuggade skraflet bårt, icke annorledes, ån en, som tuggat och sugit musten utur fogelben, och på slutet kastar en saftlös ben-tugga från sig.

Sedermera slickade Spindelen den smutsiga åndan af armarne, den ena föråt, den andra efter; fattade med klona på Tilhållarena om dem, och liksom drog dem båttre inom kåftar-

---

instructæ erant, quibus musca mandebatur. *Denticulos hos aranea videbatur motare*; unde etiam *ungularum nomine* non immerito insigniri possunt, si placet. E *cavatura nigra* quæ gluttus dicatur, (Lit. D) infra, & in medio *maxillarum* jam ita dictarum intervallo, humor sive succus bulliebat, extenuatæ muscæ succum recepturus, qui hac deglutiebatur apertura. Musca ad tertiam partem confecta, majori cum facilitate & voluptate, gesticuli isti notabantur: victima enim protenus absumta, notatu erant facilimi. Mollitas muscæ exsuctæ & insipidæ exuvias aranea deinde relinquebat, non secus ac si quis ossa avium mansa & exsucca abjiceret.

Postea lingebat fœmina infectas brachiorum extremitates: unam primo, postremo alteram; ungulis retinaculorum illas prehendens & ingerens qua-

tarne, hvareſt eller hvar med de, ſå af kåftarne, ſom klona på Tilhållarena, genom flitig ſtrykning, omſider aldeles ifrån allt ſmuts friades. Härtil halp ej litet det flitiga ombyte af ny våtſka, från ſvalget, ſom under detta armarnes rengörande ymnigt uppſteg.

Den 19 Julii funnos två Honor, de dår hvardera bundit ihop tre löf ſåſom i en trekant, til boſtålle åt ſig, och det ſamma inuti med tåt våf beklådt, ſamt inom en tåtare filt lagt ſina ågg.

Ögonen, i ſådan ſtållning, ſom puncterne fram för Spindelen.

Fôttren, 2, 1, 4 och 3 efter annan mindre, gräs-gröna; ymnigt med ſvarta hår, borſt och pinnar.

Bröstet, åggformigt, platt, gråsgrönt; med helt fint ludd, och en ſmal karm af orent-hvitt på bågge ſidorne närmſt fôttren.

Bå-

---

quaſi propius in fauces; ubi vel quo, tam maxillis quam retinaculorum ungulis ſordes aſſidue abſtergentibus, ab iliis tandem omnino purgabantur. Ad hoc non parum juvabat novus humor continue regeſtus ſub brachiorum purgatione e faucibus fuſius bulliens.

Die 19. Julii duas offendebam fœminas, quarum utraque tres frondes forma velut triangulari colligatas, ad nidum intrinſecus, una cum ſpiſſo texto, adtexuerat, ovaque ſua ſpiſſiori involverat centone.

Oculi ſiti ſimiliter ac puncta ante araneum.

Pedes, 2, 1, 4 & 3, brevitate le excipientes, virides, nigris pilis, ſetis & aculeis abundant.

Pectus, ovatum, planum, viride; molliori lanugine, & tenui fimbria ſemicana, utrinque proxime pedes.

Bålen, äggformig, gräs-grön, ofvanpå tätt med ganska små hvita puncter, och en kil utan puncter. Innunder bålen var en svart fyrkantig fläck, hvaruti märket satt. Där imellan och bakåndan, syntes fyra långstråckta linier, som skuggor.

Armarne, gröna; med svarta hår, borst och pinnar.

Tilhållarena, gröna, lodrätt stäldte; med svarta hår och mörkbruna klor.

Äggen, vid pass 140, stora, åtskilda; runda, gröna; med hvita circlar på den ena sidan.

Ungarne kläcktes mot slutet af Julii månad.

Fig. 2. är för bättre redighet skul litet större.

Fig. 1. är rätta storleken.

8. Cap.

Alvus, ovata, viridis; supra crebris, albis punctulis, & cuneo punctulis carente. Infra, nigra, quadrata; macula membrum genitale continenti, & inter illud atque anum quatuor lineis umbratilibus, in longum productis.

Brachia, viridantia, pilis nigris, setis & aculeis.

Retinacula, viridantia, perpendicularia; pilis nigris & ungulis subnigris.

Ova, circiter 140, magna, dissoluta, rotunda, viridantia; albis altero laterum circulis.

Pulli, circa finem Julii exclusi.

Fig. 2. perspicuitatis ergo paulo major facta est.

Fig. 1. ipsam refert magnitudinem.

8. Cap.

8. CAP.

Om den Senare SPINDEL-SKARAN, ſom LEFVER I VATTNET.

Som jag hittils ej funnit mer, ån en enda Art, ſå kan jag ingen ting, ſåſom i allmänhet, om dem ſkrifva, mindre något annat ſåkert känneteken föreſlå, ån at de, ſom under denna ſkaran ſkulle kunna föras, böra nödvändigt öfver ſin måſta tid viſtas i och under ſjelfva vattnet.

Midt i Maji ſtår denne Spindel lättaſt at finna (Pl. 6. Tab. 8.) ty når man vid ſmå inſjöar, dammar, och andra någorlunda ſtora puſſar, ſtår tyſt och ſtilla, får man tydeligen ſe honom ſimma i vattnet, och ſtundom gifver han ſig upp i bryne, då den i en liten täter håf med mycken ſnällhet bör fångas. Af händelſe kan man ibland fånga dem med ringa möda nog, men i allmänhet åro de ej ſå lätta at få.

ÖGO-

---

8 CAP.

De altero ARANEORUM AGMINE, ſive AQVATICIS.

Quoniam unicam ſaltem ſpeciem hactenus inveni, nihil de iis generatim ſcribere poſſum, multo minus aliam certam notam deſignare, quam quod illi, qui ad hoc Agmen referuntur, per maximum ætatis ſuæ ſpatium in & ſub aquis neceſſario verſentur.

Medio Maji facilime hic Araneus reperiri poteſt. Pl. 6. Tab. 8. Conſiſtentibus enim absque motu ſoni & corporis juxta lacus minores, piſcinas & amplas lacunas, aqua natans, & interdum ipſa ſuperficie ſuperior, lucide adparet, dum parva & ſpiſſa excipula celerrime capiendus eſt. Fortuito ſubinde & levi ſatis labore captari queunt, qui plerumque non faciles ſunt captu.

Ocu-

Ögonen ſitta i två rader. De fyra öfverſta dubbelt ſtörre, än de underſta. De två medlerſta af de underſta ſitta tätt tillſammans; ſom af puncterne fram för Spindelen lätteligen finnes.

Fötterna, 1, 4, 2 och 3 efter annan mindre, ſotiga; med ojämnt långa hår.

Bröſtet, brunt, glänſande; ſparſamt med fina hår, fram mot ögonen.

Bålen något aflång, af mörk järn-grå färg, och ganſka ſmått ſjun ſom ett ſammet luden; med fyra ſmå inſänkningar, och en ſvart prick i hvardera. Så länge Spindelen fick vara i vattnet, hade bålen ett ſken och anſeende, ſom ett qvickſilfver eller polerat ſtål. Detta ſkenet ſyntes klarligen komma af den luftkulan, ſom altid följde eller omgaf bålen; eller om jag ſkal ſåga, af det afſtånd, ſom vattnet måſte lämna imellan bålen, för deſs ſtarka frändrifvande egenſkap: ty vid paſs på två liniers längd kunde det ej närmare komma. Att detta ſig ſå fö-

---

Oculorum duplici ſerie poſitorum quatuor ſupremi intermediis duplo majores. Duo intermedii junctim collocati; quod ex punctis ante araneum facile intelligitur.

Pedes, 1, 4, 2 & 3, brevitate ſe excipientes, fumigati; pilis inæquali longitudine.

Pectus, ſuffuſculum, nitidum; pilis tenuibus parce oculos verſus.

Alvus, aliquantum oblonga, glauca, & pertenui lanugine quaſi ſericata; quatuor inciſuris nigris punctulis notatis. Quoad araneus erat in aquis, ſpeciem argenti vivi vel etiam chalybis expoliti alvus referebat. Nitor ille oriri videbatur ex globulo inflato alvum continue circumdanti; vel etiam ex ſpatio, quo aquæ diſtabant ab alvo, ob proprietatem hujus depulſoriam: propius enim accedere non poterat quam intervallo ad duarum linearum longitudinem. Ita ſe rem habere, evidens erat: Araneus enim

förehölts, syntes klarligen: ty når Spindelen skulle hämta frisk luft, så gaf han sig upp til vattubrynet, stållandes bröstet neder, och bakändan eller *Spinspetsarne* i eller litet öfver vattubrynet, hvilka han då utspärrade, öpnade, samt fägnsamt af och an rörde. Under detta Spindelens lufthämtande, kan klarligen ses, at en djup luft-conus eller håla står i kring bålen, eller, at vattner ej kan falla tilsammans och våta den samma, för dess besynnerliga från sig drifvande kraft.

Änskönt detta rön tydeligen visar, at denna Spindel-art skal lefva af luften, fast den vistas i vattnet; så lårer den samma dock icke bestridas namn af Vattu-Spindel; som ännu af flera omständigheter skal bifallas.

Ganska märkeligit är, at änskönt Spindelen ibland ea gång hvar fjerdedels tima, ibland oftare kommit upp, och hämtat frisk luft; så har jag fått anledning däraf, at akta på honom i flera timar å rad, och funnit, at det icke varit ho-

---

enim, dum auræ refrigerationem captaret, ad aquæ superficiem se adtollebat, demerso pectore, anoque aut *tuberculis* e superficie, vel etiam supra aliquantulum, eminentibus, quæ tum extendebat, aperiebat, & hilare quassabat. Sub hac aranei refrigeratione, luculenter patebat, conum aërium profundum ipsam alvum cingere, vel etiam aquas, propter alvi eximiam depellendi virtutem, non posse collabi, & eandem humore adspergere.

Experimentum hoc tametsi lucide ostendit, quod araneus in aquis versans aëre victitat; nomen Aranei Aquatici ipsi non abjudicetur; quod plures adfirmabunt circumstantiæ.

Notandum inprimis, quod Araneus, qui interdum quater hora, interdum sæpius, emersit, auramque frigidam hausit, occasionem mihi præbuit, se plures horas continuas observandi, & comperiendi, refrigerationem illi non

honom så ofta nödigt, som han gjort nöje däraf; ja, jag har såker anledning, at tro, det han på många dagar ej skôter om någon ny lufts hämtning.

Vid detta tilfälle, torde det icke blifva illa upptagit, at jag leder min benägne Läsare litet tilbaka, på Luft-Spindlarne igen. Efter som af detta rön tydeligen skönjes, så väl andedrägtens nödvändighet, som stället, hvaräst dess gång är; så utbeder jag mig lof och frihet, at få förslagsvis säga, det de ändar eller trådar, som Luft-Spindlarne släppa, än genom en, än genom en annan spinspets, och ofta genom flera på en gång, drifvas på samma sätt, som vätskan genom näsan på människan. Föreställer man sig, först, Spindelens förmåga, at tillsluta eller öpna, hvilkendera spin-spetsen, eller, efter mitt tycke råttare sagdt, *luftröret*, han behagar; sedan, at kunna insupa eller utsläsa tråden, genom den eller den öpningen, samt ändteligen sjelfva ämnets seghet; så följer både möjeligheten och lätthe-

---

toties fuisse necessariam, quoties se ista delectavit. Imo, ex rationibus verisimilibus, credo, ipsum multos dies nullam desiderare.

In meliorem quoque partem forsan accipietur, si mentem Lectoris ingenui ad araneos aëreos relegavero. Ex hoc experimento, quoniam facile cognoscitur, tam respirationis necessitas, quam locus, quo transmittitur, veniam expeto & libertatem perhibendi, quod fila aut stamina, quæ nunc per unum, nunc iterum per aliud tuberculum, & sæpe per plura simul, aranei aërei emittunt, itidem pellantur, ut narium humanarum pituitæ. Considerata aranei facultate concludendi & recludendi utrum tuberculum, aut quod rectius dici reor, *spiraculum* velit; deinde virtute recipiendi & emittendi fili per aliam atque aliam aperturam; & denique ipsius materiæ continuitate; sequitur, araneos hos opifices esse, & potentialiter & facile artificiosos. Huic sententiæ eo majorem adhibeo fidem, quod filum vetusculum & arefa-

heten til denna Spindlarnes konſtiga vårkning. Jag ſtyrkes ſå mycket mera i denna mening, ſom de aldrig åter- eller indraga en gammal och förtorkad, tråd; utan den, ſom är friſk och nyligen utſläpt. Vore jag en gammal och för Måſtare känd utforſkare af naturens underbara verkningar, torde min mening tagas för giltig; men nu lämnas den til hvars och ens benägna uttydande och efterſinnande.

Spin-Spetsarne eller Luftrören åro fyra. När Spindelen ſtår med dem i vattubrynet och hämtar friſkt luft, ſynas de ſtora, tydeliga, litet öpnade eller utvidgade, och något från hvarandra ſpårrande, därimellan tilſlutna eller ſammanlagde, och föga märkeliga.

Armarne: Hanans, dem Fig. 2. föreſtäller ſom ett långt kruthorn, hvarvid ännu ett, men ganſka litet, ſitter på inra ändan. Honans långrunda. Bägges, ſvarta, långa och ludna.

Tilhållarena, ſtora, ſtarka, mörkbruna, glänſande, något fram-

---

factum nunquam retrahunt, recens vero & nuper emiſſum. Si mirandarum naturæ operationum explorator diuturnus, & experimentis perfecte eruditus, agnoſcerer, ſententia forte mea pro rata haberetur, nunc autem meliori uniuscujusque interpretationi & judicio illa ſubjicitur.

Tubercula ſive Spiracula ſunt quatuor. Dum araneus pro captanda refrigeratione, illa adlevat, ut ſuper aquas emineant, videntur majuſcula, adſpicua, paululum aperta ſeu diducta, & aliquantulum divaricantia; alias contracta ſive compreſſa & obſcura.

Brachia, maris, quæ figura 2 proponit, ad formam longiuſculi cornu pulveris tormentarii, cui perparvum in concavitate jungitur. Fœminæ teretiuſcula. Utriusque nigra, longiuſcula & piloſa.

Retinacula, majuſcula, firma, ſubnigra, nitida, aliquantum promi-

framåt pekande och utſpårrande; med ſmå fina hår där och hvar, ſamt ſtarka, ljus-bruna, glänſande, hakar eller klor.

Jag ſick allenaſt en Hane, men tio Honor; och ſläpte dem alla tilhopa i ett glas med vatten, i tanka, at få ſe deras pärnings-ſätt, eller någon glupſker ſtrid dem imellan. Men emot förmodan lefde de i 8 dagar tilſammans med mycken fridſamhet, utan någon vitterlig föda. Jag hade åfven lagt litet HB. Lemnæ C. L. Spec. Pl. 970. i glaſet, efter de älſkade något ſkjul eller ſkygd ibland at hålla ſig under. På 9 och 10 dygnet började Honorne at ſpinna trådar från Lemna til tvåtredje-delar nåra mot glas-botten, dem de fäſte vid brädden uti en diagonal-ſtällning, och roade ſig ſtundom, utom ſimmandet, med gående längs efter ſamma ändar; på ellofte dygnet blefvo ändarne något tåtare ſåſom flor; men i mycken oordning. På tolfte dygnet togs Hanan ifrån dem och ſläptes i ſitt egit glas. På trettonde dygnet, ſpunno ett par Honor mot glas-brädden ett ganſka ſegt och tått kliſtradt vadd, ſom med en utſläpt luft ge-

---

nentia & divaricantia; pilis tenuibus ſparſim, & uncinulis ſive ungulis, firmis, ſuffuſculis, nitidis.

Marem unicum obtinui, ſed decem fœminas, inque vaſculum aqua repletum ſimul immiſi, cogitans, me viſurum eorum coeundi modum, vel etiam pugnam ex voracitate inter beſtiolas orituram. Aſt, præter opinionem, octo dies, in læta pace una vixerunt, ſine ullo alimento mihi noto. Nonnihil HB Lemnæ (C. L. Spec. Pl. 970. vitro quoque indideram, quandoquidem umbracula aranei hi & tegmina quærunt, ſub quibus aliquando commorentur. Diebus 9 & 10 ſtamina fœminæ tendere inceperunt, a Lemna usque ad tertiam vitri partem fundo proximam, quæ ad formam diagonalem margini adalligarunt, tam natando quam ſuper illis quoad longitudinem ambulando, ſe delectantes. Die 11 magis conſpiſſari fila coepta ſunt, in modum multitiorum, at multum confuſe. Mas die 12 a fœminis ſegregabatur, inque proprium immittebatur vitrum. Poſtridie contiguum val-

genom *luftrören* eller *ſpinſpetſarne* uppfyltes och nödgade vattnet gifva rum, hvarigenom denne upblåſte filt vardt en beqvämlig koja eller boning åt ſina måſtare. De gjorde den ti̇ en efter deras tycke och förnödenhet behagelig ſtorlek, ſå at de på ſlutet fingo därinne beqvämligit utrymme. Efter fullbordad byggnad och tilräckelig lufts inſläppning, ſom ſtängde vattnet ute in til nedra brädden af kojan, förblefvo de uti dem i ſtillhet, med ſtjärten upp i vattufria rummet, och bröſtet utanföre eller nederåt i vattnet. De öfriga Honorna fingo ock, efter några dagar, åfvenväl ſina kojor färdiga, alla bygde på ett ſätt. Det drögde ej länge förr, än ſvafvel-gula ägg-maſſor märktes i alla bona, ſom ungefär intogo fjerdedelen af boet. Sedermera ſkildes Honorna ſällan från boet; men ofta funnos hålla luftrören eller ſtjärten inne, och bröſtet med föttren utanföre. Jag tappade hvar fjerde dag hälften af det gamla vattnet bårt, och ſläpte friſk i ſtället. Den 7 Julii, kom en ſtor hop ſpindel-ungar utur ett af bona ſimmande. Alla de andra bona öpnades, hvari

valde & apte conglutinatum binæ fœminæ ad vitri marginem adtexebant centonem, qui aura e *ſpiraculis* ſive *tuberculis* emiſſa repletus, aquam loco cedere cogebat, dum inflatus conſtituebat cellulam ſeu habitaculum opificibus ſuis commodum; & quoad voluntas atque neceſſitas poſtulabant, tam ſpatioſum, ut amplitudo ejus illas denique commode capere poſſet. Confecto nidificio, auraque, aquam ad imam cellulæ baſin deprimente, ſufficienter immiſſa, ibi tranquille commorabantur, anis aqua vacuos habitaculi locos occupantibus, pectoribus vero infra, aqua demerſis. Reliquæ, poſt dies aliquot, ſuas quoque cellulas fœminæ conſummabant, ad eundem modum inſtitutas. Brevi, ſulphureæ in ſingulis nidulis ovorum maſſulæ conſpiciebantur, quæ quartam circiter implebant niduli partem. Poſtea raro ſe fœminæ a nidulis diſſolvebant; ſæpe vero videbantur earum ani & tubercula in aridis contineri, & pectora cum pedibus ultra declinare in aquam. Quarto quoque die ad dimidium aquam vetuſculam effundens, recentem infundebam. Die 7 Julii complures natabant pulli ex

hvari ägget funnos vara nog små, åtskilda och runda. Ifrån medlet af Maji til medlet af Julii, åt ingen den andra upp, ånskönt ej någon föda i glaset hos dem kunde märkas; dock såg jag, at de af svält på slutet sedermera alla förmäcktade. Jag tvingade dem så med flit, til at få se, om den ena skulle vilja i hungers nöd åta den andra upp; men nöden kunde ej tvinga desse til slik våldsamhet, som likvist Luft-Spindlarne frivilligt mot hvarannan föröfva.

9. Cap.

Om de så kallade TVÅ-ÖGDE SPINDLAR.

Uppå de redan beskrefne några och sextio Spindlar, synes tydeligen en allmån öfverensstämmelse och likhet, från hvilka dock de Två-ögde skilja sig tydeligare, än höken från hönan. Emedan nu desse icke äro Spindlar, ånskönt de gamle, hvilka ej så noga granskat dem, hafva behagat gifva dem namn dår-

---

uno folliculorum. Singuli folliculi recludebantur, ubi ova videbantur perparva, separata & rotunda. Inter medium Maji & Julii, ullam fœminarum nulla ablumebat, tametsi nihil quidquam apud eas alimenti in vitro, cernebatur, & unaquæque viribus ad ultimum destituta. Eo angustiæ illas studio redigebam, ut viderem, utrum fame adactæ se invicem conficerent. Verum angustia non poterat impellere has ad eam violentiam, quam tamen aërei Aranei mutuo in se sponte exercent.

9 Cap.

De ARANEIS BINOCULIS dictis.

Generalis inter sexaginta & aliquot Araneos jam descriptos convenientia atque similitudo intercedere perspicue videtur; a quibus tamen binoculi lucidius differunt, quam accipiter a gallina. Formam horum (qui aranei non sunt, licet antiqui, perfunctorio quodam examine illos ita nomi-

na-

däraf, med den skilnad, at desse åro två-ögde; så vil jag, utan at denne gången beskrifva dem, allenast som hastigast göra deras utseende bekant, hvilket af Pl. 6. Tab. 10. Fig. 2 och 3 tydeligen inhämtas, och med några få ord gifva vid handen de skäl, hvilka hindra dem ifrån at intagas bland Spindlar.

I:mo, åro desses bröst och bål ett stycke, och ej med något särskildt band sammanfogade, som Spindlarnes.

2:do, hafva icke desse åtta ögon, ej eller så ståldte, som Spindlarne.

3:tio, hafva benen alsingen likhet med Spindlarnes.

Således har jag icke annorlunda kunnat, i anseende til så märkeliga motsträfvande omständigheter, än här gå dem förbi, såsom icke hithörande.

För

---

naverint, & quidem Binoculos, distinctionis ergo) saltem adumbrare volo, ut istam Pl. 6 Tab. 10. Fig. 2 & 3 proponunt, & breviter adducere rationes, quæ impediunt, quominus hi inter araneos recipiantur.

I:mo, Binoculi cujusque alvus & pectus unum componunt truncum, sine aliqua junctura distincta, qua apud araneos cohærent.

II:do, Octo non gaudent oculis, nec itidem collocatis, ut in araneis.

III:tio, Sunt eorum pedes araneorum omnino dissimiles.

Respectu itaque rationum tam probabiliter repugnantium, non potui non hos omittere, quasi huc minime spectantes.

Hanc

För Archiatern och Riddaren af Kongl. Maj:ts Nordſtjårne Orden Herr CARL LINNÆUS, har jag i detta mål yttrat deſſa mina tankar; af hvilken, jag hade den åran, at ej allenaſt däruti blifva ſtadfäſtad, utan ock förſäkrad, at Han långeſedan gjort den anmärkningen öfver dem, och fördenſkul uti deſs nya under händer varande *Syſtema Naturæ* och *Fauna Suecica* indelt dem på deras tjänliga rum. Och ſom det förra til det måſta år färdigt, och ſnart lärer läggas under präſſen, ſå hoppas man, få det nöjet, at mätta ſin vetgirughet af ett ſå lärdt och grundrikt Arbete.

In-

Hanc quoque mentem meam inſinuavi S:æ R. Maj. Svec. Archiatro atque Equiti Stellæ Pol. Aurato, celeberrimo & experientiſſimo D:no CAROLO LINNÆO; Qui ſua non tantum illam confirmatione dignatus eſt; ſed etiam fidem mihi fecit, ſe iſta Binoculos dudum animadverſione illuſtraſſe, operibus ſub manibus Ipſius ferventibus, *Syſtemate* nimirum *Naturæ & Fauna Svecica*, inque loca ſua competentia retuliſſe. Et quoniam prelo illud propediem ſubjicietur, doctiſſimo atque ſolidiſſimo Labore, ſtudium ſciendi noſtrum, expletum & delectatum iri, confidimus.

In-

* * *

INDEX.

A.

Aculeatus - - 87
Amentatus - - 96
Angulatus - - - 22
Aquaticus - - 143
Arcuatus - - - 125
Aureolus - - 133

B.

Babel - - - 31
Bucculentus - - 63

C.

Cancriformes - - 127
Caſtaneus - - 49
Cellulanus - - 62
Cornutus - - - 39
Criſtatus - - 136
Cucurbitinus - - 44
Cuneatus - - 99

D.

Diadematus - - 25
Domeſticus - - 76

F.

Fabrilis - - 86
Falcatus - - 125
Fimbriatus - - 106
Flammatus - - 124
Formicinus - - - 134
Formoſus - - 56
Fumigatus - - 104

G.

Gillrare - - - 17

H.

Hamatus - - - 51
Haſtatus - - 115
Hoppare - - 83

I.

Inquilinus - - 88
Irregulares - - 48

L.

Labyrinthicus - - 79
Lignarius - - 90
Lineatus - - 60
Linnevåfvare - - 73
Lunatus - - 52
Lupi - - 83

M.

Margaritatus - - 130
Marmoreus - 29
Mirabilis - - 108
Montanus - - 64
Monticola - - 91
Muſcoſus - - 116

N.

Nivalis - - 100

O.

Ocellatus - - 36
Ovatus - - 58

P.

Pallidulus - - 81
Paludicola - - 94
Patagiatus - - 38
Peleg - - - 27

Phalangia - - 113
Piraticus - - 102
Piſcatorius - - 103
Plantarius - - 105
Pullatus - - 104
Pulverulentus - 93
Pyramidatus - - 34

Q.

Qvadratus - - 27

R.

Redimitus - - 59
Retiarii - - 17
Roſeus - - 137

S.

Saltatores - - 83
Scenicus - - 117
Sclopetarius. - 43
Segmentatus - - 45
Sericatus - - 40
Siſyphius - - 54
Striatus - - 119

T.

Terebratus - - 120
Textores - - - 73
Trabalis - - 97
Triangularis - - 71

U.

Umbraticus - - 31
Undatus - - 100

V.

Vatius - - 128
Verticales - - 17
V inſignitus - - 121
V notatus - - 123
Vireſcens - - 138
Virgatus - - 42

X.

X notatus - - 46

Råttelſer:

Pag. 5. §. 12. lin. 2. honarnas, l. honornas. pag. 19. §. 6. lin. 2. råka, l. råcka. pag. 23. lin. 16. ågg-formig, l. ågg-formig. pag. 27. lin. 16. hår, l. hår. pag. 29. lin. 8. fjunt, l. fjun. pag. 39. lin. 7. hår, l. hår. pag. 46. l. 2. fjunkunde, l. fjun kunde. pag. 56. lin. 1. Aggen, l. Äggen. pag. 88. lin. 4. låret, l låren. pag. 118. lin. 9. oh, l. och.

Corrigenda:

Pag. 11. §. 26. l. 1, truncut, l. truncus. pag. 23. lin. 2. mutatam ſemel pelliculam, l. mutatam pelliculam. pag. 26. lin. 5. aculcis, l. aculeis. pag. 41. lin. 7. tretia, l. tertia. pag. 48. lin. 6. at o, l. ratio. pag. 51. lin. 9. tenuori, l. tenuiori. pag. 54. lin. 9. ad uc, l. adhuc. pag. 86. lin. 14. a bis, l. albis. pag. 90. lin. 6. ſepi us, l. ſepibus.

Tab. 1

Fig. 2

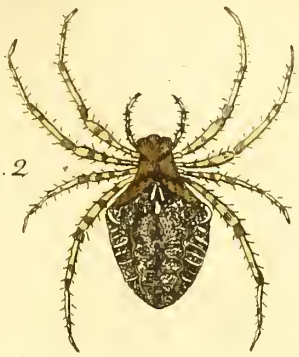

Tab. 2

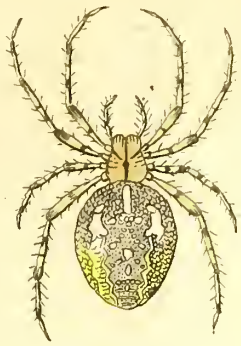

Tab. 4

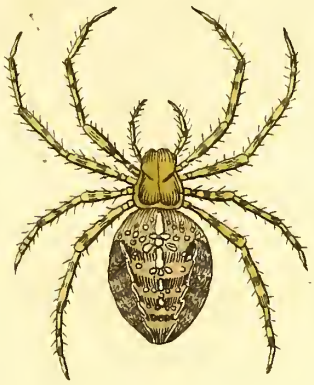

Tab. 5

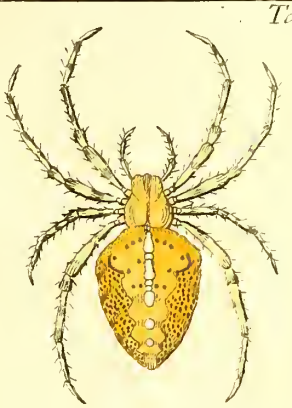

Tab. 7

Tab. 8

Tab. 10

Tab. 11

Carl Bergquist sculpsit

Tab. 1

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Tab. 2

Tab. 3

Tab. 4

Tab. 5

Tab. 6

Tab. 7

Tab. 8

Tab. 9

Tab. 10

Tab. 11

Eric Borg delen.

Carl Bergquist sculpsit

Tab. 2

Tab. 3

Fig. 1

Tab. 5

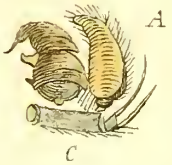

Fig. 2

Tab. 6

Fig. 2

Tab. 7

Fig. 2

Fig. 1

Fig. 3

Tab. 8

Fig. 2

Fig. 3

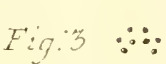

Tab. 9

Fig. 2

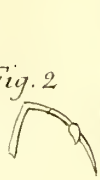

Fig. 1

Fig. 3

Fig. 4

Tab. 1

Tab. 2

Tab. 3

Fig. 1

Tab 4

Tab. 5

Fig. 2

Tab. 6

Fig. 1

Fig. 3

Fig. 2

Tab. 7

Fig. 2

Fig. 1

Fig. 3

Tab. 8

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Tab 9

Fig. 2

Fig. 1

Fig. 3

Fig. 4

Tab. 1.

Fig. 2

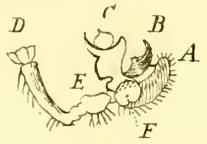

Tab. 2

Fig. 1

Tab. 4

Fig. 2

Tab. 6.

Fig. 1

Fig. 2

Tab. 7

Fig. 2

Fig. 1

Tab. 9

Tab. 10

Tab. 1.

Fig 1

Fig 3

Fig. 2

Tab. 2

Fig. 1

Fig. 2

Tab. 3

Tab. 4

Tab. 5

Tab. 6.

Fig. 2

Fig. 1

Tab. 7

Fig. 2

Fig. 1

Tab. 8

Tab. 9

Tab. 10

Tab. 1

Tab. 2

Tab. 3

Tab. 4

Fig. 2

Tab. 5

Fig. 1

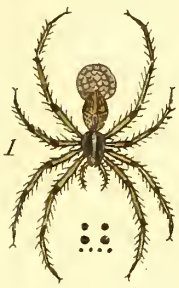

Fig. 2

Tab. 6

Fig. 2

Fig. 3

Tab. 7

Fig. 1

Tab. 8

Fig. 2

Tab. 9

Fig. 2

Tab. 10

Tab. 11

Tab. 12

Tab. 1

Tab. 2

Tab. 3

Tab. 4

Fig. 1

Fig. 2

Tab. 5

Fig. 1

Fig. 2

Tab. 6

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Tab. 7

Fig. 1

Fig. 2

Tab. 8

Fig. 1

Fig. 2

Tab. 9

Tab. 10

Tab. 11

Tab. 12

Tab. 2

Tab. 3

Tab. 4

Tab. 6

Tab. 7

Tab. 8

Tab. 10

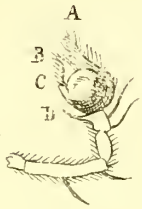

Fig. 2

Tab. 11

Tab. 13

Tab. 14

Tab. 15

Tab. 17

Tab. 18

Tab. 19

Tab. 1

Tab. 2

Tab. 3

Tab. 4

Tab. 5

Tab. 6

Tab. 7

Tab. 8

Tab. 9

Tab. 10

Fig. 1

Fig. 2

Tab. 11

Tab. 12

Tab. 13

Tab. 14

Tab. 15

Tab. 16

Tab. 17

Tab. 18

Tab. 19

Tab. 2

Tab. 3

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Tab. 4

Fig. 2

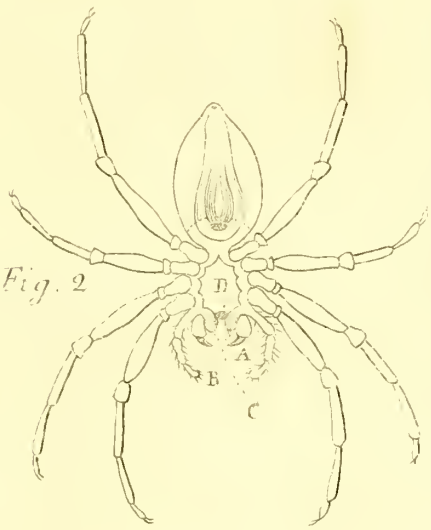

Tab. 5

Tab. 6

Tab. 8

Fig. 2

Tab. 9

Tab. 10

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

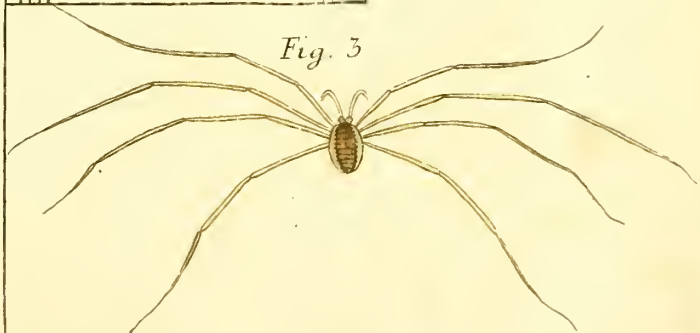

Tab. 1

Tab. 2

Tab. 3

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Tab. 4

Fig. 1

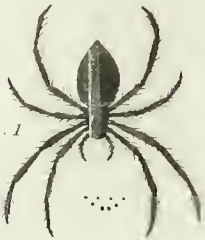

Fig. 2

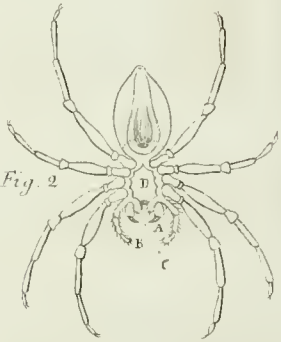

Tab. 5

Tab. 6

Tab. 7

Fig. 1

Tab. 8

Fig. 1

Fig. 2

Tab. 9

Tab. 10

Fig. 1

Fig. 2
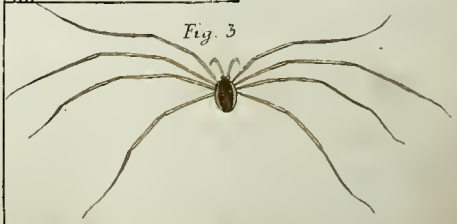
Fig. 3